

**ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN EĞİTİMDE
TEKNOLOJİ KULLANIMINA İLİŞKİN
TUTUMLARININ SPOR VE FARKLI DEĞİŞKENLER
AÇISINDAN İNCELENMESİ**

Mücahit DURSUN

**Yüksek Lisans Tezi
Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Ana Bilim Dalı
Doç. Dr. Erdoğan TOZOĞLU**

2017
(Her Hakkı Saklıdır)

T. C.
ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLİĞİ ANABİLİM DALI
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR EĞİTİMİ BİLİM DALI

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN EĞİTİMDE TEKNOLOJİ
KULLANIMINA İLİŞKİN TUTUMLARININ SPOR VE FARKLI
DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

(Examining University Student's Attitudes of Using Technology in Education in
Terms of Sports and Different Variables)

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Mücahit DURSUN

Danışman: Doç. Dr. Erdoğan TOZOĞLU
Ortak Danışman: Yrd. Doç. Dr. İzzet UÇAN

ERZURUM

Aralık, 2017

KABUL VE ONAY TUTANAĞI

Doç.Dr. Erdoğan TOZOĞLU ve Yrd.Doç.Dr. İzzet UÇAN danışmanlığında, Mücahit DURSUN tarafından hazırlanan “Üniversite Öğrencilerinin Eğitimde Teknoloji Kullanımına İlişkin Tutumlarının Spor ve Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi” başlıklı çalışma 27 / 12 / 2017 tarihinde yapılan savunma sınavı sonucunda başarılı bulunarak jürimiz tarafından. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı’nda Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

Jüri Üyesi : Prof.Dr. Gökhan BAYRAKTAR

İmza:

Jüri Üyesi : Doç.Dr. Erdoğan TOZOĞLU

İmza:

Jüri Üyesi : Doç.Dr. M. Ertuğrul ÖZTÜRK

İmza:

Jüri Üyesi : Yrd.Doç.Dr. İzzet UÇAN

İmza:

Jüri Üyesi : Yrd.Doç.Dr. S. Tevabil AKA

İmza:

Jüri Üyesi : Yrd.Doç.Dr. Eser AĞGÖN

İmza:

Yukarıdaki imzaların adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylarım.

.....

28 Aralık 2017..

Prof. Dr. Mustafa SÖZBİLİR

Enstitü Müdürü

ETİK VE BİLDİRİM SAYFASI

Yüksek Lisans Tezi olarak sunduğum Üniversite Öğrencilerinin Eğitimde Teknoloji Kullanımına İlişkin Tutumlarının Spor ve Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi” başlıklı çalışmanın tarafımdan bilimsel etik ilkelere uyularak yazıldığını ve yararlandığım eserleri kaynakçada gösterdiğimi beyan ederim.

☒ Tezimin tamamı her yerden erişime açılabilir.

☐ Tezim 1 (bir) yıl süreyle erişime açılmasını istemiyorum. Bu sürenin sonunda uzatma için başvuruda bulunmadığım takdirde, tezimin tamamı her yerden erişime açılabilir.

27 / 12 / 2017

Mücahit DURSUN

ÖZET

YÜKSEK LİSANS TEZİ

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN EĞİTİMDE TEKNOLOJİ KULLANIMINA İLİŞKİN TUTUMLARININ SPOR VE FARKLI DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

Mücahit DURSUN

2017, 105 sayfa

Bu çalışmanın amacı üniversite öğrencilerinin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutumlarının spor ve farklı değişkenler açısından incelenmesidir. Bu deneysel olmayan nicel çalışmadır ve çalışmanın örneklemini 2015-2016 eğitim-öğretim yılında Atatürk Üniversitesi'nde öğrenim gören 489 kadın ve 398'i erkek olmak üzere toplam 887 üniversite öğrencisi oluşturmaktadır. Öğrencilerin teknoloji kullanımına ilişkin tutumlarını belirlemek için Yavuz (2005) tarafından geliştirilen "Teknoloji Tutum Ölçeği" uygulanmıştır. Çalışmada betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 21.00 istatistik programı kullanılmıştır. Demografik özelliklerin belirlenmesinde betimsel istatistik türlerinden biri olan frekans dağılımı ve iki bağımsız değişken ile teknoloji kullanımına karşı tutumları arasındaki ilişkiyi incelemek için kestirimsel istatistik türlerinden T testi, ikiden fazla değişken ile teknoloji kullanımına karşı tutumları arasındaki ilişkiyi incelemek için ise tek yönlü ANOVA testi kullanılmıştır. Değişkenler arasındaki fark 0,05 anlamlılık düzeyi esas alınarak yorumlanmıştır.

Elde edilen bulgulara göre bireylerin teknoloji kullanımına karşı tutumları ile cinsiyet, öğrenim gördükleri program türü, yaş, sınıf düzeyi, anne eğitim düzeyi, okul dışı zaman değerlendirme seçenekleri, spor yapma amacı ve spordaki gelişmeleri takip etme değişkenleri arasında anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Bununla birlikte, bilgisayar sahibi olma durumu, öğrenim gördükleri bölüm, kişisel aylık gelir düzeyi, baba eğitim düzeyi, kaldıkları yer, okuldaki başarı durumu, spor yapma durumu, haftalık spor yapma süresi, spor seçiminde etkili olan faktörler, yapılan spor türü ve spor yapma süresi değişkenleri arasında anlamlı farklılık olmadığı görülmüştür.

Bireylerin eğitim sürecinde teknoloji kullanımına karşı tutumlarında, kadın bireylerin erkek bireylerden ve 1. öğretimde öğrenim öğrencilerin 2. öğretimde öğrenim gören öğrencilerden yüksek olduğu tespit edilmiştir. Spor yapma durumu değişkeninde ise anlamlı farklılık olmamasına rağmen, spor yapmayan bireylerin teknoloji kullanımına karşı tutumlarının spor yapan bireylerden yüksek olduğu da dikkat çeken sonuç olarak tespit edilmiştir. Eğitimde teknolojinin kullanımı, öğrencilerin mesleki alandaki bilgi düzeylerinin gelişimine, çeşitli nedenlerden dolayı eğitim alma fırsatı olmayan bireylerin eğitim alabilmesinde, daha nitelikli eğitim verilebilmesi, istedikleri zaman farklı kaynaklardan bilgi alış verişi sağlayabilmelerine ve bunun sonucunda farklı konu ve yöntemler hakkında bilgi sahibi olmalarına olanak sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Sözcükler: Eğitim, Teknoloji, Eğitim Teknolojisi, Tutum, Beden Eğitimi, Spor

ABSTRACT

MASTER THESIS

EXAMINING UNIVERSITY STUDENT'S ATTITUDES OF USING TECHNOLOGY IN EDUCATION IN TERMS OF SPORTS AND DIFFERENT VARIABLES

Mücahit DURSUN

2017, 105 pages

The purpose of this study is to investigate the university students' attitudes towards the use of technology in education in terms of sport and different variables. The study is a non-experimental quantitative research study and the sampling was 887 undergraduate students 489 of whom were female and 398 were male in 2015-2016 academic year at Atatürk University. To determine the university students' attitudes towards the use of technology "Technology Attitude Scale" developed by Yavuz (2005) was used. To analyze the data, SPSS 21.00 statistical program was employed. To determine the demographic features of the subjects, frequency distribution, one of the types of descriptive statistics was conducted, and to investigate the attitudes towards the use of technology by means of two independent variables T-test and in terms of more than two variables One-Way ANOVA test as two of the inferential statistical procedures were used. The significant difference between the variables was interpreted at the level of 0.05.

According to findings, there is a significant difference between the individuals' attitudes towards technology use and gender, academic program, age, social status, mother's educational level, after school time spending options, purpose of sport, sport activities done. However, no difference was seen in terms of computer possession, department, monthly income level, father's educational level, residence, school achievement, sport activity status, weekly sport duration, effective factors in sport choice, sport type and duration.

As for the attitudes towards technology use, female individuals were seen higher than the male participants at daytime education compared to the evening education program. Though there seemed no significant difference in terms of doing sport that the individuals who do not sport have higher scores than the individuals who do sport attracts attention. The use of technology in education is considered to contribute to students' professional developments, obtaining information from diverse sources and having ideas about different subjects and methods. In order to enhance students' interest into technology use in education, technology can be used more effectively; seminars which offer certificates can be provided and technology based courses at the departments can be included in the curriculum.

Key Words: Education, Technology, Education Technology, Attitude, Physical Education, Sports

ÖNSÖZ

Yapmış olduğum bu çalışma sürecinde bilgilerini, ilgilerini, deneyimlerini ve kıymetli zamanlarını benden esirgemeyen değerli danışmanlarım Doç. Dr. Erdoğan TOZOĞLU ve Yrd. Doç. Dr. İzzet UÇAN' a sonsuz teşekkür ederim.

Tez savunma jürimde yer alan değerli hocalarıma, ayrıca manevi desteğini eksik etmeyen bölüm sekreterimiz Sayın Ünal DİLEKÇİ' ye teşekkür ederim.

Tezimin başlangıcından sonuna kadar arkadaşlığını, kardeşliğini ve deneyimlerini benden esirgemeyen, tezimin bu aşamaya gelmesinde katkısı olan manevi kardeşim Bilal ÇİNGÖZ' e en içten teşekkürlerimi sunarım.

Ayrıca öğrenciliğim, akademik sürecim ve tez sürecim boyunca benden desteklerini esirgemeyen anneme, babama ve kardeşlerime teşekkürlerimi borç bilirim.

Son olarak tez sürecimde ve akademik hayatımda varlığını, sabrını, sevgisini her daim kalbimde hissettiğim değerli eşime sonsuz teşekkür ederim.

Erzurum - 2017

Mücahit DURSUN

İÇİNDEKİLER

KABUL VE ONAY TUTANAĞI	iii
TEZ ETİK VE BİLDİRİM SAYFASI	Hata! Yer işareti tanımlanmamış.
ÖZET.....	v
ABSTRACT	vi
ÖNSÖZ	vii
TABLolar DİZİNİ	xi
GRAFİKLER DİZİNİ	xiv
KISALTMALAR DİZİNİ.....	xvi

BİRİNCİ BÖLÜM

1. GİRİŞ	17
1.1. Araştırmanın Amacı	18
1.2. Araştırmanın Önemi ve Problem durumu	18
1.3. Sınırlılıklar	20
1.4. Araştırmanın Varsayımları.....	20
1.5. Tanımlar	20

İKİNCİ BÖLÜM

2. KURAMSAL ÇERÇEVELER ve İLGİLİ ARAŞTIRMALAR	22
2.1. Eğitim.....	22
2.2. Eğitim Türleri.....	25
2.2.1. İnformal Eğitim	25
2.2.2. Formal Eğitim.....	26
2.3. Eğitim Sürecinde Kalite	27
2.4. Eğitimde Teknoloji Kullanımı	27
2.4.1. Eğitim Teknolojisi Tanımları	28
2.4.2. Eğitimde Teknoloji Kullanımının Tarihçesi.....	29
2.4.3. Eğitimde Kullanılan Teknolojik Araçlar	30
2.5. İnternet	31
2.5.1. Eğitim ve İnternet İlişkisi	32

2.5.2. Eğitimde İnternet Kullanımının Yararları	33
2.5.3. Eğitimde Bilgisayar Kullanımı	33
2.5.4. Eğitimde Bilgisayarın Önemi	34
2.5.5. Bilgisayarla Yapılan Eğitimde Eğitimcinin Rolü	35
2.5.6. Eğitim Teknolojisinin Temel İlkeleri	37
2.5.7. Eğitim Teknolojisinin Yararları.....	39
2.5.8. Eğitimde Teknoloji Kullanımının Varsayımları ve Değerlendirilmesi	40
2.5.9. Teknolojiyi Eğitimde Kullanma Üzerine Tavsiyeler.....	44
2.5.10. Teknoloji Kullanımında Öğretmenin Rolü	44
2.6. Spor	47
2.6.1. Sporun Tanımları	47
2.6.2. Sporun Tarihçesi	48
2.6.3. Çocuk ve Gençler İçin Spor Eğitiminin Önemi.....	49
2.6.4. Eğitim ve Spor İlişkisi	50
2.6.5. Toplum Açısından Spor.....	51
2.6.6. Sağlık Açısından Spor	52
2.6.7. Sporun Kişisel Faydaları	52
2.6.8. Sporun Toplum Açısından Faydaları.....	54

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3. YÖNTEM.....	59
3.1. Araştırma Modeli	59
3.2. Evren ve Örneklem	59
3.3. Veri Toplama Teknikleri.....	60
3.4. Verilerin Analizi.....	60

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

4. BULGULAR ve YORUM.....	61
----------------------------------	-----------

BEŞİNCİ BÖLÜM

5. SONUÇ ve ÖNERİLER.....	86
----------------------------------	-----------

KAYNAKÇA.....	92
EKLER.....	101
EK 1. Üniversite Öğrencilerinin Eğitimde Teknoloji Kullanımına İlişkin Tutumlarının Spor ve Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi Anketi	101
ÖZGEÇMİŞ.....	105

TABLolar DİZİNİ

Tablo 4.1.	Araştırmaya Katılan Bireylerin Cinsiyet Dağılımları.....	61
Tablo 4.2.	Araştırmaya Katılan Bireylerin Yaş Dağılımları.....	61
Tablo 4.3.	Araştırmaya Katılan Bireylerin Öğrenim Gördükleri Bölümlere Göre Dağılımları.....	62
Tablo 4.4.	Araştırmaya Katılan Bireylerin Öğrenim Gördükleri Program Türlerine Göre Dağılımları.....	62
Tablo 4.5.	Araştırmaya Katılan Bireylerin Sınıf Düzeylerine Göre Dağılımları.....	63
Tablo 4.6.	Araştırmaya Katılan Bireylerin Baba Eğitim Düzeylerine Göre Dağılımları.....	63
Tablo 4.7.	Araştırmaya Katılan Bireylerin Anne Eğitim Düzeylerine Göre Dağılımları.....	63
Tablo 4.8.	Araştırmaya Katılan Bireylerin Kişisel Aylık Gelir Düzeylerine Göre Dağılımları.....	64
Tablo 4.9.	Araştırmaya Katılan Bireylerin Kaldığı Yerlere Göre Dağılımları.....	64
Tablo 4.10.	Araştırmaya Katılan Bireylerin Okul Dışı Zamanlarını Değerlendirme Tercihlerine Göre Dağılımları.....	65
Tablo 4.11.	Araştırmaya Katılan Bireylerin Okuldaki Başarı Durumlarına Göre Dağılımları.....	65
Tablo 4.12.	Araştırmaya Katılan Bireylerin Kendine Ait Bilgisayar Olma Durumuna Göre Dağılımları.....	66
Tablo 4.13.	Araştırmaya Katılan Bireylerin Spor Yapma Durumlarına Göre Dağılımları.....	66
Tablo 4.14.	Araştırmaya Katılan Bireylerin Spor Yapma Türlerine Göre Dağılımları.....	66
Tablo 4.15.	Araştırmaya Katılan Bireylerin Haftalık Spor Yapma Saatlerine Göre Dağılımları.....	67
Tablo 4.16.	Araştırmaya Katılan Bireylerin Spor Yapma Sürelerine Göre Dağılımları.....	67
Tablo 4.17.	Araştırmaya Katılan Bireylerin Spor Seçiminde Etkili Olan Faktörlerin Durumuna Göre Dağılımları.....	68
Tablo 4.18.	Araştırmaya Katılan Bireylerin Spor Yapmadaki En Önemli Etken Durumuna Göre Dağılımları.....	68

Tablo 4.19. Araştırmaya Katılan Bireylerin Spor İle İlgili Gelişmeleri Takip Etme Durumuna Göre Dağılımları	69
Tablo 4.20. Katılımcıların Cinsiyetleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puan Ortalamaları ve Standart Sapmaları ile Ortalamalar Arası Farkların T Değerleri	69
Tablo 4.21. Katılımcıların Program Türleri İle Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puan Ortalamaları ve Standart Sapmaları ile Ortalamalar Arası Farkların T Değerleri	69
Tablo 4.22. Katılımcıların bilgisayar sahibi olma durumu ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puan Ortalamaları ve Standart Sapmaları ile Ortalamalar Arası Farkların T Değerleri	70
Tablo 4.23. Katılımcıların Spor Yapma Durumları İle Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puan Ortalamaları ve Standart Sapmaları ile Ortalamalar Arası Farkların T Değerleri	70
Tablo 4.24. Farklı Yaş Grubundaki Katılımcıların Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları	71
Tablo 4.25. Farklı Bölümlerde Öğrenim Gören Bireylerin Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları	72
Tablo 4.26. Katılımcıların Sınıf Düzeyleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları.....	73
Tablo 4.27. Katılımcıların Baba Eğitim Düzeyleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları	74
Tablo 4.28. Katılımcıların Anne Eğitim Düzeyleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları	75
Tablo 4.29. Katılımcıların Kişisel Aylık Gelir Düzeyleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları.....	76
Tablo 4.30. Katılımcıların Kaldıkları Yerler ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları.....	77
Tablo 4.31. Katılımcıların Okul Dışı Zamanlarını Değerlendirme Durumları ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları	78

Tablo 4.32. Katılımcıların Okuldaki Başarı Durumları ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları	79
Tablo 4.33. Katılımcıların Haftalık Spor Yapma Saatleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları.....	80
Tablo 4.34. Katılımcıların Spor Yapma Süreleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları	81
Tablo 4.35. Katılımcıların Spor Seçiminde Etkili Olan Farklı Faktörler ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları	82
Tablo 4.36. Katılımcıların Spor Yapma Amaçları ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları	83
Tablo 4.37. Katılımcıların Spor İle İlgili Gelişmeleri Takip Etme Durumları ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları	84
Tablo 4.38. Katılımcıların Spor Yapma Türleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları	85

GRAFİKLER DİZİNİ

Grafik 4.1. Farklı Yaş Grubundaki Katılımcıların Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puan Ortalamalarının Grafiksel Görünümü	71
Grafik 4.2. Farklı Bölümlerde Öğrenim Gören Katılımcıların Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puan Ortalamalarının Grafiksel Görünümü	72
Grafik 4.3. Katılımcıların Sınıf Düzeyleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamalarının Grafiksel Görünümü.....	73
Grafik 4.4. Katılımcıların Baba Eğitim Düzeyleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamalarının Grafiksel Görünümü	74
Grafik 4.5. Katılımcıların Anne Eğitim Düzeyleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamalarının Grafiksel Görünümü	75
Grafik 4.6. Katılımcıların Kişisel Aylık Gelir Düzeyleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamalarının Grafiksel Görünümü.....	76
Grafik 4.7.Katılımcıların Kaldıkları Yer ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamalarının Grafiksel Görünümü.....	77
Grafik 4.8. Katılımcıların Okul Dışı Zamanlarını Değerlendirme Tercihleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamalarının Grafiksel Görünümü	78
Grafik 4.9. Katılımcıların Okul Başarı Durumları ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamalarının Grafiksel Görünümü	79
Grafik 4.10. Katılımcıların Okul Dışı Zamanlarını Değerlendirme Tercihleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamalarının Grafiksel Görünümü	80
Grafik 4.11.Katılımcıların Yaşam Sürecindeki Spor Yapma Süreleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamalarının Grafiksel Görünümü	81
Grafik 4.12.Katılımcıların Spor Seçiminde Etkili Olan Faktörler ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamalarının Grafiksel Görünümü	82
Grafik 4.13.Katılımcıların Spor Seçiminde Etkili Olan Faktörler ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamalarının Grafiksel Görünümü	83

Grafik 4.14. Katılımcıların Spor İle İlgili Gelişmeleri Takip Etme Durumları ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamalarının Grafiksel Görünümü	84
Grafik 4.15. Katılımcıların Spor ile İlgili Gelişmeleri Takip Etme Durumları ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamalarının Grafiksel Görünümü	85

KISALTMALAR DİZİNİ

MEB	: Milli Eğitim Bakanlığı
MEBSIS	: Milli Eğitim Bakanlığı Bilişim Sistemleri
ILSIS	: İl ve İlçe Milli Eğitim Müdürlükleri Yönetim Bilgi Sistemi
TICCIT	: Zaman Paylaşımli ve Etkileşimli Bilgisayar Kontrollü Öğretici Televizyon
MLO	: Müfredat Laboratuvar Okulu
NSFNET	: Ulusal Bilim Kuruluşu
F	: Frekans
%	: Yüzde
P	: Farkın Anlamlılık Düzeyi
Ss	: Standart Sapma
N	: Birey Sayısı
T	: t Testi Fark Değeri
Sigma	: Varyansların eşitliği

BİRİNCİ BÖLÜM

1. GİRİŞ

Günümüz şartlarında teknoloji kullanmanın farkındalık olmaktan ziyade zaruri bir ihtiyaç olduğu düşünüldüğünde teknolojiyi kullanan bireylerin gelişen teknoloji karşısında uyum sağlaması ve yenilikleri takip edip idrak edebilmesi gibi olguları kazanması gerekmektedir. Eğitim sayesinde bilgiyi elde etme, elde edilen bilgiyi düzenleme ve yorumlama yeteneklerini kazanması hedeflenir (Yılmaz, Ulucan ve Pehlivan, 2010). Son zamanlarda hızlı bir şekilde gelişim gösteren teknoloji ve bilginin alışlagelmiş öğretim yöntemleri ile algılanması ve aktarılması söz konusu değildir. Bu kapsamda yapılan yıllık planların ve ders metotlarının ezberci bir eğitim anlayışı ile yetiştirilen nesiller yerine kendi fikirlerini ortaya koyabilen, gelişime açık, üretken, sorumluluğun farkında olan ve öz eleştiriye açık nesiller yetiştirilmesi hedeflenmelidir. Kısaca öğretmen merkezli eğitim yerine öğrenci merkezli eğitim anlayışı benimsenmelidir (Coşkun, 2008). Bilim ve teknoloji alanındaki yenilikler geleneksel eğitim yöntemlerinde bir dizi farklılıkları da beraberinde gerektirmektedir. Öğrenim hayatında teknolojinin varlığı ve kullanılabilirliği giderek yaygınlaşmaktadır (Yılmaz, 2007). Eğitimde teknoloji kullanımı bireyleri tekrardan kurtarma, geliştirme ve kişinin yeni bilgileri araştırıp uygulaması için uygun ortam oluşturma görevini yüklenmiştir (Varol, 1997). Son zamanlarda hızla gelişen teknoloji geleneksel eğitimde yeniliklere neden olduğu herkes tarafından kabul edilen bir olgudur. Eğitim ve öğretim kurumlarına gelişen teknolojinin entegre edilmesi gelişmişlik düzeyinde artışa neden olacaktır. Bu nedenledir ki gelişen teknoloji yakından takip edilmeli ve bir an önce eğitim kurumlarında hayata geçirilmelidir (Yılmaz, 2006). Eğitim gereçlerinin hazırlanmasından değerlendirilmesine kadar teknolojinin gerekliliği, eğitimcileri araştırmaya ve yeni buluşlara yöneltmiştir. Ülkemizde eğitimde teknolojiye dair gelişmeler çeşitli projelerle geliştirilip ilk ve orta dereceli okullarda dağıtılan teknolojik aletler ile teknolojinin yaygınlaştırılması ve kullanılması açısından büyük önem arz etmektedir (Solak, 2009).

1.1. Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı; Üniversite Öğrencilerinin Eğitimde Teknoloji Kullanımına İlişkin Tutumlarının Spor ve Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesidir.

1.2. Araştırmanın Önemi ve Problem durumu

Son zamanlarda hızla gelişen teknoloji geleneksel eğitimde yeniliklere neden olduğu herkes tarafından kabul edilen bir olgudur. Eğitim ve öğretim kurumlarına gelişen teknolojinin entegre edilmesi gelişmişlik düzeyinde artışa neden olacaktır. Bu nedenledir ki gelişen teknoloji yakından takip edilmeli ve bir an önce eğitim kurumlarında hayata geçirilmelidir (Yılmaz, 2006). Eğitim gereçlerinin hazırlanmasından değerlendirilmesine kadar teknolojinin gerekliliği, eğitimcileri araştırmaya ve yeni buluşlara yöneltmiştir. Ülkemizde eğitimde teknolojiye dair gelişmeler çeşitli projelerle geliştirilip ilk ve orta dereceli okullarda dağıtılan teknolojik aletler ile teknolojinin yaygınlaştırılması ve kullanılması açısından büyük önem arz etmektedir (Solak, 2009).

Ülkelerin gerek ekonomik gerek sosyal gerekse politik gelişiminde eğitimin önemi vazgeçilmez olduğu bilinen bir gerçektir. Toplumların gelişme, bilinçlenme ve kalkınma süreçlerine bakıldığında en önemli olan gereksinim eğitimidir. Eğitim ile teknoloji, insanların hayatlarını, milletler arasındaki siyasal-ekonomik-kültürel ilişkileri ve toplumların sosyal refah seviyelerini tespit etmek için çok önemli bir yere sahiptir. Özellikle teknolojide meydana gelen gelişmeler ve değişimler eğitimi, buna bağlı bir şekilde de milleti etkiler (Yılmaz, 2010).

Yapılan bu çalışma ile spor yapan bireylerin eğitimde teknoloji kullanımına karşı tutumlarının incelenmesi, ileriki zamanlarda bu konu ile alakalı yapılacak olan çalışmalara katkı sağlaması açısından da önem arz etmektedir. Bütün bu bilgiler ışığında araştırmamızda ele alacağımız temel mesele Üniversite Öğrencilerinin Eğitimde Teknoloji Kullanımına İlişkin Tutumlarını belirleme düzeyi olacaktır. Üniversite Öğrencilerinin Eğitimde Teknoloji Kullanımına İlişkin Tutumları ile spor ve farklı değişkenler arasında anlamlı bir ilişki var mıdır? Sorusu ise araştırmamızın temelini oluşturmaktadır.

Alt problemler

1. Üniversite öğrencilerinin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutumları ile cinsiyet arasında bir farklılık var mıdır?
2. Üniversite öğrencilerin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutumları ile yaş arasında bir farklılık var mıdır?
3. Üniversite öğrencilerin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutumları ile öğrenim gördükleri bölüm arasında bir farklılık var mıdır?
4. Üniversite öğrencilerin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutumları ile öğrenim gördükleri program türü arasında bir farklılık var mıdır?
5. Üniversite öğrencilerin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutumları ile sınıf düzeyleri arasında bir farklılık var mıdır?
6. Üniversite öğrencilerin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutumları ile baba eğitim düzeyi arasında bir farklılık var mıdır?
7. Üniversite öğrencilerin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutumları ile anne eğitim düzeyi arasında bir farklılık var mıdır?
8. Üniversite öğrencilerin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutumları ile kişisel aylık gelirleri arasında bir farklılık var mıdır?
9. Üniversite öğrencilerin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutumları ile kaldıkları yer arasında bir farklılık var mıdır?
10. Üniversite öğrencilerin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutumları ile okul dışındaki zaman değerlendirilmesi arasında bir farklılık var mıdır?
11. Üniversite öğrencilerin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutumları ile okuldaki başarı durumu arasında bir farklılık var mıdır?
12. Üniversite öğrencilerin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutumları ile spor yapma alışkanlıkları arasında bir farklılık var mıdır?
13. Üniversite öğrencilerin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutumları ile yapılan spor türü arasında bir farklılık var mıdır?
14. Üniversite öğrencilerin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutumları ile haftalık spor yapma süreleri arasında bir farklılık var mıdır?
15. Üniversite öğrencilerin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutumları ile spor seçiminizde etkili olan faktör arasında bir farklılık var mıdır?

16. Üniversite öğrencilerin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutumları ile spor seçiminde önemli olan etken arasında bir farklılık var mıdır?
17. Üniversite öğrencilerin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutumları ile spor yapmasında önemli olan etken arasında bir farklılık var mıdır?
18. Üniversite öğrencilerin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutumları ile haftalık spor gelişmelerinin takip edildiği iletişim araçları arasında bir farklılık var mıdır?
19. Üniversite öğrencilerin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutumları ile spor yapma zamanı arasında bir farklılık var mıdır?

1.3. Sınırlılıklar

Bu araştırma,

1. 2015-2016 eğitim-öğretim yılı,
2. Erzurum ili Atatürk Üniversitesi'nde öğrenim gören öğrenciler,
3. Veri toplamak için kullanılan ölçme araçları ve bu ölçme araçlarına verilen cevaplar ile sınırlıdır.

1.4. Araştırmanın Varsayımları

1. Görüşme sorularının araştırmanın hedeflediği bilgileri elde edebilecek geçerliliğe ve güvenilirliğe sahip olduğu,
2. Araştırmaya katılan bireyler, ölçeklerde yer alan soruları samimiyetle ve kendi durumlarını yansıtacak şekilde cevapladıkları,
3. Çalışma örneklemini, evrenini yeterli düzeyde temsil etmektedir.

1.5. Tanımlar

Eğitim: Kişilerin hedeflerini, bilgilerini, yeteneklerini, değerlerini, tutum ve davranışlarını, algılarını, ahlak seviyelerini vb. değiştiren aşamaların hepsidir (Demirel ve Kaya, 2007).

Eğitim teknolojisi: İnsanların ne şekilde bilgi sahibi olduğunu öğretme ve öğrenme sorunlarının çözümü için gerçekleşmesi; eğitim öğretim kurumlarının etkin ve

olumlu sürece çevrilmesi için araç, gereç, personel, süreç ve yöntemlerden oluşturulmuş sistematik bütünsellik stratejileri ve uygulamaları olarak tanımlanmaktadır (Yılmaz ve diğerleri, 2010).

Spor: Belli hedefler ve kurallara sahip, teknik yöntemlerle ilişkili olan, oynayanlar kadar seyircilere de zevk ve coşku ihtiyaçlarını karşılayan, izleyenler ile sporcuları kaynaştıran etkinlikler topluluğudur (Doğan, 2005).

İKİNCİ BÖLÜM

2. KURAMSAL ÇERÇEVELER ve İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

2.1. Eğitim

İnsanlığın varoluşundan günümüze kadar eğitim teknolojisi sürekli var olmuş ve gelişmesini bugüne kadar devam ettirmiştir. İlk teknolojik yeniliğe ateşin bulunması örnek gösterilebilir. İnsanoğlu ateşin bulunmasıyla hemen hemen her alanda ateşi kullanmaya başlamıştır. Daha sonraki kuşaklara da ateşin nasıl elde edildiğini ve nerelerde kullanıldığını hakkında bilgi vererek eğitime başlamışlardır. Her ne kadar ateş, ok, tekerlek gibi kavramlar insanlar için çok basit gelse de ilk çağlarda insanların yaşamlarını sürdürmesinde çok büyük bir öneme sahipti. Günümüzde telefonlar, bilgisayarlar nasıl hayatımızın vazgeçilmez birer ihtiyaçları ve hemen hemen her alanda kullanılıyor ise o dönemde de ateş, ok ve taşların yontulması hemen her alanda kullanılmaya başlanmış ve vazgeçilmez bir zorunluluk haline gelmiştir (İşman, 2008). İşman'a göre eğitim, kişide mevcut olan veya olmayan becerileri ve ilgileri tespit edip onların gelişmelerini sürdürmek için düzenlenen faaliyetlerin tümüdür. Eğitim kişileri hayata hazır hale getirme süreci olmasından ziyade yaşamın bizzat kendisidir. Bu gerçekten yola çıkılarak, eğitim sürecinin kişinin yaşamı ile paralellik göstermesi gerekmektedir.

Eğitimin genel ve kapsamlı tanımlarından bazıları şunlardır:

Genel anlamda kişide davranış değiştirme sürecidir.

Geniş anlamda kişinin toplum standartlarını, inançlarını ve yaşam yollarını kazanmasında etkili olan tüm sosyal süreçlerdir.

Bireyin yaşadığı toplum içinde değeri olan, yetenek, tutum ve diğer davranış biçimlerini geliştirdiği süreçlerin tümüdür.

Kişinin yaşadığı toplumda uygulama değeri olan yetenek, yöneliş ve diğer davranış örüntülerini kazandığı süreçler toplamıdır.

Seçilmiş ve kontrollü bir ortamın, özellikle okulun etkisi altında sosyal yeterlik ve en iyi şekilde kişisel gelişmeyi meydana getiren sosyal bir süreçtir (Kaya, 2005).

İnsanın üretken olma özelliğini ortaya çıkaran ve işgücü verimini yükselten en etkili araçtır. Bu aracı iyi değerlendiren toplumlar gelişmenin kökeninde eğitimin önemine vurgu yapmışlar ve kalkınmalarında tetikleyici güç olarak kullanmaya başlamışlardır. Dünya üzerindeki gelişmiş ve kalkınmış ülkelerin hepsi bu itici gücün gerekliliğinin farkına vararak ister kamu isterse özel sektörde eğitimi etkin ve verimli bir şekilde kullanarak, toplumun kalkınmasına önemli bir katkı sağlamışlardır (Gül, 2000).

Eğitim ve iletişim arasında yakın bir ilişki ve benzerlikler mevcuttur. Bilhassa istenen hedefler ve kullanılan materyaller yönünden iki konunun birbirine olan yakınlığı bariz bir şekilde görülmektedir. Teknik açıdan ele alındığında ise eğitim, öğretene öğrenen kişi arasında meydana gelen bir iletişim sistemidir. Bu sebeple bu iki fonksiyon aynı bölüm tarafından yürütülebilir. İletişimin temelinde, empati yapma, bilgi sahibi olma, duygu ve düşüncelerini yansıtmaya gereksinimi mevcuttur. Eğitiminde birçok kez benzer amaçları takip ettiği dikkat çeken bir husustur. Ayrıca iletişimde kullanılan tartışma, bülten, toplantı, konferans, el kitabı, çeşitli yazışmalar, film, işletme gazetesi gibi materyallerin aynı zamanda birer eğitim aracı olduğu da bilinmektedir (Sabuncuoğlu, 1997).

Eğitim, ailede ve toplumda informal bir faaliyet olarak kullanıldığı zamanlarda da teknoloji ile devamlı bir etkileşim halinde olmuştur. Eğitimin bir bilim dalı haline gelmesinden sonra da bu etkileşim varlığını sürdürmüştür. Birey, doğal çevresinden dışarda kimsenin yardımı olmaksızın kendi başına eğitim sayesinde öğrenme eylemini gerçekleştirebilir. Fakat bu doğal çevrenin de öğrenmeyi verimli ve etkili hale getirecek ve belli başlı hususlara göre işlevselleştirecek bir şekilde oluşturulması gerekmektedir (Alkan, 1995).

Eğitim, sadece bir takım tutum ve davranışları kişiye kazandıran bir sistem olmayıp aynı zamanda bilgilerin geliştirilmesinde ve gerekli olan uygun ortamlarda uygulamalar yapmak için faaliyetlerin organize edilmesini de kapsamaktadır. Eğitim kavramından söz edilirken öğrenme süreçleri de göz önünde bulundurulmalıdır. Eğitim-öğretim ortamları, öğrenciler tarafından sürekli arzu edilen ve aranan ortamlar olmasına ve kişi istediği bir zamanda bu ortamları zenginleştirip geliştirmesi gerekmektedir. Bu

zenginleştirme faaliyetinin olabilmesi için de teknolojinin eğitime dâhil edilmesi ile gerçekleşebilir. Bu hususta eğitim teknolojisi disiplini ortaya çıkmaktadır. Bireyi en etkili bir şekilde yetiştirmek ve zihinsel gelişimine katkıda bulunmak eğitimin en önemli amacı olması gerekir. Bireyi bu şekilde yetiştirme, geliştirme süreçleri, öğrenme ve öğretme ortamlarında mevcut olduğuna göre bu ortamlarda eğitim teknolojisinin kullanılması öğrenmelerin daha verimli, kalıcı ve etkili olacağı açık bir şekilde ortadadır. Teknolojinin hızlı bir şekilde geliştiği bir dönemde eğitime bilimsel ve teknolojik bir nitelik kazandırmanın artık zorunlu bir hal aldığı günümüzde eğitim ve teknolojinin bir birlerinden ne şekilde etkilendiği ve aralarında nasıl bir ilişkinin olduğunu araştırmak eğitim teknolojisinin kavram ve kapsamını anlamak açısından oldukça önem taşımaktadır. Eğitim hakkında yapılmış tanımlara baktığımız zaman, eğitim konusunda en önemli amacın verimli ve etkili bir şekilde bilgi ile geliştirilmesi ve zihinsel gelişmelerini sağlamak olduğu ortaya çıkmaktadır. Bu geliştirme ve yetiştirme süreçleri öğrenme ve öğretme ortamlarında meydana gelmektedir. Bireyde kalıcı ve etkili bir öğrenmenin sağlanabilme için bu ortamların en iyi şekilde planlanması ve tasarlanması gerekmektedir (İşman, 2005).

Eğitim, ekonomik yaklaşım çerçevesinde ele alındığında bir yatırım veya üretim aracı olarak tanımlanabilir. Kişiyi bir hammadde olarak benimseyen ve onun gelişmesini sağlayıp kalifiyeli bir iş gücü haline getirmeyi hedefleyen bir süreçtir. Eğitim toplumun bir kurumudur. Eğitim kurumu, toplumun fertleri arasında meydana gelen eğitsel ilişkileri anlatır. Bir toplumda yaşayan her bireyin, hayatını idame ettirmek; topluma karşı sorumluluklarını yerine getirmek; toplum içinde kendisine saygın bir konum elde etmek için gerekli olan bütün davranışları öğrenip uygulaması gerekmektedir. Kişinin bu davranışları kimsenin yardımı olmaksızın kendi başına öğrenmesi çağdaş toplumlarda büyük oranda güçtür. Bu davranışları öğrenmek için kişi, toplumda bunları bilen başka kişilerden yardım alır. Böylelikle toplumda içindeki üyeler arasında eğitsel ilişkilerin temeli atılır ve eğitim kurumsal bir kimlik kazanır (Başaran, 1996).

Eğitim sayesinde birey yeni davranışlar kazanır ve daha önce kazanmış olduğu yanlış davranışları değiştirir veya önceden kazandığı ama eksik olan davranışlara takviyeler yapılarak zenginleşmesi sağlanır (Kızılloluk, 2002).

Eğitimdeki amaç bireyleri sınıflara ayırmak veya egale etmek değil, kişileri geliştirip onların sahip olabilecekleri en iyi davranışları kazandırarak en iyi birey olabilme fırsatının vermektedir. Bu bir birey için ihtiyaç olmanın ötesinde zaruri bir durumdur. Bir toplumda her alanda her konuda iyi eğitim görmüş iyi yetişmiş kalifiyeli insanlara duyulan ihtiyaçtan dolayı eğitim programları da ciddi bir şekilde etkilenmeye başlamıştır. Ayrıca son zamanlarda insan hakları konusunda yaşanan gelişmeler her bir bireye yetenek ve ilgileri doğrultusunda eğitim verilmesini zorunlu bir durum haline getirmektedir. Çoğu ülkelerde yapılan yasal düzenlemeler sayesinde, eğitimin kişisel gereksinimlere karşılık verecek bir biçimde evde eğitimi de kapsayacak şekilde çeşitlilik göstermesine olanak sağlanmaktadır (Kayaalp, 2002).

2.2. Eğitim Türleri

Yaşantı, tek başına devamlı bir öğrenme sürecidir. Fakat toplumdaki her bireyin, toplumsal ve teknolojik değişmeyi benimseyip ayak uydurabilmesi, kendi çevresine ilişkin (iş durumu, evlenme, anne baba olma, yaşlılık vb.) durumlara bağlı olarak ortaya çıkan değişiklikler karşısında kendisini hazır hissedebilmesi ve kişisel gelişme bakımından tüm gizilgücünü devreye sokabilmesi, ardışık ve amaçlı bir öğrenme sonucu ortaya çıkabilecek bir durumdur. Yaşam boyunca süren eğitim, hem bilinçli hem de rastgele öğrenme yaşantılarını kapsar (Bülbül, 1991).

Eğitim türleri, formal ve informal olmak üzere iki gruba ayrılmaktadır.

2.2.1. İnfomal Eğitim

İnfomal eğitim (formal olmaya eğitim); yaşam içinde, planlı ve programlı olmayan, rastgele yapılan eğitim sistemidir. Hayatta birçok şey farkına varılmadan öğrenilir. İnsanlar, iş yerlerinde, aile içinde, arkadaş sohbetlerinde, sokakta, caddede, alışverişte, yani hemen hemen hayatın her alanında belli davranışları kazanırlar. Bu şekilde kazanılan davranışlara infomal eğitim adı verilmektedir. İnfomal eğitim planlı ve programlı olmadığından ötürü, bireyler bu yolla olumlu davranışların yanında olumsuz davranışları da öğrenebilmektedir (Yılar, 2006).

Günümüzde eğitim yaşam boyunca sürmektedir. Bilgi patlaması da bireylere okulda öğretilen bilgilerin, okul dışı zamanlarda sürekli kazanılacak bilgilerle desteklenmesini zorunlu kılmaktadır (Türkoğlu, 1996).

2.2.2. Formal Eğitim

Formal eğitim belli bir amaca ve plana sahiptir. Önceden oluşturulmuş eğitim programlarına göre belli başlı ilkeler göz önüne alınarak ve onlara uygun olarak meydana getirilmektedir. Eğitim süreci, seçilen veya atanan bir öğretici tarafından tamamlanır (Türkoğlu, 1996). Formal eğitim örgün eğitim ve yaygın eğitim olmak üzere iki gruba ayrılmaktadır. Örgün eğitim, okul veya okul kriterlerin sağlanmış olan yerlerde milli eğitim müfredatlarına uygun olarak hazırlanmış eğitim programlarıyla düzenli bir şekilde yapılan eğitimidir. Örgün eğitim, okul öncesi dönemden başlayarak lisansüstü döneme kadar olan bütün süreci kapsamaktadır. Kreşler, anaokulları, ortaokullar, genel ve mesleki teknik liseler, fakülte, yüksekokul, enstitüler örgün eğitim kurumlarına örnek gösterilebilir. Yaygın eğitim ise herhangi bir sebepten dolayı örgün eğitime devam edememiş ya da herhangi bir öğretim kademesini yarıda bırakmış ya da bitiren kişilere örgün öğretimin yanında verilen her türlü eğitim çalışmalarınıdır. Hizmet içi verilen eğitim etkinlikleri, dikiş kursları, çiftçilere verilen sulama, gübreleme teknikleri, halk eğitim merkezlerinde verilen kişisel gelişim kursları yaygın eğitime örnek verilebilir (Türkoğlu, 1996).

Formal eğitimde kazanılan bilgi ve beceriler alanında uzman kişilerce öğrencilere aktarılır. Alanının gerektirdiği bilgi ve birikime sahip etkili öğretim yöntem ve tekniklerini bilen ve kendisine bu işi meslek edinmiş profesyonel öğretmenler tarafından öğretilir. Formel eğitim sürecinde, kişide davranış değişikliği oluşturabilmek için uzman kişiler tarafından seçilmiş olan bilgiler, beceriler, alışkanlıklar bilinçli ve kasıtlı olarak düzenlenmiş öğrenme ortamlarında öğretilir. Öğretim sürecinin belli aşamalarında ve sonunda ölçme ve değerlendirme işlemi yapılır. Okul ortamında verilen eğitim formal'dır. Bunun yanında bir de okul dışı verilen formal eğitim vardır. Bu eğitimin özelliği ise (Kızılloluk, 2002);

- Kısa süreli olması,
- Bireylerin yaşlara göre gruplandırılmaması,

- İhtiyaç halinde yapılması,
- Belli konularla sınırlı olmasıdır.

2.3. Eğitim Sürecinde Kalite

Geçmişten günümüze kadar kalite kavramı, çeşitli alan ve anlamlarla ilişkilendirilerek kullanılmakta ve kalite kavramının öznel veya nesnel bir unsur olup olmadığı üzerindeki tartışmalar halen devam etmektedir. Kalite kavramındaki bu farklı tanımlar eski Yunan ve Roma dönemlerine ve hatta daha geçmiş dönemlere dayanmaktadır. Çünkü kalite kavramı insan hayatının olmazsa olmaz bir yönünü oluşturmaktadır (Sheridan, 2001).

En geniş anlamıyla ele alınırsa; Amerikan Kalite Kontrol Derneği (ASQC) tarafından kalite; “bir mal veya hizmetin belirli bir gerekliliği karşılayabilme yeteneklerini ortaya koyan karakteristiklerin tümüdür.” şeklinde ifade edilirken, Avrupa Kalite Teşkilatı (EOQ) ise kaliteyi “bir malın ya da hizmetin tüketicinin isteklerine uygunluk derecesidir” diye tanımlanır. En yaygın olan tanımı ile “kullanıma uygunluk” olarak tanımlanan kalite, bir ürün veya hizmetin belirlenen ya da oluşabilecek gereksinimleri karşılama kabiliyetine dayanan özelliklerin bütünüdür (Ersen, 1997).

Eğitimde kalite; amaca uygunluk, sıklıkla kendi hedefini başarabilmek amacıyla bir kurumun kendi görev veya iş programını gerçekleştirebilme yeteneğine ya da yerine getirebilmesine bağlıdır. Kaliteli eğitim; programlı ve işbirlikçi bir şekilde sistemin gözden geçirilmesi ve güncellenmesi yöntemiyle sürekli bir iyileştirme aşamasını zorunlu hale getirmektedir (De Jager ve Nieuwenhuis, 2005).

Araştırmalar sonucunda elde edilen verilere göre, okul öncesi eğitim ve ailelerin bu sürece katkı sağlayan yoğun, çok programlı, yüksek kaliteli eğitime erken yaşlarda başlanmasının hem bireysel hem de toplumsal anlamda uzun vadeli getirisi olduğunu göstermektedir (Eacea, 2009).

2.4. Eğitimde Teknoloji Kullanımı

Teknolojinin varlığı insanlığın ilk yıllarına dayanmaktadır. İnsanlık tarihinin ilk yıllarındaki teknoloji anlayışıyla günümüzde anlaşılan teknoloji kavramıyla tam olarak örtüşmemektedir. Karanlık çağlarda mağarada çizilen resimleri teknoloji sayan bu anlayış

aslında bu yüzyılda teknoloji denildiği zaman sadece bilgisayar, telefon vb. araçları anlamaktadırlar. Bu nedenle taraflı bir teknoloji kavramından 18. yy sanayi devrimine kadar bahsedilebilirken, daha sonraki dönemlerde teknoloji sürekli egemen toplumların elinde toplumsal bölgelerden etkilenen ve bunun sonucunda da toplumsal alanı etkileyen bir kavram olarak hayatımıza yerleşmiştir (Aksoy, 2003).

Teknoloji kavramında yaşanan bu süreçlerin ardından teknoloji kullanımında iki farklı görüş genel olarak hâkim olmaya başlamıştır (Aksoy, 2003). Bu görüşlerin ilki mümkün olduğunca en ileri seviyede teknolojiye sahip olup ve bunu kullanımı üzerine çalışmak, diğer bir görüş ise eleştirel bir bakış açısıyla teknoloji kullanma gayretlerine sahip olmaktır. Bu görüşe bakıldığında teknoloji aslında tarafsız, nötr değildir. Belirli toplumların belirli grupların egemenliği sonucunda el değiştirebilmektedir. İşte bu yüzden teknoloji kullanımına geçmeden önce nasıl kullanılmaktadır, daha sonrada nasıl kullanılmalıdır soruları sorulup cevaplanması gerekmektedir. Teknolojinin yelpazesine baktığımız zaman makineler, yöntemler, işlemler, sistemler, süreçler, yönetim ve kontrol mekanizmaları gibi farklı öğeleri içine almaktadır. Teknolojide bu öğeleri belli bir düzen içine sokarak birleştirmesi ile uygulama aşaması arasında bir bağ görevi gören disiplindir (Kutlu ve Aldağ, 2005). Demirel (2001)'e göre ise teknoloji; belirli hedeflere ulaşmada, belirli problemleri çözmede, gözleme dayalı ve ispatlanmış bilgilerin uygulanması şeklinde tanımlanmaktadır.

Hızlı bir şekilde artan bilim ve teknolojideki gelişmeler, toplumun hemen hemen her kesimini etkilediği gibi eğitim alanını da etkilemektedir. Bunun sebebi teknoloji, eğitim ve toplum arasında çok yakın ilişkinin olmasıdır. Gelişen teknoloji toplumları değiştirdikçe, bireylerin genel olarak beceri seviyeleri değişime uğrar ve bununla birlikte eğitim alanındaki beklentilerde doğal olarak artar (Fidan, 2008).

2.4.1. Eğitim Teknolojisi Tanımları

Kaya (2005) ise eğitim teknolojisini; sorunların analiz edilmesi ve bu sorunlarla ilgili çözüm yollarının bulguları, uygulamaları, değerlendirmeleri, ve yönetimi için olması gereken kişileri, düşünceleri, materyalleri ve organizasyonu kapsayan, birey öğrenmesinin bütün boyutlarını içeren kompleks ve birbiriyle ilişkili bir süreçtir. Bu süreç, öğretim kuramların uygulanması için uygulanan bütün yöntem ve teknikleri içeren,

bunun sonucundaysa öğrenme, gelişim, öğretim, yönetim ve teknolojilerin eğitim problemlerin ortadan kaldırılmasına uyarlanmış bir bileşkesidir.

Çilenti (1988)'ye göre eğitim teknolojisi; “Davranış bilimlerinin iletişim ve öğrenme ile ilgili verilerine dayalı olarak, eğitimle ilgili ulaşılabilir insan gücü ve insan gücü dışı kaynakları uygun yöntem ve tekniklerle akıllıca ve ustaca kullanıp, sonuçları değerlendirerek, bireyleri eğitimin özel hedeflerine ulaştırma yollarını inceleyen bilim dalı” olarak tanımlamaktadır.

Hızal (1990)'a göre modern tanım olarak eğitim teknolojisi, uygun şekilde eğitim ortamı oluşturma yol ve yöntemlerini inceleyen ve istenilen uygulamaları gerçekleştirmeye çalışan bir eğitim bilimidir.

Şimşek (2002) ise, insanın bildiklerini başkalarına nasıl öğreteceğini kendi kendine sormasıyla ortaya çıkan ve kalıcı bilgi vermek amacıyla öğrenme-öğretme sürecinde belirli yöntemleri uygulayarak, yararlandığı araç ve gereçleri en etkin biçimde kullanmasını amaçlayan bilim dalıdır.

2.4.2. Eğitimde Teknoloji Kullanımının Tarihçesi

Eğitimde teknoloji kullanımı konusuna göz attığımız zaman ilk olarak teknolojinin üretildiği ülkelerde eğitim alanında da kullanıldığı gerçeği ortaya çıkmaktadır. ABD başta olmak üzere teknoloji konusunda gelişmiş olan ülkeler teknolojiyi eğitimde kullandıklarını görmekteyiz.

Eğitim alanında teknoloji kullanma ile ilgili farklı dereceleri aşağıdaki biçimde ifade edilebilir (Özden, 2004):

- Birinci ve İkinci Dünya Savaşı yıllarında askeri konulu filmlerle eğitimde görsel materyal olarak kullanılmıştır.
- 1950'li senelerde ise eğitim için televizyon kullanılmaya başlamış ve aynı zamanda üniversitelerde görsel-işitsel teknoloji bölümleri kurulmuştur.
- 1950-1960 yılları arasında ABD'de Ford Vakfı televizyon yoluyla ile eğitim için destekte bulunmuştur.
- 1967 senesinde Amerikan Araştırma Enstitüsü “İhtiyaca Göre Öğrenme” adında kişisel öğretici programlar üretmeye başlamışlardır.

Eğitim kurumların özel olarak bilgisayarın kullanımının aşamaları ise şu şekilde belirtilebilir (Özden, 2004):

- 1950 senesinin başlarında bilgisayarlar büyük üniversitelerin yönetim kademelerinde kullanılmak üzere eğitim kurumlarında yer almaya başlamıştır.
- 1960'lı yıllarda bilgisayara dayalı öğretim programlarının üzerine birçok çalışma yapılmıştır. Bunlardan birisi de PLATO 'dur.
- 1970'li yıllara gelindiğinde ise çok sayıda okul idari amaçlı kullanmak üzere bilgisayar edinmeye başlamışlardır.
- 1972 yılında ise TICCIT (Zaman Paylaşımli ve Etkileşimli Bilgisayar Kontrollü Öğretici Televizyon) sistemi kullanılmaya başlanmıştır.
- 1970'li yıllardan sonra ise internetin gelişmesiyle birlikte kişiye ait bilgisayarlardan, ağ bağlantılarına ve internete doğru bir yönelme görülmektedir.
- İnternetin omurgası olan NFSNET ağ omurgasına ülkeler çok hızlı bir şekilde dahil olmaya başlamıştır ve başlayan bir teknoloji yarışıyla birlikte yeni bir döneme girilmiştir. Türkiye ise 1993 yılında NFSNET'e dâhil olmuştur.

Türkiye'de 1970'li yıllarda 3. Beş Yıllık Kalkınma Planı ile yaygın eğitim için radyo ve televizyon kullanımından söz edilmesiyle teknoloji kullanımından bahsedilmiş, daha sonra 4. Beş Yıllık Kalkınma Planı ile yaygın eğitim ve açık yükseköğretim için ikinci kanal televizyonunun yayına girmesine karar verilmiştir. 1995 yılından sonra teknolojinin ilerlemesiyle birlikte üst model bilgisayarlar üretilmiş ve toplum içinde internet kullanımının hızla artmasıyla birlikte eğitim sisteminde de teknoloji hızlı bir şekilde yer edinmeye başlamıştır. 1990'lı yılların sonuna gelindiğinde MEB'in yaptığı MLO, MEBSIS ve ILSIS çalışmaları eğitimde teknoloji kullanılmasına dair idari süreçlerin iskeletini değiştirmeye başlamış ve teknolojinin işleme özelliğinden daha çok sayısına odaklanmaya sebep olmuştur (Aksoy, 2003).

2.4.3. Eğitimde Kullanılan Teknolojik Araçlar

Eğitimde kullanılan araç-gereçler şu şekilde sıralanabilir (Aksoy, 2005):

- Yazı yazmak için kullanılan yazı tahtası (Karatahta),
- Yazı yazma ve resim çizme için kullanılan kalem, kâğıt, boya, daktilo,

- Ses kaydetme cihazı,
- Görüntü kaydeden ve üzerinde işlem yapabildiğimiz video vb.
- Sesli mesaj ve müzik dinlemek için kullanılan teyp,
- İnternet yoluyla sesli iletişim ve tele-konferans için telefon,
- Yazılı mesaj için kullanılan e-posta,
- Yazılı metinleri arşivleme ve kaydetme için kullanılan kütüphane,
- İnternet ve medyaya ulaşma işlevi ile gazete ve TV

Eğitim teknolojisinde bulunan ana maddeler aşağıdaki gibidir (Özbilgin, 1991):

1. Öğrenci: CV, beceri, gereksinim.
2. Amaç: Zihinsel, motor ve duyuşsal.
3. Kuram: Eğitim teknolojisi ilkeleri, sistem ilkeleri, öğretim ilkeleri, davranış bilim ilkeleri fizik bilim ilkeleri, iletişim ilkeleri,
4. Yöntem -Teknik: Modern, Sıradan, kişisel, toplu.
5. Ortam: Materyal, birikim, fizik ortam.
6. İnsan kuvveti: Öğretici, yönetici, uzman, görevli, hizmetli.
7. Öğrenme Durumu: Öğrenme etkinlikleri, maddeler arası etkileşim.
8. Test Etme: Deneme aracı, deneme durumu, neticenin analizi

Yukarıda sayılan bu öğeler birer birer incelendiğinde, eğitim uygulamalarında eğitim teknolojisinin ne kadar önemli olduğu görülmektedir. Eğitim teorisinden uygulama aşamasına kadarki her süreçte kullanılan eğitim teknolojisi, eğitim çalışmalarının her tarafını kapsamakla beraber eğitim süreçlerinde de tamamlayıcı bir görüşü belirtmektedir (Uşun, 2006).

2.5. İnternet

İnternet birden fazla bilgisayarın bir birine bağlı olduğu büyük bir bilgisayar ağı olarak tanımlanabilir. “İnternational Network” sözcüğünden meydana gelmiştir. Uluslararası ağ anlamına gelen internet, milyonlarca alt ağdan meydana gelmiş ve ağlar içinde aktif rol alan bireylerin hepsinin yazılı, görsel ve duyuşsal olarak bir araya getirip birbiriyle etkileşim halinde olmasını sağlayan bir ağ sistemidir (Uşun, 2006).

2.5.1. Eğitim ve İnternet İlişkisi

Eğitim teknolojisinde son yıllarda meydana gelen gelişmeler sayesinde öğrenme ortamlarına daha fazla bir esneklik, bireyin kendi başına öğrenebilmesi için uygun ortamın hazırlanmasında kolaylık sağlayan, kişinin neyi, ne zaman ve ne kadar verebilmesi ve bu kararların kontrolü; bir başka deyişle inisiyatifi, fırsat eşitliğini, kendi tarafından üretme, çeşitlilikte artış sağlama, kaynakların etkin ve verimli kullanımı vb. katkılar sayesinde uzaktan öğretim kavramının yaygın ve devamlı olarak toplumun ilerlemesinde ve kalkınmasında işlevsel olabileceğini göstermiştir (Gürcan ve Yılmaz, 1996).

Artık bilgiye erişmede ne yerin ne de zamanın bir etkisi kalmadı. Ayrıca okul, toplum, ülke sınırları bile ortadan kalmakta ve evrenin bütün sınıfları birbiriyle iç içe geçmeye başlamıştır. Yeni yeni ortaya çıkan bu online sınıflarda her sınıf ve öğretici kendi hazırlamış olduğu ders plan ve çalışmalarını tüm dünyaya sergileme fırsatı buluyor. Web sayfalarına geliştirdikleri projelerini koyarak sınıf sınırlarını kaldırıp bütün dünyaya açılıyor. İnternet sayesinde öğrencilerin problem çözme ve yazma, iletişim kurma ve eleştirisel düşünme kapasiteleri artıyor. Dahası, din, dil, ırk, cinsiyet, yaş, kişisel ihtiyaçlar gibi farklar büyük oranda yok oluyor (Ergün, 1998).

Bitmiş eğitim kavramı diye bir kavram bilgi toplumunda yoktur. İyi bir eğitim görmüş yüksek kariyer sahibi bireylerin bile sıklıkla yeniden eğitime girip kendilerini geliştirmeleri gerekmektedir. Bunun sebebi ise bilgi devamlı ve çok hızlı bir şekilde yenilenip gelişmesinden kaynaklanmaktadır. Bilgi teknolojilerinin bir ürünü olan bilgisayarlar ve internet eğitimin sürekliliğini sağlamada vazgeçilmeyecek kadar önemli olan yardımcı araçlardır. Bu araçların kullanılmasıyla bir yandan eğitimin devamlılığı sağlanırken diğer bir yandan da pedagojik açıdan yeni bir eğitim sisteminin ortaya çıkmasına zemin hazırlamaktadır. Öğrenmenin kişiselleşmesini, her bireyin kendi öğrenme hızında ve yeteneğinde öğrenmesine olanak sunmaktadır. Bilgi teknolojisi okul kavramının anlamının değişmesine de yol açmıştır. Bilgi toplumunda hemen hemen her yer ev, ofis, fabrika birer okul görevi görmektedir (Hamzaçebi, 2002).

2.5.2. Eğitimde İnternet Kullanımının Yararları

Bilgiye ve bilginin kaynağına kolay ulaşabilmek için internet önemli bir araç haline gelmiştir. Teknolojinin eğitimde kullanılması için çok fazla imkânlar ve fırsatlar sunmaktadır. Eğitimde internet kullanmanın bazı yararları vardır (Uşun, 2006):

- İnternet, bireylerin öğrenme alışkanlıklarını ve tecrübelerini zenginleştirmek için yararlanabilecekleri önemli bir araçtır.
- İnternet kişilere bilgilerini birbirleriyle paylaşma fırsatı verir ve diğer bireylerle düşüncelerini tartışma imkânı sağlar.
- İnternet, değişik kültürlerin eğitim sistemini tanıma ve ondan yararlanma olanağı sağlar.
- İnternet, belli bir öğrenci ve öğretmen grubuna, ortak ilgi alanları çerçevesinde değişik yerlerde ikamet eden bireylerle iletişim olanağı sağlar.
- İnternet, kişilere kendi kendilerine dünya çapındaki bu ağ üzerinde arama ve araştırma yetenekleri kazandırır.
- İnternet, öğrencilerin interneti iletişim, bilgiye ulaşma, paylaşma, araştırma yapma, analiz etme, uzman görüşlerden yararlanma tekniklerini kullanma becerileri kazandırır.
- İnternet verilere daha hızlı kolay ulaşma olanağı sağlar

2.5.3. Eğitimde Bilgisayar Kullanımı

Eğitimde bilgisayardan faydalanma konusuyla alakalı farklı görüşler yer almaktadır. Bununla ilgili kaynaklara dikkatlice bakılıp, bir bütünleşme çalışması yapıldığı zaman bunları belirli başlıklar altında birleştirmek mümkündür (Hızal, 1989). Bilgisayar eğitim yönetiminde, okul idarecileri tarafından öğretmen, sınıf, kitap ve diğer eğitim materyallerin en iyi verimi sağlayacak şekilde planlamasında kullanılmaktadır. Eğitimcilerde aynı şekilde bilgisayarı eğitim planlamasında ve geliştirilmesinde kullanılmaktadırlar. Öğrencilerin bilgi düzeyleri ve performanslarının sağlıklı bir şekilde belirlenebilmesi için bilgisayarla ders yönetimi (computer-managed instruction) yönteminden yararlanıla bilinir ve gerekli önlemler daha çabuk alınabilmektedir (Ahi, 1989). Bilgisayarların eğitimde araç olarak kullanılması çok eski zamana dayanmaktadır. Yapılan uygulamalar ve araştırmalar sonucunda bilgisayarın eğitim aracı olarak

kullanımının, birbirinden oldukça farklı yaklaşımlarla gerçekleştirilebileceği düşüncesi ortaya çıkmıştır. Eğitim materyali olarak bilgisayar kullanımı genel olarak üç ana başlık altında toplanır (Taşçı, 1994).

- a) Bilgisayar yoluyla bilgi aktarımı,
- b) Laboratuvar ortamının ve teçhizatların simülasyonu
- c) Alıştırma aracı olarak bilgisayar.

2.5.4. Eğitimde Bilgisayarın Önemi

Eğitim alanında bilgisayarlar hem amaç hem de araç olarak kullanılmaktadır. Gelişen teknolojiyle birlikte günlük yaşantımızın vazgeçilmezi olan bilgisayarlar eğitim alanında da oldukça önemli bir yere sahiptir. Bu alanda yapılan çalışmalarla bir yandan eğitimde bilgisayar kullanımının rolü ve eğitim üzerindeki etkileri araştırılırken diğer yandan da eğitimde teknoloji kullanımının yaygınlaştırılıp bireylere sağladığı imkânların geliştirilmesine çalışılmaktadır (Sevinç, 1996). Bilgisayarların eğitim alanında kullanılmasının etkilerinin neler olacağı hususunda birbirinden farklı pek çok görüşün olduğu bilinmektedir. Bu konuda pek çok çalışma yapılmış ve “Logo” gibi yaygın kullanılan bir programın dilini oluşturan eğitimcilerden biri de Seymour Papert’tir. Papert ilk olarak Piaget ile çalışma yapmış ve “ çocukların hangi konuyu bvlip bilmedikleri hakkındaki karmaşıklığın giderilmesi durumunda en verimli öğrenmenin sağlanacağını ve çocukların hayal dünyalarının daha iyi anlaşılacağını” öne sürmüştür. Bunun ise bilgisayar kullanarak sağlanacağı görüşünü savunan Papert “mikro dünyası” olarak adlandırdığı dünyada çocuğun kendi kararlarını kendisi alarak, kendi dünyasını keşfetme yöntemiyle öğrenmesi gerektiğini düşünmektedir. Papert “çocuğun kendiliğinden öğrenebileceği” savını desteklemesinin nedeni Piaget’in etkisi altında kalmasından dolayıdır. Papert, bireyin bilgisayar kullanarak ev veya çiçek çizmesi sayesinde geometrinin basit kurallarını otomatik olarak öğreneceklerini ve bu aynı zamanda da çocuğun problem çözme yeteneğine katkı sağlayacağını ve bunları yapan çocuklar kendileri keşfederek öğrenebileceklerini savunmuştur. Keşfederek öğrenme yapmak hem daha akılda kalıcı hem de verimliliği artıran bir öğrenme türüdür (Arı ve Bayhan, 1999). Zihin gelişimine katkı sağlayan bilgisayarların aynı zamanda da sosyal açıdan kişiyi rahatlatan etkileri bulunmaktadır. Birey bilgisayar kullandığı zaman toplum baskısının dışında kalarak karşısındaki kişiyi sınırlendirme endişesi, çekince, bir şeyi yanlış yaparım

korkusu yaşamadan özgürce kendi düşüncelerini söyleyip tepkide bulunmaktadır. Çocuk ders çalışırken anlamadığı ya da tekrar dinlemek istediği konuları tekrar tekrar izleyebilmekte, tepkisinin yanıtını da çabuk ve soyut olarak alabilmektedir. Birey bilgisayarla olan her türlü ilişkileri oyun içinde gerçekleştirmektedir. Jean Piaget ve John Dewey oyunların çocukların eğitimi üzerinde oldukça önemli bir yeri olduğunu vurgulamışlar (Olgun, 2001).

Bilgisayarlar, çocukların hayal gücünü sürekli uyanık kalmasını sağlayarak bireyin daha etkili ve verimli öğrenmesine katkı sağlamakta ve soyut olan durumların çocuğun zihninde somutlaşmasını gerçekleştirmektedir. Buradaki amaç bireyin daha etkin bir şekilde öğrenmesine katkıda bulunmaktır. Yapılan birçok çalışmanın sonucunda, bilgisayar programlarının problem çözme kabiliyetini arttırdığı kanıtlanmıştır. Bilgisayar programları problem çözmenin yanında farklı düşünmeyi kolaylaştırdığı, anlama kabiliyetini geliştirmeye yardımcı olmaktadır. Bilgisayar kullanarak konunun kademeli olarak öğretilmesi, öğrenme sürecini de hızlandırmaktadır. Bilgisayarlar, çocuğun dikkatini dağıtacak unsurları ortadan kaldırması nedeniyle, bireyin dikkatini belli bir yere odaklanmasını sağlayarak algılama gücünü arttırmaktadır (Pişkin, 1995).

Bilgisayarlar özellikle yaşları küçük olan çocuklar için oldukça ilgi çekici olması sebebiyle uygun yer, zaman, programlar ve uygun donanım seçildiğinde oldukça keyifli bir öğrenme aracı olarak kullanılabilir. Ayrıca eğitim sürecini öğrencinin kabiliyetine, bilgisine ve öğrenme hızına göre çeşitlendirilmeye imkân vermektedir (Pişkin, 1995).

2.5.5. Bilgisayarla Yapılan Eğitimde Eğitiminin Rolü

Bilgisayarların çocukların problem çözme yeteneğini artırdığını, çocuklarla işbirliği yapma konusundaki önemini eğitimcilerin çok iyi bilmeleri gerekmektedir. Bilgisayarlar, her bireye yol gösterip onu kendi bilgileri doğrultusunda aktif bir kullanıcı olmaya teşvik ederken eğitiminin rolünü özel öğretmenliğe dönüştürülmesi konusunda da katkı sağlayacaktır (Pişkin, 1995).

Eğitimsel teknolojiyi kullanmanın sebepleri şunlardır:

1. Çocukların değişik oranlarda öğrenmeleri ve gelişmeleri: Eğitimsel teknolojinin kullanılması eğitimi bireyselleştirir. Bilgisayar sistemleri çok

değişik geçmişleri, ilgileri ve motivasyonları olan çocukların özelliklerine göre öğrenme olanakları sunmaktadır.

2. Değerlendirme ve iletişim becerisinde ustalaşmaları: Eğitimsel teknolojiler çocukları tartışma yapmaya, fikirleri formüle etmeye, kritik düşünmeye, tartışmaya girip problem çözmeye ve gerçekliği test etmeye itmektedir.
3. Eğitimsel teknolojinin, çocukların düşünme ve yazma konusundaki nitelik ve nicelikleri arttırmayı desteklemesi: Eğitimde bilgisayarın başarılı sonuçlarından biri çocukların yazmalarını geliştirmesidir. İnce motor yeteneklerdeki, özellikle eli kullanmadaki güçlük klavyeye taşınmamaktadır.
4. Eğitimsel teknolojinin çocukların problem çözme yeteneklerini geliştirebilmesi: Bilgisayar destekli eğitim uygulamalarında veri tabanları, grafik programları ve multi medya özelliği olan programlar, çocukların bağımsız olarak organize etmelerine, analiz edip geliştirmelerine ve kendi çalışmalarını düzenlemelerine olanak sağlamaktadır. Bu da çocukların bilişsel gelişiminde problem çözme durumunu çözmeye odaklanmalarını sağlamakta ve problemin durumunu çözüm stratejilerini yeniden test edip hemen sonuca ulaşmalarını kolaylaştırmaktadır.
5. Eğitimsel teknolojinin sanat duygusunu beslemesi: Video üretimleri, dijital fotoğraflar, bilgisayar tabanlı animasyon gibi sanat formları çocuğun sanat duygusunu büyük oranda geliştirmektedir. Bu araçlar sözel ve yazılı iletişim şekilleri ile çocukların oluşturdukları sanatsal formların değişik biçimlerini sağlamaktadır.
6. Çocukların evde de var olan kaynakları eğitimsel teknikler ile kullanabilmeleri: Eğitimsel teknoloji, çocukların dünyanın her tarafına az masrafla hemen ulaşmalarını ve kültürleri ilk elden öğrenmelerine izin verir.
7. Eğitimsel teknolojilerin çocuklar için anlamlı çalışma fırsatları sağlaması: Eğitimsel teknoloji, çocukların dünyanın diğer çocukları ile bağlantılar kurarak yeni kaynaklara ulaşmalarını sağlamaktadır. Bilgisayarla öğrenmeleri ve öğrenerek ürettiklerinin sergilenmesi, çocukların motivasyonunu arttırmaktadır.
8. Eğitimsel teknolojinin çocukların öğrenirken kendilerini rahat hissetmelerini sağlaması: Eğitimsel teknolojiler çok çeşitli ürünler sunarken,

çocukların öğrenirken kendilerini rahat hissetmelerini sağlayacak şekilde, kontrolün onlarda olduğu hissini vererek düzenlenmiştir.

9. Okulların eğitim teknolojileri ile üretim ve etkilerini arttırmaları: Eğitimciler, eğitim teknolojilerinin öğrenmeyi ve çocukların bireysel ihtiyaçlarını nasıl destekleyeceği konularında planlar yaparak, çocukların üretken hale gelmelerini sağlamalıdır (Arı ve Bayhan, 1999).

2.5.6. Eğitim Teknolojisinin Temel İlkeleri

1. Amaç: Eğitimde “Tam Öğrenmeyi” sağlamak ve bu süreçte yer alan öğrencilerin hepsini istenilen amaca varmasını sağlamak esas olmalıdır. Bu ilkeye göre eğitim sürecinde başarısızlıktan ziyade, başarılı olmanın asıl amaç olması gereken; her bireyin sağlıklı yetişmesinde eğitimin mesul olacağını; eğitimde eleme ve ayırıcı görüşler yerine, her bir bireyin en iyi şekilde yetiştirilmesini baz alan bir yaklaşım içinde olunması gerektiğini vurgulamaktadır.

2. İşlev: Sosyal çevrede ortaya çıkan eğitim sorunlarının çözümünde kuramsal bilgileri ve bilimsel ilkeleri etkili bir şekilde uygulamak; uygulama süreçlerini sürekli geliştirmek ve bunları yeri geldiğinde tekrardan uygulamak eğitim teknolojisi konusunda asıl görev olarak esas alınması gerekmektedir. Kişinin davranışlarını bilimsel ve deneysel analizini esas alan bu ilke, program türü olarak eğitim teknolojisinin devamlı bilimsel araştırmalar ışığında geliştirilmesi, problemlere kesin olmayan çözüm bulmak yerine bilimsel çalışmalar yapmak gerektiğini söylemektedir.

3. Konu ve Yöntem: Eğitim sistemindeki sorunları mantıklı ve bilimsel bir araştırma haline getirmek eğitim teknolojisinde asıl konu ve yöntem olarak baz alınır. Kişinin hal ve hareketlerini bilimsel ve deneysel olarak incelenmesine bağlı bir disiplin türü olarak görülen bu ilkeye göre eğitim teknolojisi bilimsel araştırmayı baz alması gerektiğini, karmaşık çözüm üretmek dışında bilimsel çalışmaya doğru yönelmesi gerektiğini ifade etmektedir.

4. İçerik: Eğitim alanlarını, eğitimin her alanında bir uyum doğrultusunda uygulamaya dönüştürmek temel hedeftir. Eğitim teknolojisinin bilim ve gerçekleştirme arasında kalan kısmını göstermekte olan bu ilkeye göre sistemin sağladığı bütünlük varsayımı doğrultusunda hareket edilmesi gerektiğini vurgulamaktadır.

5. Program: Eğitim alanında görev yapan personellerin verimliliğini ve etkinliğini yükseltmek eğitim çalışmalarında baz alınmaktadır. Bu ilkeye göre, eğitim esnasında olması gereken söz konusu amaçlar ve kişiye katkı sağlaması varsayılan hal ve hareketleri kapsam ve öge repertuarlarının sistematik analizine dayalı olarak belirlenmesi ve böylelikle artarda takip eden eğitim sistemi arasında eksiklerin ve lüzumsuz tekrar edilmenin önüne geçilmesi gerektiğini söylemektedir.

6. Süreç: Bu süreçte eğitim sistemini, öğrenci çeşitliliği ve becerilerine dönüştürmek temel hedeftir. Bu ilkeye göre eğitimde asıl hedefin bireyin dersi anlaması olduğu, kişinin ilgileri, becerileri ve beklentileri ile kişisel farklılıkları olduğu gerçeğini vurgulayarak, sistemin uyarlanması bu hususların göz önüne alınmasının gerekliliği belirtmekte, sistemin temelinde esneklik, farklılık ve çeşitlilik sağlama gerekliliğini vurgulamaktadır.

7. Personel: Eğitim personelinin etkinliği ve verimliliğini arttırmak eğitim programlarında göz önünde bulundurulmalıdır. Öğrenme-öğretme durumlarını düzenleyen, uygulayan ve neticelerini inceleyen bu ilke temel öge olarak eğitim alanında iş gören kişinin önemini göstermekte; bu alanda tecrübe kazanma, kademeli çalışanlar, grup çalışması gibi varsayımların gelişme hedefini vurgulamaktadır.

8. Çevre: Eğitim teknolojisinin temel hedefi eğitim yaşantılarının ortaya çıktığı çevreyi başarılı bir şekilde denetlemektir. Bu ilkeye göre gelenekselleşmiş okul ve sınıflarla sınırlı olan eğitsel ortamın sınırlandırılmış çerçeveden ayrılarak yaşam şekillerinin dahil edildiği geniş bir çevreyi bütünüyle göz önünde tutmayı varsaymakta ve bu oluşan çevreyi eğitim amaçları yönünden oluşturma ve kontrol etmenin önemini belirtmektedir.

9. Başarı: Eğitim sürecinde bireyin başarısızlık sürecini tanımlamak için eğitim sistemini değerlendirmek ve başarı oranını artıracak yeni uygulamalar gerekliliğini belirtir. Bu ilkeye göre öğrencinin başarısız olma sebebinin öncelikle mevcut sistem üzerinde aranması gerektiğini söylemekte ve sistemin kendi kendini analiz ederek başarısızlığa sebep olan her türlü şeyin nedenlerini giderici tedbirler almanın önemli olduğunu vurgulamaktadır.

10. Değerlendirme: Eğitim sürecinde istenilen hedefe ulaşp ulaşmadığını gösterecek üst seviyede hassas ve güvenilir bir yapı oluşturmayı incelenme aşamalarını

asıl hedef edinir. Bu ilke, uygulamada objektiflik, şeffaflık ve değişik bireylerce farklı günlerde yapılan ölçmelerin belli tavır ve davranışları değerlendirmede aynı neticeleri göstermesi gereği esas alınır (Alkan, 1997).

2.5.7. Eğitim Teknolojisinin Yararları

1. Serbesti: Eğitimde teknolojik materyalleri kullanmak öğrenci ve öğretmene zaman ve mekân açısından serbestlik kazandırmaktadır. Bir başka ifadeyle öğretici internet, televizyon vb. iletişim teknolojileri ile ders araç-gereçlerini öğrenciye ulaştırma fırsatını kazanmıştır. Böylelikle öğrenci istediği zaman bu materyalleri kullanıp kendisine uygun olan zamanlarda dersine çalışabilmektedir. Bu sayede öğrenciye sürekli olarak eğitim imkânı verilmektedir. Başka bir imkân ise, öğretmen ders anlatırken şahsına ve öğrencilere uygun olan yöntemleri dâhil ederek zengin kaliteli araç-gereçler geliştirme fırsatını elinde tutmaktadır.

2. Birinci Kaynaktan Bilgi: Geleneksel öğretim yönteminde öğreticiler genel olarak bilgiyi ikinci ya da üçüncü kaynaklardan elde etmektedirler. Fakat eğitim teknolojileri sayesinde öğrenciler doğrudan birinci kaynaktan bilgiye sahip olabilmektedir. Örnek verilecek olursa internet ve telekonferanslar sayesinde öğrenciler ve öğretmenler konunun uzmanları ile birebir görüşüp bilgi sahibi olur ve ilişkili olan konuları kendileri sunma fırsatı bulabilirler. Başka bir imkân ise öğrenciler araştırma yapmak için arayıp ulaşamadığı kaynaklara internet yardımıyla üniversitelerin web sayfalarından ya da internet üzerinden hizmet veren kütüphanelerden kolaylıkla ulaşabilmeleridir.

3. Fırsat Eşitliği: Eğitim teknolojisi sayesinde dünyanın her yerinde yaşayan insanlara geliştirilmiş ve zenginleştirilmiş eğitim olanağı sunma fırsatı verilmektedir. Bu sayede farklı yerlerde yaşayan her bir bireye eğitim imkânlarından eşit bir şekilde faydalanma imkânı verilmektedir.

4. Çeşitlilik ve Kalite: Eğitim teknolojilerinden yararlanmak kişisel, ortak ve toplu öğrenme stratejilerinin geliştirilmesi konusuna katkı sağlamaktadır. Örneğin öğretmen dersi daha ilgi çekici hale getirebilmek için sunum programlarından birisini kullanabilir. Dahası öğretmen bu programlar sayesinde daha etkili ve kaliteli ders araç-gereçleri oluşturabilir.

5. Bireysel Öğretim: Öğretmenler eğitim teknolojilerini kullanarak öğrencilerin becerilerine uygun öğrenme ortamlarını oluşturabilirler. Böylece toplu halde çalışmayı sevmeyip bireysel çalışmayı seven ya da bu yolla daha verimli ve başarılı olan öğrencilere yeni bir imkân sağlanmış olmaktadır. Öğrenciler bu yöntem sayesinde daha çok çalışma imkânına sahip olacağı için başarı düzeyleri de artmış olacaktır.

6. Üretken Eğitim ve Hızlı Öğrenme: Eğitim teknoloji kullanılması sonucunda gelişen yeni ortam ve yöntemler sayesinde üretkenlik ve öğrenme hızlarında artış meydana gelmektedir. Başka bir ifadeyle öğretmenler daha verimli ve etkili öğrenme ve öğretme ortamlarının tasarımını meydana getirebilmektedirler. Tasarımı yapılan bu öğrenme-öğretme ortamları öğrencilerin yeni buluşlar yapmasında ve ders içinde yapılan eğitim faaliyetlerine katkı sağlayabilmektedirler. Öğretmenler de son teknoloji sayesinde öğrenme-öğretme alanları için çok farklı yöntemler deneyebilirler. Bu iki durumun sonucunda da verim yükselmekte ve öğrencilerin daha çabuk öğrenmeleri sağlanmaktadır.

7. Yaratıcılık: Eğitim teknolojileri, hem öğrenci hem de öğretmen için çoklu ve çeşitlendirilmiş öğrenme-öğretme fırsatları ve bununla beraber kişisel sorumluluk oluşturma kuvvetini oluşturma imkânı vermektedir. Başka bir deyişle çeşitli ortamların kullanımıyla farklı öğrenme-öğretme yöntemleri ortaya çıkarılmaktadır.

8. Yaşam Boyu Öğrenme: Eğitim teknolojilerin kullanımı sayesinde, öğrenciler yaşam boyunca eğitimlerini sürdürme imkânına sahip olmaktadırlar. Böylece istedikleri zaman, istedikleri yerden ve istedikleri kişiden eğitim alabilmektedirler. Eğitim teknolojisinin sağlamış olduğu bu esneklik sayesinde bilhassa mesleki gelişim ve yetişkin eğitiminde önemli bir yere sahiptir (İşman, 2005).

2.5.8. Eğitimde Teknoloji Kullanımının Varsayımları ve Değerlendirilmesi

- Eğitimde teknoloji kullanmak eğitimi daha nitelikli hale getirir. Başka bir ifadeyle nitelikli bir eğitim için teknoloji vazgeçilemeyen bir unsurdur.

İlk olarak bu görüşün yanlışlığını gösteren argüman teknoloji karşısında insanların nesneleşmesidir. Sayı olarak oldukça önemli görülen teknoloji rekabetinin had safhada olduğu günümüzde teknolojiye ulaşma fırsatı olan kişi sayısı ve kullanım amaç ve düzeyleri değil, teknolojinin sayısı karşısında bireyler bir figür olmaktan öteye

geçemezler. Bu görüşün tam tersi olarak bireyin teknoloji kullanımının esas unsuru olma ihtiyacını ve kullanımının niteliğinin tartışılması gerekliliği teknolojinin yalnızca varlığının eğitsel nitelik ölçütü olarak kullanılmasının yetersiz olduğunun kanıtıdır (Aksoy, 2003a ve 2005b).

- Teknoloji kullanımı eğitim alanında eşitlik sağlanması konusunda yardımcı olacaktır. Böylece benzer içeriğe sahip program her bir öğrenciye sorunsuz bir şekilde öğretililebilecektir.

Fakat bu varsayımda bilhassa ülkemizde mevcut olan teknolojik eşitsizliği ihmal edilmektedir. Teknolojik açıdan tam donanımlı olan bir okul ile bu imkânlarla sahip olmayan okulun eğitim olanakları da doğal olarak farklı olacaktır. Bu ise, teknoloji kullanımında eşitlik sağlamadan ziyade başlı başına eğitimde eşitsizliğe neden olacaktır. Zengin ve yoksul okulların teknolojiye ulaşma imkânları birbirinden farklı olacağına göre bu durum eğitimde ikinci bir yapıya sebep olacaktır. Böylece yoksul okulda öğrenim gören birçok öğrencinin daha temel gereksinimleri bile karşılanamamaktayken, sahip olma hırsı ile donatılan zengin okullarda kaynak israfına neden olacaktır (Aksoy, 2005).

- Teknoloji kullanımı sayesinde benzer içeriğin zengin bir biçimi, eğitim sistemine uyarlanarak, standart ve eşit eğitim sağlanabilecektir.

Bu varsayımda söz edilen zenginleşen içerik aslında tanımlanamayacak kadar kompleks bir yapıya sahiptir. Öncelikle bu içeriğin niteliği şüphelidir. Çünkü özellikle internet ve bilgisayar sayesinde mevcut bilgilerin takip edilebilme sorunu meydana gelmektedir. İnternette aşırı derecede bilgi yoğunluğu olduğundan yetişkinleri bile istemedikleri halde saatlerce zamanını meşgul edebiliyorken, eğitim gibi genç nesillerin yetiştirildiği bir yapının içinin bu şekilde boş bırakılması düşünülemez. Bunun sonucunda da çok sayıda denetim ve kısıtlama gerektiren bir eğitim anlayışını meydana getirir. “Öğrencilerin bilgisayarda kullandıkları içerik tam anlamıyla kısıtlanmalıdır ve istenmeyen hiçbir duruma yer verilmemelidir” şeklindeki katı bir anlayışla eğitim sistemi olamaz. Burada varsayılan içeriğin eğitimsel değerinin olup olmadığı da tartışma konusudur. Bunun sebebi kişilerin her önüne gelen içeriği değiştiremediklerinden kaynaklanmaktadır. Bütünüyle sanal ve sınırlayıcı anlamda olan bu içeriğin yaşamsal anlamda beklenenin çok altında öğrencilere zevk vermektedir (Aksoy, 2003a ve 2005b).

- Teknoloji sayesinde eğitim alanında sonsuz bir kütüphaneye adım atılır ve öğrenmeler de bu doğrultuda zenginleşir.

Aslında burada söz edilen sınırsızlık düşüncesi günümüzdeki öğretim programları ile kıyaslandığı zaman hem öğrenci hem de öğretmen tarafından sonsuz bilgiyle karşılaşma korkusu oluşturmaktadır. Mevcut kullanılan program yoğunluğu sebebiyle bir yandan eleştirilirken diğer yandan da bu yoğunluğu daha da karmaşık hale sokacak duygusu yaratılması eğitimde öngörülen iyileşmeye pek faydası dokunmayacak gibi görünmektedir. Ayrıca internet ile beraber bizim istemediğimiz bilgilerin de sürece dahil edilmesi ve bu bilgilerin denetiminin hemen hemen imkanı olması da ayrı bir problem olarak karşımıza çıkmaktadır. Kontrol edilmesi çok zor olan bu içeriğin kişileri program dışı kaynaklarla oyalayacak olması da ayrı bir sorun yaratacaktır (Aksoy, 2003).

- Eğitim teknolojisinin çok fazla kullanılmaya başlanması sonucunda eğitim sisteminin hedeflerini gerçekleştirecek davranışlar oluşturacaktır.

Bu öngöründe söz edilen davranışlardan bazılarının ortaya çıkması söz konusu olacaktır. Fakat teknoloji kullanılmasının fazlaştırılması bu tür davranışlar haricinde neticelerde ortaya çıkaracaktır. Öğretim kurumları da bu aşamada zorunlu olarak kamu desteği dışı yollarla(öğrenci, veli, zengin kişiler) başvurarak destek arayacaklardır. Bunun yanı sıra eğitimin ticari olarak görülmeye başlanması ve gelir farklılıklarının meydana getireceği donanım yetersizliği de bir sorun olarak karşımıza çıkacaktır (Aksoy, 2003).

Burada teknolojiyi elinde bulundurma rekabeti ile faydası şüpheli olan donanımlara eğitim kurumunun finansmanlarının kullanılması ihtiyacı doğacaktır. Eğitim kurumlarına hızlı giren teknolojik materyaller belli bir süre sonra okulları teknoloji atık merkezi haline getirecektir. Bunun dışında eğitimin ticarileşmesinin neticesi olarak, eğitim sisteminin ve eğitim kurumlarının tamamen piyasa saldırısına maruz kalması sorunu ortaya çıkacaktır. Çünkü teknolojinin günden güne yenilenmesi, yazılım, donanım eklenmesi sürekli olarak piyasanın kar sağlamak istediği bir Pazar olacaktır. Bu da eğitimde ticari tekellerin meydana gelmesine sebep olacaktır.

- Eğitim alanında teknoloji kullanımı öğrenci ve öğreticilerin işini daha basit hale getirecektir.

İlk olarak öğretmen tarafından bakılacak olursa bu varsayım bize şu soruyu sormamızı gerektirecektir. “Öğretmen mi teknolojiyi kullanıyor yoksa teknoloji mi öğretmeni?”. Aslında bugünkü eğitim kurumlarında teknolojinin bütün sisteme yön verdiği düşüncesi gerçektir. Bu sistemden daha önceleri böyle bir iletişim şekline alışık olmayan öğretmenlerde oldukça fazla etkilenmektedirler. Bunların neticesinde öğretmenler işlerine yabancı kalmaktalar ve aslında eğitime yararı dokunması beklenen teknolojinin eğitime zarar vermeye başladığı görülmektedir. Teknolojinin çok fazla ön planda tutulmaya başlamasının ardından öğretmenlerde kendilerini niteliksiz bir kişi olarak görmeye başlayacaktır (Aksoy, 2003). Dahası teknoloji öğrenci ve öğretmenler arasında yeni bir iletişim şeklinin doğmasına sebep olacaktır. Ancak burada bilhassa da ülkemizde, yeteri kadar teknoloji kültürünün mevcut olmaması ve değişik kelimelerin kullanılmasının olumsuz etkileri meydana gelmektedir. Bunun sonucunda da eğitim sisteminde başlı başına bir soruna neden olacaktır.

Teknolojinin sürekli yenilenmesi sorunu ile beraber başlayan ticari yönden bağımlılık yeni teknolojilerin benimsemesini de zora sokacaktır. Bunun neticesinde bilhassa öğretmenler teknoloji kullanma hususunda daha aktif rol alma konusunda çekineceklerdir (Aksoy, 2005).

Eğitim alanında teknolojinin fazla kullanılması ile her istenilenin teknoloji yoluyla elde edilebileceği düşüncesinin destek görmesi kişilerde eleştirel düşünme becerilerinin yok olmasına yol açacaktır. İstenilen her bilginin bulunabildiği, içinde her şeyi barındırdığı düşüncelerinin günden güne arttığı internet olgusunun böyle neticeler doğurması doğrusu pek de şaşırtıcı olmayacaktır (Aksoy, 2005).

Mevcut sorunları teknoloji kullanarak çözebiliriz düşüncesi gerçekleri yansıtmayan bir görüştür. Çünkü teknoloji kullanıldığında çözülen sorunlardan daha fazla sorunlara neden olmaktadır. Teknoloji kullanıcılarının büyük bir kısmı bu cihazlara özellikle bilgisayarın her an bozulabileceği endişesine kapılmaktadırlar ve en ufak bir donanım sorununda bile verimliliklerini kaybetmektedirler. Ayrıca özellikle internet kullanılırken kişileri kendine çeken ve yanıltan ilgiye göre değişiklik gösteren içerik oldukça zaman kaybına neden olacaktır. Bilgisayar ve internet kullanıcılarını etkileyen başka bir sorun da dil gelişimi sorunudur. İnsanlar internet kullanırken öğrendikleri argo, şiddet içeren sözcükleri kolaylıkla kelime dağarcıklarına aktarmaktadırlar. Bunun

sonucunda da eğitimin vazgeçilmez bir parçası olan dil gelişimi olumsuz etkilenmektedir (Aksoy, 2005).

2.5.9. Teknolojiyi Eğitimde Kullanma Üzerine Tavsiyeler

- Teknolojinin eğitimde yer alıp almayacağı değil, ne şekilde kullanılacağı, nasıl dağıtılacağı sorunları üzerinde kafa yorulmalıdır (Aksoy, 2003).
- Teknolojinin insanları değil, insanların teknolojiye yön verdirmesi hususu göz önünde bulundurulmalıdır. Bilhassa derslerde öğretmenleri çok oyalayan ve vakit kaybına neden olacak teknolojik araç-gereçlerin kullanılmasında gerekli önlemlerin alınması gerekmektedir (Bingöl, 1999).
- Teknolojinin kontrol altına alınabilmesi için ulusal uygulamalar yapılmalı ve programlı bir şekilde uygulamalara düzen verilmelidir (Aksoy, 2003).
- Teknoloji kullanımı hususunda eğitim imkânlarından daha az faydalananlara pozitif ayrımcılık yapılacak bir yol izlenmelidir (Aksoy, 2003).
- Teknolojiyi eğitim alanında kullanırken oluşan maliyetlerin kaynak problemi de göz önünde bulundurularak önlenmesi gerekmektedir. Özellikle de yabancı kaynaklara yönelerek hem emek hem de vaktini harcayan okul idarecilerinde sorunları bu yolla halledilmelidir (Aksoy, 2003).
- Kullanılan teknolojiye yerel toplumun tercihleri göz önünde bulundurularak ona uygun üretim ve pazarlanma yoluna gidilmesi gerekmektedir. Bu yöntemle teknoloji kullanımı yapılırken eğitim sisteminde öğrenciler ve yerel toplum için de faydalı olacaktır (Aksoy, 2005).
- Yalnızca teknoloji odaklı düşünerek koşulsuz yatırımlar yapılmamalı, başka gereksinimlere sahip eğitim sistemi daha da çok problem yaşayacağı bir sisteme dönüştürülmemesi gerekmektedir (Aksoy, 2003).

2.5.10. Teknoloji Kullanımında Öğretmenin Rolü

Eğitim sürecinde teknoloji ve öğretmen eğitim sisteminin iki önemli ögesini meydana getirmektedirler. Çünkü eğitim sisteminde öğrencilerin öğrenebilmeleri için bu iki öge büyük rol oynamaktadır. Bugünkü eğitim sisteminde farklı görevler üstlenmiş

olan öğretmenin, bir yandan teknolojiyi kullanabilmeli bir yandan da teknolojinin öğrenme amacıyla nasıl kullanıldığını öğrencilerine öğretmesi gerekir (Fidan, 2008).

Bunun yanında öğretmenlerin yüzyılım getirdiği yenilikler doğrultusunda eğitim sürecinde öğrencilere etkili bir şekilde yol gösterebilmeleri için, teknolojiyi öğrenme-öğretme sürecinde nasıl kullanacaklarını bilmeleri gerekmektedir (Uşun, 2006).

Öğretmenler, çağımızda sürekli meydana gelen gelişmeleri ve değişimleri takip eden ve bu değişimlere ayak uydurmak zorunda olan kişilerdir. Günümüz küresel ortamında hem geçmişte hem de günümüzde meydana gelen olayların getirdiği etkilerle diğer bireyler gibi öğretmenler de mücadele etmek zorundadırlar. Bu hususta öğretmenlerin vazifesi, insanları içinde bulundukları toplumun kimliğini muhafaza etmek ve bunun yanında global evrene o kişileri hazır hale getirmek gibi zorlu maddeleri barındırmaktadır. Buda öğretmenlere ekstra yükler yüklemektedir. Öğretmenlerin de bu yükleri taşıyabilmeleri için kendilerini yeterince geliştirip hazır hale getirmeleri gerekiyor (Güven, 2001).

Eğitimde Teknoloji Uluslararası Derneği (ISTE) öğretmenlerde olması zorunlu olan esas bilgi teknolojilerine ait bazı standartlar oluşturup ve eğitim kurumlarına öğretmenlerin bilgi teknolojileri alanındaki bilgi ve yeteneklerini geliştirmeleri için bazı önerilerde bulunmaktadır. ISTE, eğitimde teknoloji kullanarak etkinliği yükseltme konusunda bazı standartlar oluşturmuştur. Bunların bir kısmı aşağıda belirtilmiştir;

1. Öğretmenler, devamlı öğrenme ve tecrübe kazanılmış gelişim için teknolojik materyalleri kullanmalıdır.
2. Öğretmenler profesyonel teknolojik uygulamaları incelemeli ve bunları öğrenmesine katkı sağlaması için teknolojiden yararlanmalıdırlar.
3. Eğitimde verimliliği arttırmak için öğretmenler teknolojiden yararlanmalıdırlar.
4. Öğretmenler, öğrencilerin daha fazla öğrenmelerini sağlamak için diğer öğretmenleri, aileler, toplumsal ve akademik kurumlar ile irtibat sağlamada ve iş birliği yapmada teknolojiden faydalanmalıdırlar (Algan, 2006).

Ulusal Eğitim Teknolojisi Standartları (NETS), öğretmenlerde olması gereken nitelikleri şu şekilde sıralamıştır.

1. Teknolojik kavram ve işlemler: Öğretmenlerin ilk önce bilgisayarlar olmak üzere bütün teknolojik materyalleri tanınması ve etkin bir biçimde kullanabilmesi gerekmektedir. Fakat sadece öğretmenlerden teknolojiyi iyi bir şekilde kullanabilmesi değil, aynı zamanda sürekli ve hızlı bir şekilde gelişen ve bu sebeple çok kısa bir zamanda eskiyen teknolojiye karşı o dönemin gerektirdiği yeni teknolojileri iyi bir şekilde kullanabilmesi ve kendini bu hususta geliştirmesi gerekmektedir.
2. Öğrenme ortamları ile yaşantılarının planlanması ve tasarlanması: Öğretmenler öğrencilerin gelişim düzeylerini göz önünde bulundurarak ve kişisel öğretime imkân sağlayacak bir şekilde teknolojiden yararlanarak öğrenme ortamlarını bir düzen içine sokmaları gerekmektedir. Teknoloji katkılı zengin öğrenme ortamlarının tasarımı ve yaşantıların planlı olması hususunda meydana gelen yeni stratejileri, son yapılan çalışmaları incelemeli ve bunların güvenilirliğini araştırarak kendi sınıflarında kullanmaları öğretmenlerde olması gereken vasıflar arasındadır.
3. Öğretim, öğrenme ve eğitim programı: Teknoloji kullanılarak öğrencilerin öğrenme yaşantılarına katkı sağlayacak öğretim yol ve yöntemlerinin belirlendiği ve buna uygun olan bir eğitim çizelgesinin hazırlanması ile ilgili öğretmenlerde bulunması gerekli vasıfların tespit edildiği bir konudur. Öğretmenler teknolojiden faydalanarak öğrencilerin bilgilere şüpheli yaklaşımlarını sağlayarak, üst düzey fikir edinme ve üreticilik yeteneklerini tespit ederek, kişisel farklılıkları göz önünde bulundurmayı sağlayarak, öğrencilere tecrübe etme imkânı vererek öğrenme düzeylerini yükseltmek sebebiyle uygun olan yol ve yöntemleri bilmeleri ve bunları kullanabilmeleri gerekmektedir.
4. Ölçme ve değerlendirme: Teknolojiden yararlanarak değişik ölçme ve değerlendirme yöntemlerini kullanabilme ile ilgili yeterliliklerin olduğu bir maddedir. Teknoloji sayesinde öğretmenlerin çeşitli ölçme tekniklerini uygulayabilmeleri, elde edilen bilgiler ışığında tekrar teknolojiden yararlanarak öğretim sürecini çok daha verimli hale getirebilecek analiz ve yorumlarda bulunabilmeleri, öğrencilerin farklı yapıda olanların da incelenerek çok boyutlu gelişim göstermelerine katkı sağlamaları öngörülmektedir.

5. Verimlilik ve mesleki uygulama: Öğretmenlerden daha etkili bir eğitim sunmaları için teknolojik işlem ve kavramları da içine alan meslek bilgisi, genel kültür, ve alan bilgisi konularının hepsinde mesleki gelişimlerini teknoloji desteğiyle devam ettirebilmeleri, birer yaşam boyu öğrenenler olmaları beklenmektedir. Bununla birlikte öğretmenlerden teknolojiyi “daha iyi nasıl öğretebilirim?” sorusuna katkıda bulunacak her biçimde uygulamaları öngörülmektedir.
6. Sosyal, etik, yasal ve insan konuları: Teknoloji kullanımı ile birlikte bazı yasal sorumluluklar ve insan haklarının doğmasına neden olmaktadır. Öğretmenlerde bu bilinçle öğrencilere eğitim vermeleri gerekmektedir. Dahası öğretmenlerden her öğrenciye eşit fırsatta teknoloji kullanma imkânı verirken, teknoloji kullanımı hususunda bireylerin nasıl güvenli olacakları ve sağlıklı bir kullanımın nasıl olduğu konularında da bilgi vermeleri istenmektedir (Çoklar, 2008).

2.6. Spor

Spor, sözcük anlamıyla Latince kökenli olmakla beraber bir araştırmacının da belirttiği gibi ‘kurallandırılmış oyun’ tanımıyla da belirlenmiştir. Spor, yıllardır bireylerinin kendi yaşantılarının küçük bir oyun ölçeğinde tanımlamalarına yardımcı olmuş, bu bakış açısı ile beraber vücut ve akıl gelişimi sağlayan halkın moral kaynağı olan sosyal ve bireysel bir konu olmuştur (Fesli, 1993).

2.6.1. Sporun Tanımları

Amaçlı, belli kurallara ve teknik yöntemlere bağlı olan, yapanlarda olduğu kadar izleyenlerde de haz duyma ve coşku gibi gereksinimleri doyuran, sporcuları ve izleyenleri bütünleştiren bir etkinlikler kümesidir (Doğan, 2005).

Aracı (1999) ise sporu, bireyin sağlığının korunması ve geliştirmesi için belli kurallar içerisinde mücadele etme, yarış içinde olma, haz duyma, başarılı olma ve bireysel açıdan en üst noktaya erişmesi yolunda gösterdiği çabalar olarak tanımlamıştır. Bir başka tanıma göre ise Kabadayı (2010) Spor, bireysel ya da takım halinde oynanan, aletli ya

da aletsiz yapılabilen, belli kuralları olan yarışma temeline dayalı, bireysel ve toplumsal boyutu olan bir süreçtir şeklinde tanımlıyor.

2.6.2. Sporun Tarihçesi

Birey yapısının belli amaçlar doğrultusunda eğitilmesi ile ilgili düşünce, insanlığın varoluşu kadar eskiye dayanır. Uzun yıllar önce insan zorlu şartlar karşısında savunmasız kalmışsa da zaman sonra beslenme, barınma, giyinme ve kendini dışardan gelebilecek tehlikelere karşı savunma kriterlerini gerçekleştirmiştir (Whirter, 1976).

Doğa koşullarının güçlüğüyle günlük yaşam içerisinde çok sık karşılaşılan insan sahip olduğu ve farkına vardığı bedeni yeteneklerini geliştirirken beden eğitimine yer vermiştir (Tayga, 1990).

Bu egzersizler az veya çok kişinin katılımı için ve insan yaradılışının güdülerıyla yapıldıklarından dolayı ‘doğal hareketler’ olarak nitelendirilir. Doğal hareketler; bireyin ve toplumun uygarlık seviyesine, yörenin koşullarına göre değişmekte ve değişik çalışma şekillerinden meydana gelmektedir (Alpman, 1972).

Kelime olarak spor; Latince dağıtmak, birbirinden ayırmak anlamına gelen Disportare veya Desportare kelimelerinden kısaltılması sonucu, kısaltılarak Sport olarak söylenmeye başlamasıyla meydana çıkmıştır. Fransız hümanistleri bu terimi top oyunları anlamına gelecek şekilde kullanmıştır. Tarihteki ilk sporlar ister araçlı ister araçsız yapılsın savunma ve saldırı kökenli olanlardı, bir başka deyişle insanın doğayla girdiği ölüm-kalım savaşının zorunlu bedensel eylemlerinden kaynaklanırdı (Fişek, 1988).

Spor; bir toplumda var olan tüm kültür öğelerinin vazgeçilmez bir olgusudur. Fertlerin, bedeni hareketleri, uyumlu bir şekilde yaşamlarına uyguladığı ve bazı zamanlarda sportif etkinliklere dönüştüğü vazgeçilmez bir gerçektir. İnsanoğlunun verdiği yaşam mücadelelerinin bir benzetmesi olarak ortaya çıkan spor, daha sonraları takım sporları olarak varlığını devam ettirmiştir. “1986 yılında, ilk modern olimpiyatlar düzenlenerek, her ülkenin bu oyunlar vasıtasıyla kendilerini göstermeleri ve sporun barışçıl amaçlarla kullanılabilmesi sağlanmıştır” (Afyon, 1997).

Sporun tarih alanında ortaya çıkmasıyla beraber, Türkler ’de de spor faaliyetleri başlamıştır. Türkler de diğer topluluklar gibi sporu sosyal, psikolojik, oyunlar, eğlenceler

ve kültürlerin bir parçası olarak yapmaktaydılar. Spor, at, spor, savaş, sefer, eğlence, yarışma ve oyunlarda kullanılan bir araç olmuş ve düğün ve eğlencelerde cirit oyunları oynanmıştır. Spor ile eğitim faaliyetleri birleştiren askerler, antrenmanlarla savaşa hazırlanmışlardır. Osmanlılar 'da spor, savaş eğitimi amacıyla yapılmıştır. Askeri kurumlarda beden eğitimi ve spor, acemi oğlan ve cambazhanelerde askeri talim olarak yaptırılırdı. “Osmanlı devletinde spor tekkeleri açılmış ve bu tekkeler kişi ve toplumun çıkarlarının eşit olduğunu kabul etmiş, mensuplarını koruyarak bir sosyal güvenlik vazifesi görmüştür” (Mengütay, 1997).

Cumhuriyet ilanından sonra Mustafa Kemal Atatürk'ün liderliğinde Türk sporunda gelişmeler ve ilerlemeler görülmeye başlanmıştır. 1920 yılından günümüze kadar süre gelen zaman diliminde birçok Beden Eğitimi ve Spor Bölümleri açılmış olup; bunların birçoğu 1992 yılında Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu (BESYO)'ya dönüştürülmüştür (Türkel, 2010).

2.6.3. Çocuk ve Gençler İçin Spor Eğitiminin Önemi

Spor, bireysel açıdan çocuk ve gençlere bedensel, ruhsal, toplumsal, zihinsel, duygusal, sağlık, ahlak, güven, disiplin, kültür, zevk gibi özellikler kazandırır. Dinamik güçlü ve zinde bir toplum yaratılmasında sporun önemi büyüktür (Altınok, 1995).

1. Spor etkili ve gözde bir eğitim olgusudur.
2. Bireyi topluma ve hayata hazırlar.
3. Bireyin var olan yapısını geliştirici ve eğitici rol oynamasını yanı sıra fikir ve ruh eğitiminde önemli bir rolü vardır.
4. Genç nesillerin yapıcı, yaratıcı ve üretici olmasında sosyal birleşme ve kültürel kalkınmaya büyük katkısı olmaktadır.
5. Bireyi toplumun en önemli ve onurlu bir üyesi yapar.
6. İyi alışkanlıklar edinmede önemli bir rolü vardır.
7. Bedensel ve ruhsal bir eğitim aracıdır.
8. İnsanın nitelikleri geliştirip üretim ve uygarlık yarışında daha etkili hale gelmeyi sağlar.
9. Bireylere hem statü kazandırır, hem de gelir düzeyini artırır.
10. Yeteneklere göre fırsat birliği sağlar.

11. Spor eğitimi kişileri iyi ve nitelikli hale getirip onları gerekli bilgi ve yeteneklerle yükleyip sosyal çevrenin değişimine hız kazandırır.
12. Başarıyı arttıran en önemli unsurdur.
13. Kitlelerin eğitim ve kültür seviyelerini artırır.

Çocuk ve gençlerin gelişmesinde önemli bir etken olmakla birlikte, gelişme çağındaki çocuklar için bedensel sağlık, fizyolojik gelişme, iyi bir kişiliğin oluşması ve ruh sağlığı bakımından yararlı ve gereklidir (Aracı, 2006).

Spor kültürü içinde birey kendi yeteneklerini ve başkalarının yeteneklerini tanımayı, eşit koşullarda yarışmayı, yenilme olgusunu da sindirerek başkalarını takdir edebilmeyi, kazandığı zaman mütevazı olabilmeyi, başkalarına yardım etmeyi, doğayla ve zamanla yarışarak zamanını ve emeğini en uygun şekilde kullanmayı öğrenir (Öztürk, 1998).

Spor, isteğe bağlı olarak yapılan egemen değerler ve normların damgasını vurduğu bedensel bir harekettir (Atalay, 1998).

Spor yerinde ve kesintisiz icra edildiği zaman sağlıklı yaşama kavramı kendiliğinden meydana gelmektedir. Bu sporun düzgün ve düzenli yapıldığı her yer ve zamanda görülmüştür. Sağlık denildiğinde akla gelen ilk şey beden sağlığıdır. Fakat sağlık bir bütün olmakla beraber bedensel ve ruhsal olarak algılanmalıdır (Erdemli, 2002).

2.6.4. Eğitim ve Spor İlişkisi

Eğitim de olduğu gibi sporda bireylerin ve toplumların yaşamında vazgeçilemez ve aksatılmayacak bir kavramdır. Eğitim de, spor da, ilk çağlardan beri bireylerin yaşamını kalıcı olarak etkilemektedir. Bu olgu, önümüzdeki kuşaklarında dayanıklılık ve üretkenliğini artıracaktır. Eğitimle alakadar olmayan bir toplum olamayacağı gibi spordan da vazgeçmeleri düşünülemez. Eğitim ve sporun, her kesim için yaşamsal önem taşıdığı ortada (Karasüleymanoğlu, 1995).

Eğitim, bireyleri ortak hayatın benzerliklerinden haberdar ederek, fertlere yeterli bir yeknesaklık kazandırmaktadır. Spor eğitimi de, kişileri, ortak hayatın, ortak yönlerine yöneltmesi bakımından önem taşımaktadır. Aslında eğitimin gayesi, bireyleri duyarlı bir

hale getirmektir. Aslında spor, bir zekâ ve ihtimal oyunudur. İşte spor eğitiminin de amacı, kişilerin, hem fiziki, hem psikolojik gelişimlerini sağlaması, sosyal hayatta hazır ve yaratıcı hale getirmek amacına dönüktür (Erkal ve diğerleri, 1998).

Bir eğitim şekli olarak sporu bedensel ve ruhsal eğitim olarak düşünürsek spor ile eğitimin özdeş olduğunu belirtebiliriz. Eğitim, genel anlamı ile yetişkin bireyler tarafından sosyal hayata hazır olmayan bireyler üzerinde uygulanan bir işlemdir. Eğitim eğitimden faydalanan kişilerin sosyal gruplaşma çizelgesinde üst sıralara doğru hareketlenme ile sahip olacakları statü sayesinde meslek sahibi olma aşamasına hazır hale getirmektir. Eğitim, bilgi, davranış ve kabiliyetlerin geliştirilmesi ve kazandırılması için uygulanan sürekli faaliyetler dizisidir. Bireylerin yaşamını bu denli kapsayan eğitim gibi bir disiplinin bir sistem içinde sosyal hayatta oynadığı rol büyüktür. Bu bakımdan sporu ve sportif faaliyetleri eğitim kapsamı içinde düşünmekteyiz (Erkal, 1992).

Eğitim sporun en önemli boyutlarından birisidir. Spor bu boyutuyla ele alındığında iki şekilde değerlendirme meydana gelmektedir: spor için eğitim ve eğitim için spor. Spor için eğitimde spor, amaçtır ve sporun üst düzeyde gerçekleştirilebilmesi için eğitimden faydalanmaktadır. Sporcu, çalıştırıcı, seyirci, hakem ve spor yöneticilerinin eğitimleri söz konusu olmaktadır. Bu açıdan bakıldığında eğitim sporun hizmetindedir. Eğitim için spor boyutundan bakıldığında ise spor, eğitimin, amaçladığı hedeflerine ulaşılması için kullanılan araçlardan sadece bir tanesi olmakla beraber doğru ve eğitici yönü ele alındığında eğlenceli, öğretici ve en etkilisidir (Öztürk, 1998).

21 sporcunun kişilik özellikleri ele alındığında, birbirlerine benzedikleri ve birbirlerinden farklı olarak çok farklılık göstermedikleri görülmektedir. Bulunan fark herhangi bir özel niteliğin olup olmaması şeklinde değil de, derece farkı olarak ortaya çıkmaktadır. Bugün yarış halindeki toplumlarda, sporcularda görülen hırs ve enerji, sporcu olmayan bireylerde de var olmakla beraber bu hırs ve enerji farklı alanlarda kendini göstermektedir (Özbaydar, 1983).

2.6.5. Toplum Açısından Spor

Bir toplumda spora yönelimin şekli, seviyesi yararı ve sorunları sadece bireylerin yetenekleri ve ilgilerine bağlı değildir. Toplumun spora olan bakış açısından bakıldığında sporun yönetim ve organizasyonu büyük önem arz etmektedir (Öztürk, 1998).

20.yüzyıl, küresel spor endüstrisinin, tüm diğer popüler kültürlerin gelişimini gölgede bırakacak denli devasa gelişmesine tanık oldu. Bununla birlikte spor; diğer popüler kültürlere koşut olarak geliştiği halde, kendi tarihini oluşturmayı ve kurumsal yapısını korumasını bilmiştir (Tükenmez, 2009).

Yaşadığımız yüzyılda tüm dünya milletleri spora büyük önem vermekte ve uluslararası spor organizasyonlarında üst seviyelerde yer almak için mücadele etmektedir. Kazanılan başarılı sonuçlar ulusal saygınlığın bir göstergesi olarak kabul görmektedir. Başarıları sürekli olan ülkelere bakıldığında ise sporun bu toplumların yaşam biçiminin bir parçası olduğu görülmektedir (Öztürk, 1998).

2.6.6. Sağlık Açısından Spor

Dünya sağlık örgütleri, fiziksel ve ruhsal açıdan rahatsızlığı olmayanı, maddi olarak sıkıntı çekmeyişi sağlıklı saymaktadır. Buda demek oluyor ki fiziksel açıdan bir rahatsızlığın bulunmaması, kişinin sağlıklı sayılmasına yetmiyor. Günümüz koşullarında, bireylerin sağlıklı sayılabilmesi için bütünü oluşturan organlarından her birinin aynı anda sağlam olmasına bağlanıyor (Karasüleymanoğlu, 1995).

2.6.7. Sporun Kişisel Faydaları

Küresel dünyada hızla gelişen teknoloji, insan gücüne olan ihtiyacı minimize etmiş, bunun sonucu olarak insanın doğal yapısına aykırı olan yaşayış biçimi hareketlilikten uzak, çeşitli solunum, dolaşım hastalıklarına yol açmış ve bu nedenlerden dolayı ölüm nedenleri arasına girmiştir. Spor, insanların karşısına çıkan bu tehlikeye karşı hareketli, durağandan uzak normal hayat şartlarının getirdiği olumsuzluklardan uzak bir yaşam tarzı oluşturmak ve alternatif tıbbi yardımcı olmaktadır. Bu nedenle gelişmiş ülkelerde spora büyük önem verilmekte ve erken yaşlardan başlayarak çocuklara spor ve beden eğitimi programları anlatılarak uygulanmaktadır (Öztürk, 1998).

Bir milletin geleceğinin en büyük güvencelerinden biri iyi yetişmiş bilinçli ve sorumluluk sahibi bir gençliktir. Gençliğin eğitimi ve topluma entegrasyonunun başarıyla sağlanması ise, toplumsal hedefler ve kültürel değerleri kazanmaları ile mümkün olacaktır. Gençlerin bilim, kültür ve sanatta olduğu gibi spor konusunda da geliştirilmesi,

sahip olduğumuz kültürel miras ve medeniyeti dünyaya tanıtılabilmek için büyük bir fırsattır (Atmaca, 2006).

Ulusların geleceği, yetişmiş ve yetişmekte olan gençlerin fiziksel ve ruhsal olgunluk seviyelerine bağlıdır. Eğitimden beklenen bireylerin yeteneklerinin farkında olması ilgileri doğrultusunda kabiliyet ve yeteneklerinin farkına varması ve en ileri seviyede gelişmesine yardımcı olmaktadır. Kişileri fiziksel, mental, duyuşsal ve toplumsal yanlarıyla bir bütün olarak geliştirmek çağdaş eğitim anlayışının ana ilkelerindendir. Çağdaş eğitim düşüncesine örtüşecek şekilde eğitimdeki hedefin gerçekleşmesi kişinin, bilişsel eğitimin yanında fiziksel eğitim ile mümkün olabilir (Erkal vd., 1998).

Çocukluk çağında başlayıp sürdürülen sporun kişilik gelişimine katkıları bir hayli fazladır. Daha küçük yaştan itibaren toplumsal bir olguyu üstlenme sorumluluk bilincinin gelişmesi başvurulmuş eğitim yollarının başında spor gelmektedir. Hangi spor dalı için olursa olsun yetenekleri için harcanan çaba düşüncenin gelişmesinde önemli rol oynar. Kişiye bir amaç uğrunda çaba sarf etmesi bunun için benliğini kullanmasını ve fedakâr olmasını öğretir. Başarıya ulaşmanın tek yolunun çalışmak olduğunu ve başarılar arttıkça çevredeki kişilerin takdirini ve ilgisini kazanacağını öğretir. Bireysel veya takım halinde yapılan sporlarda kişinin kendine düşen görevi en iyi biçimde yapması, onda sorumluluk, dayanışma, yardım, destek olabilme duygusunu geliştirir. Öte taraftan spor ergenlik çağında karşılaşılan en önemli sorunlardan biri olan arkadaşlığı iyi ilişki kurabilme ve samimi olabilme duygularını olumlu, güvenilir olarak geliştiren bir araçtır. Ortak bir amaçla çalışmaya yönelmiş sevgiye, saygıya dayanan arkadaşlık ilişkileri hem çok sağlam olur hem de gencin kişilik kazanmasına büyük katkılar yapar. Gençlikte bu tür arkadaşlık kurmuş kişilerin toplumla ilişkileri daima daha kolay ve iyi olmuştur (Çetin, 1986).

Sağlık kuralları olarak kabul ettiğimiz; vücut kitle endeksi, sigaradan uzak durma, stresi kontrol altına alabilme, sağlıklı kardiyovasküler sistem gibi etkenlerin istenilen sağlık seviyesinde olmasını sağlayan en büyük araçlardan biride spordur. Ancak 19. yüzyılın sonları ile 20. yüzyılın başlarında sayıları oldukça artan sanayileşme, mekanik ve elektrik enerji sistemlerinin çok kısa zamanda büyük gelişme göstermesi ve endüstri

döneminin başlamasıyla birlikte insan ihtiyacı azalmış, hareket gereksinimi giderek azalmaya başlamıştır (Zorba, 2001).

Modern endüstri dünyasının gelişmesi ve artan makineleşme ile iki büyük dezavantaj ortaya çıkmıştır. Bunlardan ilki, insan vücudunun hareketten spordan uzak durması sonucu ortaya çıkan ve insan hayatını tehdit eden rahatsızlıklardır (Solak ve diğerleri, 2002).

Bugün birçok ülkede insanları hareketli hale getirmek için devlet işe koyulmuştur ve devlet politikaları haline gelmiştir. Çünkü egzersizle sağlığı korumanın mümkün olduğu bilimsel bir gerçektir. Bütün olumsuzluklara rağmen organizmayı zinde ve sağlıklı tutmak için spor yapma gereksinim bir zorunluluk olmuştur. Günümüzde artık spor yarışma amacının dışında sağlığını koruma düşüncesi yer almakta ve insanlar bu düşünce ile sor yapmaya davet edilmektedirler. Bu davet özellikle gelişmiş ülkelerde yerini bulmakta ve geniş insan kitleleri çok değişik sportif etkinliklerde bulunmaktadır. Yaşam boyu spor, sağlıklı yaşam için spor, rekreatif sporlar, fitness, aerobik, jogging vb. gibi sloganlar ve çeşitli spor kulüplerinin faaliyetleriyle spor yapan insanların sayısının arttırılmasına çalışılmaktadır (Zorba, 2004).

2.6.8. Sporun Toplum Açısından Faydaları

Sosyal hayata adapte olma sürecinin önemli bir sonucu rol öğrenmektir. Çocuklar kendilerine uygun olan sosyal rolleri öğrenirler, kaçınılmazdır ki tüm insanlar çocukken oyun, spor ve diğer aktivitelerle sosyalleşirler. Bu faaliyet iyi yurttaş, iyi arkadaş, sorumluluk sahibi komşu, iyi öğrenci birlikte çalışma, ahabpılık, liderlik vb. rolleri öğrenmede önemli hazırlama görevleri yaparlar. Birçok araştırmacı oyun, müsabaka ve sporun etkilerini araştırmış ve bu aktivitelere katılmış olan çocukların insanlar arasındaki ilişkileri öğrendiklerini ortaya koymuştur. Spora katılmanın bireylerin daha geniş kapsamlı sosyal işlere ve aktivitelere katılmalarını sağlayacak biçimde düşünmelerini kolayca görmek mümkündür (Yetim, 2006).

Çocuk yetişmenin ilk basamaklarından itibaren en kolay davranış şekillerini taklit yolu ile geliştirir. Ebeveyn taklidi ile başlayan bu süreç giderek sevdiği, beğendiği ve hayranlık duyduğu diğer büyüklerle devam eder. Yetiştigi topluma mal olmuş kişiler gençlerin taklit etmeye en çok eğilim gösterdikleri kişilerdir. Bu yüzdendir ki bu kişiler

örnek davranış ve alışkanlıkları ile sosyalleşme sürecinde diğer kişilere iyi bir model olabilirler (Öztürk, 1998).

Birinci dünya ülkelerinde sportif yarışmalar sosyalleşme sürecinin önemli bir aracı olarak kabul edilir. Amerika Birleşik Devletlerinde fikir olarak bu eğilimde olan yetişkinler, oyunlu aktiviteler düzenlemekte ve amaç edinmeyi, beceri geliştirmeyi ve ödül alma başarısının önemini vurgulayan spor programlarına katılması için çocuklarını teşvik etmektedirler. Çocuğun temel gelişiminde oyunun önemi büyüktür. Düzenlenmiş sportif oyunlar yoluyla çocukların hem kendi yaş gurupları ile bir arada olması sağlanır hem de kurallara ve kararlara uyma, yenme ve yenilme hazmetme gibi deneyimler kazandırılır (Öztürk, 1998).

Eğitim, bireyleri hayatın ortak yönlerinin benzerliklerinden haberdar ederek, fertlere yeterli bir tutum kazandırmaktadır. Spor eğitimi de, kişileri, ortak hayatın, benzerliklerine yöneltmesi bakımından önem taşımaktadır. Eğitimin amacı, bireyleri duyarlı hale getirmektir. Aslında spor, bir zekâ ve ihtimal oyunudur. İşte spor eğitiminin de gayesi, fertlerin hem fiziki, hem psikolojik gelişmelerini sağlaması, sosyal hayata hazır ve yaratıcı kılmak amacını gütmektedir. Kişi başına düşen gelirin arttırılması, toplumun gelişmesine bağlıdır. Spor eğitimi de, diğer eğitimlerdeki gibi kişiye hem statü sağlamakta hem de gelir seviyesini yükseltebilmektedir (Erkal ve diğerleri, 1998).

Toplumu meydana getiren fertlerin sağlıklı olarak yaşamlarına devam edebilmesi için en güzel hareket olan sporun teknik ve bilimsel metotlarla toplumun her kesiminde yapılması kaçınılmaz olmaktadır. Kişisel olarak güç ve becerilerini ortaya koymak, geliştirmek arzusu ile başlanılan spor, takımının, şehrinin hatta ülkesinin milletinin becerisi ve başarısı haline düşmektedir (Çetin, 1986).

Spor, insanlara gurup aidiyeti duygusu vererek onları bir araya getirir. Spor bu işlevi birçok şekilde başarabilir. Sporun popülerliği, sosyal sınıf, ırk, cinsiyet ve yaş ayrımı gözetmeyen bir olgu olması, sosyal rollerini daha kolay yerine getirmesini sağlamaktadır. Toplumlar tarafından gözde hale gelen spor, gerilim ve çatışmanın sınırını aşarak insanlar ve toplum arasında iletişimin kurulmasını sağlar (Yetim, 2006).

Toplumsal ilişkiler toplumda hem yazılı hem de örf, adet gibi yazısız hukuka göre gerçekleşir. Toplumdaki bazı kurumlar ise sosyal ilişkilerin gelişip güçlenmesine zemin hazırlar. Dil, eğitim, din, gibi sporda bu kurumlardan biridir. Özellikle sporun barışçı

olma özelliği ve uluslararası değişmeyen kuralları nedeniyle aynı toplumdaki insanlar ve gruplar arası sosyal ilişkiler yanında diğer toplumlarda ki insanlar ve gruplarla kurulan sosyal ilişkilerin gelişip güçlendirilmesinde de olumlu etkiye sahiptir (Öztürk, 1998).

Spor, sadece sporla ilgilenenlerin değil aynı zamanda spor dünyası dışındaki kişilerin de dikey hareketliliğine olanak sağlar. Örneğin, bir fabrikada işçi olarak çalışan kişi aynı zamanda futbol hakemi olabilir ve hakemlikteki klasmanı yükseldikçe dikey hareketlilik söz konusudur. Yine bir şirket sahibi, tanınmış bir kulübün başkanlığına seçildiğinde dikey hareketlilik elde etmiş olur. Sporun sosyal hareketlilik sağlamada ki etkin rolünü fark eden pek çok insan, uzun vadede ulaşmak istedikleri hedefler için sporu destek olarak kullanmaktadırlar (Öztürk, 1998).

Literatüre bakıldığında Yılmaz (2005), eğitimde teknoloji kullanımı ile öğrenci başarısı ve tutumu arasında olumlu bir etkisi olduğunu söylemiştir. Sevindik (2006), akıllı sınıfların yükseköğretimde kullanılması ile öğrencilerin akademik başarı ve tutumları arasında olumlu bir etki tespit etmiştir. Gunter, Gunter ve Wiens (1998), öğretmenlerin hizmet içi kurs sonrası, bilgisayarla çalışma ve öğrenmeye karşı tutumları ile teknolojiye karşı tutumlarının endişesiz ve daha pozitif olduğunu belirlemişlerdir. Dalton ve Hannafin (1986), video, bilgisayar destekli öğretim ve enteraktif video uygulamalarının öğrenme performansı ve tutum üzerine olan etkilerini inceledikleri çalışmalarında, sadece bilgisayar destekli öğretimin en etkili öğretim yöntemi olduğunu ve yeteneği az olan öğrencilerin tutumunu anlamlı düzeyde etkilediğini tespit etmişlerdir. Yılmaz (2007), beden eğitimi öğretmen adaylarının eğitimde internet kullanımına ilişkin tutumlarını incelediği araştırmada, öğretmen adaylarının internet kullanımına karşı olumlu tutum içinde oldukları ve tecrübe arttıkça tutumların olumlu yönde değiştiklerini ifade etmiştir. Yılmaz (2007), beden eğitimi öğretmenliği programında öğrenim gören öğrencilerin, bilgisayar kullanımına ilişkin olumlu tutumlara sahip olduklarını ve bilgisayar tecrübesi fazla olanların daha olumlu tutumlara sahip olduklarını belirtmiştir. Yavuz ve Coşkun (2008), sınıf öğretmeni adaylarının eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutum ve düşüncelerini inceledikleri çalışmada, öğrencilerin öğretimde teknolojik araç gereçleri kullanmaları ile öğrencilerin tutumları arasında olumlu yönde bir etkinin olduğunu ve yapılan görüşmelerde öğrencilerin teknoloji kullanımına ilişkin olumlu fikirlerinin olduğunu ifade etmişler. Yılmaz (2007), beden eğitimi spor öğretim elemanlarının teknolojiye hakkında olumlu tutumlara sahip oldukları ve çoğunluğun çalıştıkları

okullardaki teknolojik donanımı yetersiz bulduğu ve teknoloji ile alakalı herhangi bir kursa katılmadıklarını ifade etmiştir. Obay ve Özgen (2008), öğretmen adaylarının eğitim teknolojilerine ilişkin tutumlarını inceledikleri çalışmalarında, öğretim teknolojileri ve materyal geliştirme dersi alma değişkeninin, öğretmen adaylarının eğitim teknolojilerine yönelik tutumlarını olumlu yönde etkilediğini tespit etmişlerdir. Yılmaz ve diğerleri (2010) yapmış oldukları “Beden Eğitimi Öğretmenliği Programında Öğrenim Gören Öğrencilerin Eğitimde Teknoloji Kullanımın İlişkin Tutum ve Düşünceleri” isimli çalışmalarında Öğrencilerin öğretimde teknolojik materyalleri kullanmaları, öğrencilerin tutum puanlarını olumlu yönde etkilediği sonucuna varmıştır.

Forman (1997), sınıfta teknoloji kullanması neticesinde öğrencilerin büyük ölçüde öğretmenlerini üretken ve orijinal olarak algıladıkları sonucuna varmıştır. Williams and Kingham (2003), yapmış oldukları araştırmalarında tecrübeli öğretmenlerin sınıflarında teknoloji kullanmada çok fazla istekli olmadığı sonucuna varmışlardır. Teknolojiye yönelik tutumlarla ilgili yapılan çalışmalar incelendiğinde; Keser (2000), teknolojiye yönelik tutumlar üzerinde cinsiyet, yaş, görev yapılan eğitim kademesi ve branşın herhangi bir etkisinin olmadığı, katılımcıların büyük bir çoğunluğunun eğitim teknolojisi alanında lisans düzeyinde herhangi bir eğitim almadıkları ve bu alanda hizmet içi eğitim de görmediklerini belirtmiştir.

Büyükkasap, Samancı, Dumludağ, Sağlam, Türk ve Hatunoğlu, (2002) tarafından öğretmenlerin teknolojik araçlarla ilgili görüşlerini almak için yapılan çalışmada tepegöz, slayt, ve videonun bilgisayardan daha tercih edildiği tespit edilmiş ve bu durum öğretmenlerin bilgisayara yönelik bilgi ve becerilerinin yeterince olmadığı ya da bilgisayarı kullanacak ortamların okullarda olmadığından kaynaklandığı sonucuna varmışlardır. Kutluca ve Ekici (2010), “öğretmen adaylarının bilgisayar destekli eğitime ilişkin tutum ve öz-yeterlik algılarının incelenmesi” adlı çalışmasında Bilgisayar Destekli Eğitim’e ilişkin tutum; bilgisayara sahip olma durumuna ve bilgisayar kullanım yılına göre farklılık göstermemektedir. (Bahr, Kinzer ve Rieth 1992), yapmış oldukları araştırmada bilgisayar kullanımı konusunda öğretmenlere verilen eğitimlerin onların bilgisayar kullanmaları ve öğretim davranışları üzerinde pozitif etkileri olduğu sonucuna varmışlardır. Başka bir çalışmada ise, (Young, 1991) bilgisayarların eğitim kurumlarına bir araç olarak değil de bir amaç için getirildiklerini belirtmiştir.

Torkzadeh ve Dyke (2002), yapmış oldukları çalışmada teknoloji kullanımı ile cinsiyete arasında anlamlı bir farklılık bulamamışlardır. (Kayıkçı, 2006)'ya göre, çocuğun spora yönelmesinde en önemli faktörün aile olduğu, aile desteği ya da baskısının çocuğun spora olan ilgisinin büyük ölçüde etkilediğini belirtmektedir. (Kılıç, 2006), yaptığı araştırmada sporcu öğrencilerin, yaklaşık yarısının ailesinden destek görmediğini belirtmiştir. Blanden ve Gregg, (2004); Smits ve Hoşgör, (2006) yapmış oldukları araştırmalarda, Anne ve babanın eğitim düzeyi çocuğun eğitime katılımında önemli bir faktör olduğunu ifade etmişlerdir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3. YÖNTEM

3.1. Araştırma Modeli

Bu araştırmanın amacı; Atatürk Üniversitesi'nde farklı bölümlerde öğrenim gören öğrencilerin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutumlarını incelemektir. Öte yandan öğrencilerin teknoloji kullanımına ilişkin tutumları ile cinsiyet, öğrenim gördükleri program türü, spor yapma durumu, yaş, sınıf düzeyi, anne eğitim düzeyi, okul dışı zaman değerlendirme seçenekleri, spor yapma amacı, spordaki gelişmeleri takip etme, bilgisayar sahipliği, öğrenim gördükleri bölüm, baba eğitim düzeyi, kişisel aylık gelir düzeyi, kaldıkları yer, okuldaki başarı durumu, haftalık spor yapma süresi, spor seçiminde etkili olan faktörler, yapılan spor türü ve spor yapma süresi değişkenleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığını incelemektir.

Bu çalışmada betimsel tarama yöntemi kullanılmıştır. Betimsel tarama; Hipotezleri test etmek ya da bazı soruların cevaplarını verebilmek için veri toplayarak yürütülür (Metin, 2014).

Betimsel tarama yöntemi elde edilen verilerin bütünselliğini sağlamak amacıyla, tarama yapılan bölümde uygun kriterlere sahip çalışmayı inceleme ve istatistiksel olarak açıklama olarak ele alır. Betimsel tarama çalışmaları, öncelikle kuramsal bir tarama yöntemi ile başlar. Sonraki aşamada, ele alınan yazınların, yayın tarihi, araştırma modeli, yaklaşım ve görsel araştırma verileri gibi belirli araştırma özelliklerine göre tanımlama aşamasıyla sürdürülür (King ve He, 2005).

3.2. Evren ve Örneklem

Çalışmanın evrenini 2015–2016 eğitim-öğretim yılında Atatürk Üniversitesi'nde öğrenim gören üniversite öğrencileri oluşturmuştur. Araştırmanın örneklemi ise, Atatürk Üniversitesi'nde farklı bölümlerde öğrenim gören 489 kadın, 398 erkek olmak

üzere toplam 887 örnek birey oluşturmuştur. Araştırmanın örneklemini belirlemede uygun örnekleme yöntemi kullanılmıştır.

3.3. Veri Toplama Teknikleri

Araştırmada kullanılan bağımsız değişkenler araştırmacı tarafından hazırlanmıştır. Bireylerin teknoloji kullanım tutumlarının belirlenmesi amacıyla Yavuz (2005), tarafından geliştirilen teknolojik tutum ölçeği kullanılmıştır. Çalışmanın verileri, eğitimde teknolojik materyallerin kullanımına ilişkin öğrencilerin tutumlarının incelendiği “Teknoloji Tutum Ölçeği” Farklı 5 boyutu olan; “teknolojik araçların eğitim alanında kullanılmama durumu”, “teknolojik araçların eğitim alanında kullanılma durumu”, “teknolojinin eğitim yaşamına etkileri”, “teknolojik araçların kullanımının öğretilmesi” ve “teknolojik araçların değerlendirilmesi”ni de kapsayan 5 faktörden ve 19 maddeden oluşmaktadır. Ölçekte 13 adet olumlu (6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19), 6 adet de olumsuz (1, 2, 3, 4, 5, 13) madde yer almaktadır. Ölçeğin güvenirlik katsayısını bulmak için Cronbach Alpha yöntemi kullanılmış ve ölçeğin güvenilirliği 0,87 olarak ölçülmüştür.

Beş seçenekli likert tipinde hazırlanan ölçeğin maddeleri, kesinlikle katılmıyorum (1) katılmıyorum (2), kararsızım (3), katılıyorum (4), kesinlikle katılıyorum (5), olarak kodlama yapılmıştır. Bundan dolayı ölçekten elde edilecek en düşük toplam puan 19 en olumsuz tutumları, en yüksek toplam puan 95 en olumlu tutumları, kararsızım şıkkı seçilerek elde edilecek en yüksek puan olan 57 ise herhangi bir tarafa yönelmeyen yani nötr tutumları göstermektedir (Yavuz ve Coşkun, 2008).

3.4. Verilerin Analizi

Verilerin analizinde demografik özellikleri belirlemede frekans dağılımı, iki bağımsız değişken arasındaki ilişkiyi incelemek için T testi, ikiden fazla değişkenler arasındaki ilişkiyi incelemek için tek yönlü ANOVA testleri uygulanmıştır. Farklılıkların hangi gruptan kaynaklandığını belirlemek için LSD testi kullanılmıştır. Bütün bu testler SPSS 21 paket programında analiz edilmiş ve anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak alınmıştır. Yapılan geçerlilik ve güvenilirlik analizinde Alpha değeri 0,788 olarak bulunmuştur.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

4. BULGULAR ve YORUM

Bu bölümde; demografik özelliklere ait sayı ve yüzde dağılımları Tablo: 4.1, 4.2, 4.3, 4.4, 4.5, 4.6, 4.7, 4.8, 4.9, 4.10, 4.11, 4.12’de ve spor yapma durumlarına ait sayı ve yüzde dağılımları Tablo:4.13, 4.14, 4.15, 4.16, 4.17, 4.18 ve 4.19’da sunulmuştur. İki farklı değişken ile teknoloji tutum ölçeği arasındaki ilişkiyi belirlemek için yapılan bağımsız gruplar t-testi analiz sonuçları Tablo: 4.20, 4.21, 4.22 ve 4.23’de sunulmuştur. İkiiden fazla farklı değişken ile teknoloji tutum ölçeği arasındaki ilişkiyi belirlemek için yapılan tek yönlü ANOVA testi analiz sonuçları Tablo:4.24, 4.25, 4.26, 4.27, 4.28, 4.29, 4.30, 4.31, 4.32, 4.33, 4.34, 4.35, 4.36, 4.37 ve 4.38’de sunulmuştur.

Tablo 4.1.

Araştırmaya Katılan Bireylerin Cinsiyet Dağılımları

Cinsiyet	Sayı (N)	Yüzde (%)	Toplam Yüzde (%)
Kadın	489	55,1	55,1
Erkek	398	44,9	100,0
Toplam	887	100,0	100,0

Araştırma 489 kadın (%55,1) ve 398 erkek (%44,9) olmak üzere toplam 887 örnek birey üzerinde yapılmıştır.

Tablo 4.2.

Araştırmaya Katılan Bireylerin Yaş Dağılımları

Yaş	Sayı (N)	Yüzde (%)	Toplam Yüzde (%)
19 yaş ve altı	97	10,9	10,9
20-22 yaş arası	527	59,4	70,3
23-25 yaş arası	166	18,7	89,1
26 yaş ve üzeri	97	10,9	100,0
Toplam	887	100,0	100,0

Araştırmaya katılan bireylerin yaş dağılımları incelendiğinde, ağırlıklı olarak 20-22 yaş arası(%59,4), 527 örnek birey katılmıştır. Diğer bireylerin dağılımları ise, 19 yaş ve altı, 97 (%10,9), 23-25 yaş arası 166 (%18,7), 26 yaş ve üzeri 97 (%10,9) örnek birey katılmıştır.

Tablo 4.3.

Araştırmaya Katılan Bireylerin Öğrenim Gördükleri Bölümlere Göre Dağılımları

Bölüm	Sayı (N)	Yüzde (%)	Toplam (%)	Yüzde
İ.İ.B.F	151	17,0	17,0	
Mühendislik Fak.	124	14,0	31,0	
Sağlık Bilimleri Fak.	117	13,2	44,2	
Hukuk Fak.	106	12,0	56,1	
Eğitim Fak.	159	17,9	74,1	
Spor Bilimleri Fak.	112	12,6	86,7	
Fen Edebiyat Fak.	118	13,3	100,0	
Toplam	887	100,0	100,0	

Araştırmaya katılan örnek bireylerin bölümlere göre dağılımı incelendiğinde; İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi 151 (%17,0), Mühendislik Fakültesi 124 (%14,0), Sağlık Bilimleri Fakültesi 117 (%13,2), Hukuk Fakültesi 106 (%12,0), Eğitim Fakültesi 159 (%17,9), Spor Bilimleri Fakültesi 112 (%12,6), Fen Edebiyat Fakültesi'nde ise 118 (%13,3) kişi öğrenim görmektedirler.

Tablo 4.4.

Araştırmaya Katılan Bireylerin Öğrenim Gördükleri Program Türlerine Göre Dağılımları

Program türü	Sayı (N)	Yüzde (%)	Toplam (%)	Yüzde
1. öğretim	601	67,8	67,8	
2. öğretim	286	32,2	100,0	
Toplam	887	100,0	100,0	

Araştırmaya birinci öğretimden 601 (%67,8) ve ikinci öğretimden 286 (%32,2) örnek birey katılmıştır.

Tablo 4.5.

Araştırmaya Katılan Bireylerin Sınıf Düzeylerine Göre Dağılımları

Sınıf	Sayı (N)	Yüzde (%)	Toplam (%)	Yüzde
1. sınıf	213	24,0	24,0	
2. sınıf	180	20,3	44,3	
3. sınıf	314	35,4	79,7	
4. sınıf	180	20,3	100,0	
Toplam	887	100,0	100,0	

Araştırmaya katılan bireylerin sınıf düzeylerine bakıldığında, birinci sınıftan 213 (%24,0), ikinci sınıftan 180 (%20,3), üçüncü sınıftan 314 (%35,4) ve dördüncü sınıftan 180 (%20,3) örnek birey katılmıştır.

Tablo 4.6.

Araştırmaya Katılan Bireylerin Baba Eğitim Düzeylerine Göre Dağılımları

Baba eğitim düzeyi	Sayı (N)	Yüzde (%)	Toplam (%)	Yüzde
Okuryazar değil	26	2,9	2,9	
İlköğretim	390	44,0	46,9	
Lise	282	31,8	78,7	
Üniversite	179	20,2	98,9	
Lisansüstü	10	1,1	100,0	
Toplam	887	100,0	100,0	

Araştırmaya katılan bireylerin baba eğitim düzeylerine bakıldığında; çoğunluğunun 390 (%44,0) kişinin baba eğitim düzeyinin ilköğretim mezunu olduğu tespit edilmiştir. Bununla birlikte baba eğitim düzeyi okur- yazar olmayan 26 (%2,9), lise mezunu 282 (%31,8), üniversite mezunu 179 (%20,2) ve yüksek lisans veya doktora mezunu 10 (%1,1) kişinin öğrenim düzeyinde olduklarını ifade etmektedirler.

Tablo 4.7.

Araştırmaya Katılan Bireylerin Anne Eğitim Düzeylerine Göre Dağılımları

Anne eğitim düzeyi	Sayı (N)	Yüzde (%)	Toplam (%)	Yüzde
Okuryazar değil	97	10,9	10,9	
İlköğretim	560	63,1	74,0	
Lise	168	18,9	92,9	
Üniversite	62	7,1	100,0	
Toplam	887	100,0	100,0	

Araştırmaya katılan bireylerin anne eğitim düzeylerine bakıldığında; ağırlıklı olarak ilköğretim mezunu 560 (%63,1)kişi, geri kalanların ise 97 (%10,9) kişinin okur- yazar olmadığı,168 (%18,9) kişinin lise,62(%7,1) kişinin ise üniversite mezunu oldukları görülmektedir.

Tablo 4.8.

Araştırmaya Katılan Bireylerin Kişisel Aylık Gelir Düzeylerine Göre Dağılımları

Kişisel aylık gelir	Sayı (N)	Yüzde (%)	Toplam (%)	Yüzde (%)
400 tl ve altı	190	21,4	21,4	
401-800 tl arası	273	30,8	52,2	
801-1200 tl arası	144	16,2	68,4	
1201 tl ve üzeri	280	31,6	100,0	
Toplam	887	100,0	100,0	

Araştırmaya katılan bireylerin kişisel aylık gelir düzeyleri incelendiğinde; 190 (%21,4) kişi 400 tl ve altı, 273 (%30,8) kişi 401- 800 tl arası, 144 (%16,2) kişi 801-1200 tl arası, 280 (%31,6) kişi ise 1201 tl ve üzeri kişisel aylık gelire sahip olduklarını belirtmektedirler.

Tablo 4.9.

Araştırmaya Katılan Bireylerin Kaldığı Yerlere Göre Dağılımları

Kaldığı yer	Sayı (N)	Yüzde (%)	Toplam (%)	Yüzde (%)
Ailemle birlikte	313	35,3	35,3	
Devlet yurdu	337	38,0	73,3	
Özel yurt	101	11,4	84,7	
Öğrenci evi	136	15,3	100,0	
Toplam	887	100,0	100,0	

Araştırmaya katılan bireylere öğrenim sürecinde kaldıkları yer sorulduğunda; 313 (%35,3) birey aile ile birlikte, 337 (%38,0) birey devlet yurdu, 101 (%11,4) birey özel yurtda ve 136 (%15,3) birey ise öğrenci evinde kaldıklarını ifade etmektedirler.

Tablo 4.10.

Araştırmaya Katılan Bireylerin Okul Dışı Zamanlarını Değerlendirme Tercihlerine Göre Dağılımları

Okul dışı zaman değerlendirme	Sayı (N)	Yüzde (%)	Toplam Yüzde (%)
Spor yapıyorum	113	12,7	12,7
Sosyal aktivite	299	33,7	46,4
Arkadaşlarımla	162	18,3	64,7
İşte çalışarak	112	12,6	77,3
Kitap okuyarak	108	12,2	89,5
Dinleniyorum	93	10,5	100,0
Toplam	887	100,0	100,0

Araştırmaya katılan bireylerin okul dışı zamanlarını nasıl değerlendirdikleri incelendiğinde; genellikle 299 (%33,7) kişinin sosyal aktivite olarak değerlendikleri gözlenmektedir. Bununla beraber 113 (%12,7) kişi spor yaparak, 162 (%18,3) kişi arkadaşlarıyla, 112 (%12,6) kişi işte çalışarak, 108 (%12,2) kişi kitap okuyarak ve 93 (%10,5) kişinin ise dinlenerek vakit geçirdikleri görülmektedir.

Tablo 4.11.

Araştırmaya Katılan Bireylerin Okuldaki Başarı Durumlarına Göre Dağılımları

Okuldaki başarı durum değerlendirme	Sayı (N)	Yüzde (%)	Toplam Yüzde (%)
Başarısızım	48	5,4	5,4
Az başarısızım	218	24,6	30,0
Başarılıyım	539	60,8	90,8
Çok başarılıyım	82	9,2	100,0
Toplam	887	100,0	100,0

Araştırmaya katılan bireylerin okuldaki başarı durumlarının kendileri tarafından değerlendirilmeleri incelendiğinde; çoğunluğunun 539 (%60,8) kişinin kendini başarılı olduklarını ifade ettikleri gözlemlenmektedir. Diğer bireylerin ise 48 (%5,4) kişinin kendini başarısız, 218 (%24,6) kişinin kendini az başarısız, 82 (%9,2) kişi ise kendilerini çok başarılı olduklarını ifade ettikleri gözlemlenmektedir.

Tablo 4.12.

Araştırmaya Katılan Bireylerin Kendine Ait Bilgisayar Olma Durumuna Göre Dağılımları

Kendinize ait bilgisayarınız var mı?	Sayı (N)	Yüzde (%)	Toplam Yüzde (%)
Evet	621	70,0	70,0
Hayır	266	30,0	100,0
Toplam	887	100,0	100,0

Araştırmaya katılan bireylerin kendilerine ait bilgisayarlarının olma durumuna bakıldığında, 621 (%70,0) kişinin kendilerine ait bilgisayarının olduğu, 266 (%30,0) kişinin ise kendilerine ait bilgisayarının olmadığı görülmektedir.

Tablo 4.13.

Araştırmaya Katılan Bireylerin Spor Yapma Durumlarına Göre Dağılımları

Spor yapıyor musunuz?	Sayı (N)	Yüzde (%)	Toplam Yüzde (%)
Evet	493	55,6	55,6
Hayır	394	44,4	100,0
Toplam	887	100,0	100,0

Araştırmaya katılan bireylerin spor yapma durumları incelendiğinde 493 (%55,6) kişinin spor yaptığı gözlenirken 394 (%44,4) kişinin ise spor yapmadığı gözlemlenmektedir.

Tablo 4.14.

Araştırmaya Katılan Bireylerin Spor Yapma Türlerine Göre Dağılımları

Ne tür spor yapıyorsunuz	Sayı (N)	Yüzde (%)	Toplam Yüzde (%)
Bireysel spor	290	32,7	32,7
Takım sporu	97	10,9	43,6
Her ikisi de	106	12,0	55,6
Spor yapmıyorum	394	44,4	100,0
Toplam	887	100,0	100,0

Spor yapan 493 örnek bireyin yapmakta oldukları spor türleri incelendiğinde, 290 (%32,7) kişinin bireysel spor, 97 (%10,9) kişinin takım sporu ve 106 (%12,0) kişinin de her iki sporu yaptıkları gözlemlenmektedir.

Tablo 4.15.

Araştırmaya Katılan Bireylerin Haftalık Spor Yapma Saatlerine Göre Dağılımları

Haftada kaç saat spor yapıyorsunuz	Sayı (N)	Yüzde (%)	Toplam Yüzde (%)
2 saat ve altı	228	25,7	25,7
3-5 saat arası	167	18,8	44,5
6 saat ve üzeri	98	11,0	55,6
Spor yapmıyorum	394	44,4	100,0
Toplam	887	100,0	100,0

Araştırmaya katılan bireylerin haftalık spor yapma haftalık spor yapma süreleri incelendiğinde; 228 (%25,7) kişi 2 saat ve altı, 167 (%18,8) kişi 3-5 saat arası, 98 (%11,0) kişi ise 6 saat ve üzeri spor yaptıklarını ifade etmişlerdir.

Tablo 4.16.

Araştırmaya Katılan Bireylerin Spor Yapma Sürelerine Göre Dağılımları

Ne kadar süredir spor yapıyorsunuz	Sayı (N)	Yüzde (%)	Toplam Yüzde (%)
Hiç yapmadım	394	44,4	44,4
2 yıl ve altı	137	15,4	59,9
3-6 yıl arası	190	21,4	81,3
7-10 yıl arası	117	13,2	94,5
11 yıl ve üzeri	49	5,5	100,0
Toplam	887	100,0	100,0

Araştırmaya katılan bireylerin yaşam sürecindeki spor yapma sürelerine bakıldığında; 137 (%15,4) kişinin 2 yıl ve altı, 190 (%21,4) kişinin 3-6 yıl arası, 117 (%13,2) kişinin 7-10 yıl arası ve 49 (%5,5) kişinin ise 11 yıl ve üzeri spor yaptıkları görülmektedir.

Tablo 4.17.

Araştırmaya Katılan Bireylerin Spor Seçiminde Etkili Olan Faktörlerin Durumuna Göre Dağılımları

Spor seçiminizde etkili olan faktör	Sayı (N)	Yüzde (%)	Toplam Yüzde (%)
Ailem	23	2,6	2,6
Arkadaşlarım	99	11,2	13,8
Sosyal medya	47	5,3	19,1
Kendi isteğim	324	36,5	55,6
Spor yapmıyorum	394	44,4	100,0
Toplam	887	100,0	100,0

Araştırmaya katılan bireylere spor seçiminde etkili olan faktörler sorulduğunda, 23 (%2,6) kişi aile, 99 (%11,2) kişi arkadaşlar, 47 (%5,3) kişi sosyal medya ve 324 (%36,5) kişi ise kendi isteğiyle seçtiklerini ifade etmektedirler.

Tablo 4.18.

Araştırmaya Katılan Bireylerin Spor Yapmadaki En Önemli Etken Durumuna Göre Dağılımları

Spor yapmadaki en önemli etken	Sayı (N)	Yüzde (%)	Toplam Yüzde (%)
Sağlıklı yaşam	243	27,4	27,4
Fiziksel görünüm	124	14,0	41,4
Maddi kazanç	42	4,7	46,1
Boş zaman değerlendirme	77	8,7	54,8
Sosyal çevre edinme	7	0,8	55,6
Spor yapmıyorum	394	44,4	100,0
Toplam	887	100,0	100,0

Spor yapan örnek bireyin; spor yapmasında etkili olan faktörler incelendiğinde, ağırlıklı olarak 243 (%27,4) kişinin sağlıklı yaşam ve 124 (%14,0) kişinin fiziksel görünüm için spor yaptıkları gözlemlenmektedir. Bununla birlikte 42 (%4,7) kişinin maddi kazanç, 77 (%8,7) kişinin boş zaman değerlendirme ve 7 (%0,8) kişinin ise sosyal çevre edinmek amacıyla spor yaptıkları gözlemlenmiştir.

Tablo 4.19.

Araştırmaya Katılan Bireylerin Spor İle İlgili Gelişmeleri Takip Etme Durumuna Göre Dağılımları

Sporla ilgili gelişmeleri nerden takip ediyorsunuz	Sayı (N)	Yüzde (%)	Toplam Yüzde (%)
Takip etmiyorum	565	63,7	63,7
Gazete	89	10,0	73,7
Televizyon	138	15,6	89,3
İnternet	95	10,7	100,0
Toplam	887	100,0	100,0

Araştırmaya katılan bireylerin spor ile ilgili gelişmeleri takip etme durumları incelendiğinde, 565 (%63,7) kişinin spor ile ilgili gelişmeleri takip etmedikleri gözlenirken, spor ile ilgili gelişmeleri takip eden 322 bireyin ise 89'unun (%10,0) gazeteden, 138'inin (%15,6) televizyondan ve 95'inin (%10,7) ise internetten takip ettikleri gözlemlenmektedir.

Tablo 4.20.

Katılımcıların Cinsiyetleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puan Ortalamaları ve Standart Sapmaları ile Ortalamalar Arası Farkların T Değerleri

Cinsiyet	N	X	Ss	t	p
Kadın	489	61,8834	8,89860	2,902	,002*
Erkek	398	59,9950	10,48088	2,854	

Tablo 4.20'de, örnek bireylerin cinsiyetleri ile teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasındaki ilişki incelendiğinde p.0.05 anlamlılık düzeyine göre anlamlı farklılık bulunmuştur. Kadın bireylerin puan ortalamalarının ($x=61,8834$) erkek bireylerin puan ortalamalarından ($x=59,9950$) yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 4.21.

Katılımcıların Program Türleri İle Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puan Ortalamaları ve Standart Sapmaları ile Ortalamalar Arası Farkların T Değerleri

Program Türü	N	X	Ss	t	p
1. Öğretim	601	61,6023	9,50070	2,533	,011*
2. Öğretim	286	59,8462	9,96119	2,491	

Tablo 4.21'de bireylerin öğrenim gördükleri program türü ile teknoloji tutum

ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasındaki ilişki p.0.05 anlamlılık düzeyine göre incelendiğinde anlamlı farklılık bulunmuştur. 1. Öğretimde öğrenim gören bireylerin puan ortalamalarının ($\bar{x}=61,6023$) 2. Öğretimde öğrenim gören bireylerin puan ortalamalarından ($\bar{x}=59,8462$) yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 4.22.

Katılımcıların bilgisayar sahibi olma durumu ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puan Ortalamaları ve Standart Sapmaları ile Ortalamalar Arası Farkların T Değerleri

Kendinize ait bilgisayarınız var mı?	N	X	Ss	t	p
Evet	621	61,1997	9,45731	,769	,442
Hayır	266	60,6541	10,19178	,746	

Tablo 4.22 incelendiğinde, bireylerin bilgisayar sahibi olma durumları ile teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında p.0.05 anlamlılık düzeyine göre anlamlı farklılık bulunmamıştır.

Tablo 4.23.

Katılımcıların Spor Yapma Durumları İle Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puan Ortalamaları ve Standart Sapmaları ile Ortalamalar Arası Farkların T Değerleri

Spor yapıyor musunuz?	N	X	Ss	t	p
Evet	493	60,7667	10,61466	-,927	,354
Hayır	394	61,3731	8,36814	-,951	

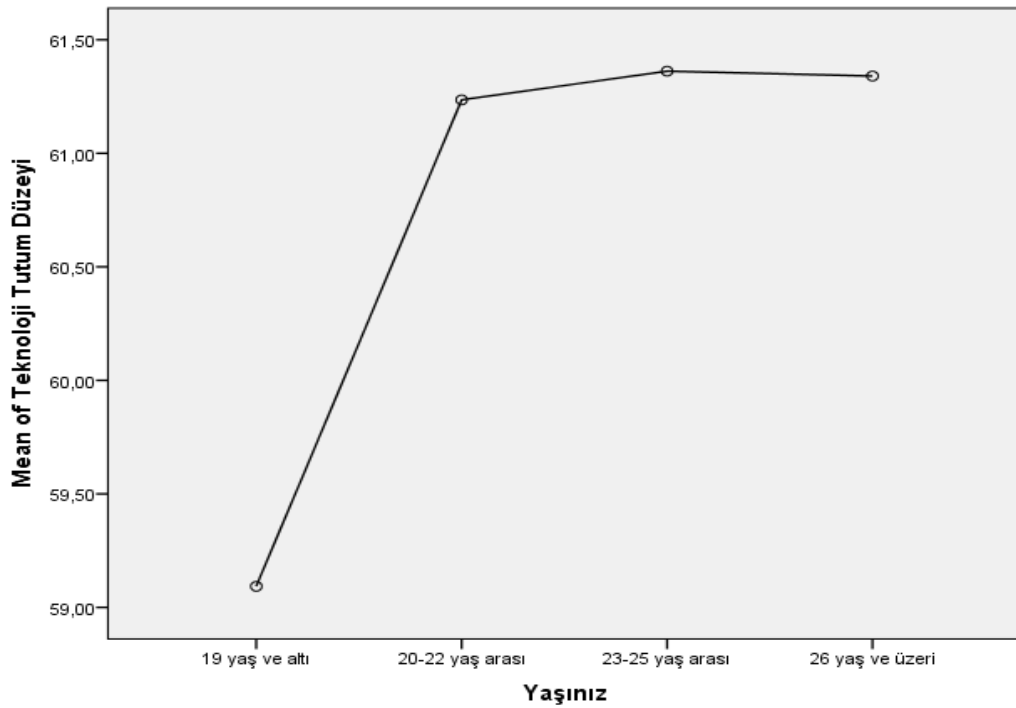
Tablo 4.23’de bireylerin spor yapma durumları ile teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasındaki ilişki p.0.05 anlamlılık düzeyine göre incelendiğinde anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Anlamlı farklılık olmamasına rağmen spor yapmayan bireylerin ($\bar{x}=61,3731$) puan ortalamalarının spor yapan bireylerin ($\bar{x}=60,7667$) puan ortalamalarından yüksek olduğu sonucu da gözlemlenmektedir.

Tablo 4.24.

Farklı Yaş Grubundaki Katılımcıların Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları

Yaş	N	X	Ss	F	P	Fark
19 yaş ve altı	97	59,0928	10,27039			
20-22 yaş arası	527	61,2353	8,77744			
23-25 yaş arası	166	61,3614	10,80525	1,474	,045*	1-2
26 yaş ve üzeri	97	61,3402	11,50443			
Toplam	887	61,0361	9,68085			

Tablo 4.24’de farklı yaş gurubundaki bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasındaki ilişki incelendiğinde p.0.05 anlamlılık düzeyine göre anlamlı farklılık bulunmuştur. 20-22 yaş arasındaki bireylerin puan ortalamalarının($\bar{x}=61,2353$), 19 yaş ve altı bireylerin puan ortalamalarından($\bar{x}=59,0928$) yüksek olduğu tespit edilmiştir. Diğer yaş grupları arasında ise p.0.05 anlamlılık düzeyine göre anlamlı farklılık bulunmamıştır. Farklı yaş gurubundaki bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasındaki ilişkiye ilişkin dağılım Grafik 4.1’de görülmektedir.

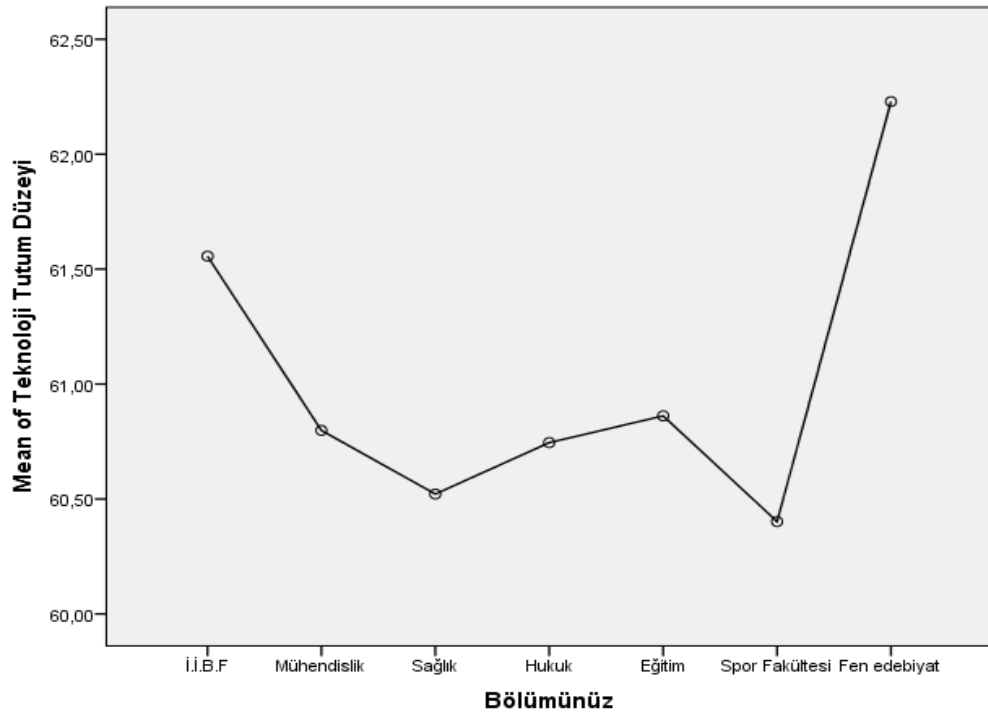
Grafik 4.1. Farklı Yaş Grubundaki Katılımcıların Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puan Ortalamalarının Grafikselsel Görünümü

Tablo 4.25.

Farklı Bölümlerde Öğrenim Gören Bireylerin Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları

Bölüm	N	X	Ss	F	P	Fark
İ.İ.B.F	151	61,5563	8,94624			
Mühendislik	124	60,7984	10,24178			
Sağlık	117	60,5214	7,71988			
Hukuk	106	60,7453	10,27161	,542	,777	--
Eğitim	159	60,8616	9,08920			
Spor Fakültesi	112	60,4018	12,65371			
Fen edebiyat	118	62,2288	8,77293			
Toplam	887	61,0361	9,68085			

Tablo 4.25 incelendiğinde farklı bölümlerde öğrenim gören bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında p.0.05 anlamlılık düzeyine göre anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Farklı bölümlerde öğrenim gören bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasındaki ilişkiye ilişkin dağılım Grafik 4.2’de görülmektedir.

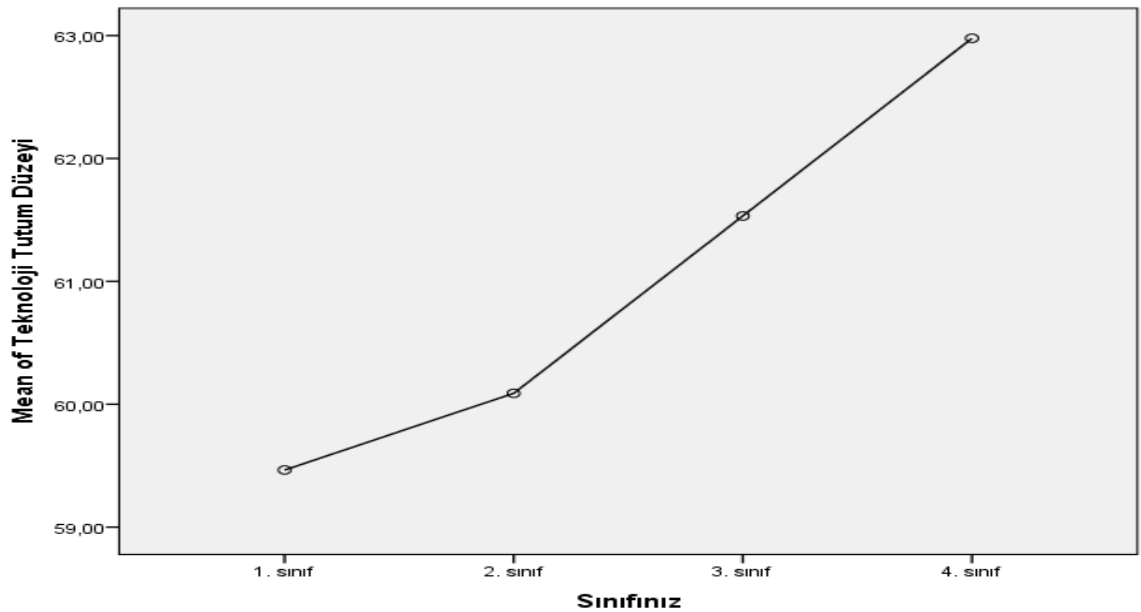
Grafik 4.2. Farklı Bölümlerde Öğrenim Gören Katılımcıların Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puan Ortalamalarının Grafikselleştirilmesi

Tablo 4.26.

Katılımcıların Sınıf Düzeyleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları

Sınıf Düzeyi	N	X	Ss	F	P	Fark
1. sınıf	213	59,4648	10,57475			
2. sınıf	180	60,0889	8,97500			
3. sınıf	314	61,5318	8,40777	5,206	,00*	1-4
4. sınıf	180	62,9778	10,91867			
Toplam	887	61,0361	9,68085			

Tablo 4.26 incelendiğinde farklı sınıf düzeyinde öğrenim gören bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında p.0.05 anlamlılık düzeyine göre anlamlı farklılık bulunmuştur. 4. Sınıfta öğrenim gören bireylerin puan ortalamalarının ($\bar{x}=62,9778$) 1. Sınıfta öğrenim gören bireylerin puan ortalamalarından ($\bar{x}=59,4648$) yüksek olduğu tespit edilmiştir. Diğer çıkan bir sonuç ise sınıf düzeyi yükseldikçe teknoloji tutum düzeyinin de paralel olarak yükseldiği gözlenmektedir. Farklı sınıf düzeyinde öğrenim gören bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasındaki ilişkiye ilişkin dağılım Grafik 4.3'de görülmektedir.

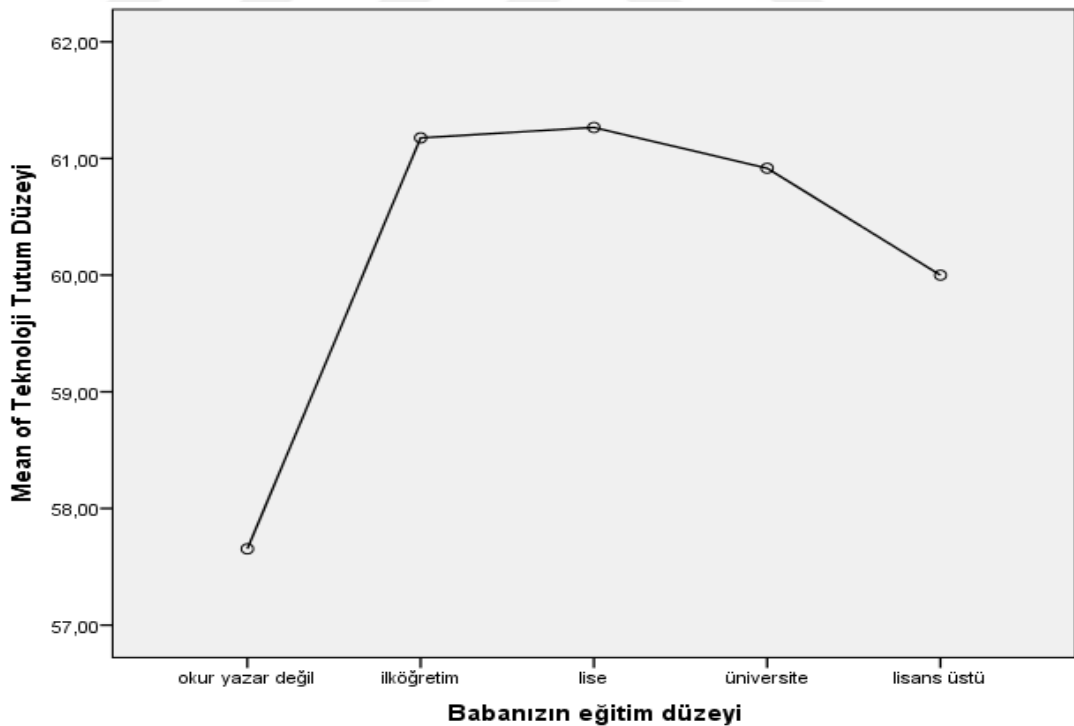
Grafik 4.3. Katılımcıların Sınıf Düzeyleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamalarının Grafikselleştirilmesi

Tablo 4.27.

Katılımcıların Baba Eğitim Düzeyleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları

Baba eğitim düzeyi	N	X	Ss	F	P	Fark
Okuryazar değil	26	57,6538	11,80828			
İlköğretim	390	61,1769	10,06621			
Lise	282	61,2660	8,68898	,889	,069	----
Üniversite	179	60,9162	9,68891			
Lisansüstü	10	60,0000	14,42991			
Toplam	887	61,0361	9,68085			

Tablo 4.27’de baba eğitim düzeyleri farklı olan bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasındaki ilişki p.0.05 anlamlılık düzeyine göre incelendiğinde anlamlı farklılık bulunmamıştır. Baba eğitim düzeyleri farklı olan bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasındaki ilişkiye ilişkin dağılım Grafik 4.4’de görülmektedir.

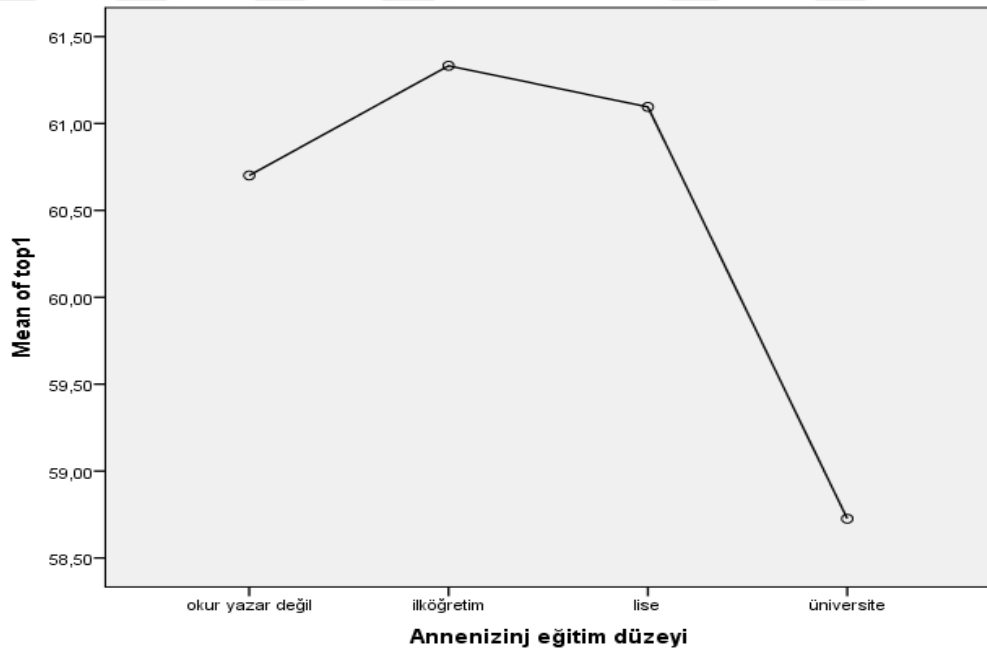
Grafik 4.4. Katılımcıların Baba Eğitim Düzeyleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamalarının Grafikselsel Görünümü

Tablo 4.28.

Katılımcıların Anne Eğitim Düzeyleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları

Anne eğitim düzeyi	N	X	Ss	F	P	Fark
Okuryazar değil	97	60,7010	10,68602			
İlköğretim	560	61,3321	9,36444			
Lise	168	61,0952	9,92622	1,394	,044*	2-4
Üniversite	62	58,7258	10,08679			
Toplam	887	61,0361	9,68085			

Tablo 4.28 incelendiğinde anne eğitim düzeyleri farklı olan bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında p.0.05 anlamlılık düzeyine göre anlamlı farklılık bulunmuştur. Annelerinin eğitim düzeyi ilköğretim olan bireylerin puan ortalamaları($\bar{x}=61,3321$) annelerinin eğitim düzeyi üniversite olan bireylerin puan ortalamalarından ($\bar{x}=58,7258$) yüksek olduğu görülmektedir. Anne eğitim düzeyleri farklı olan bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasındaki ilişkiye ilişkin dağılım Grafik 4.5’de görülmektedir.

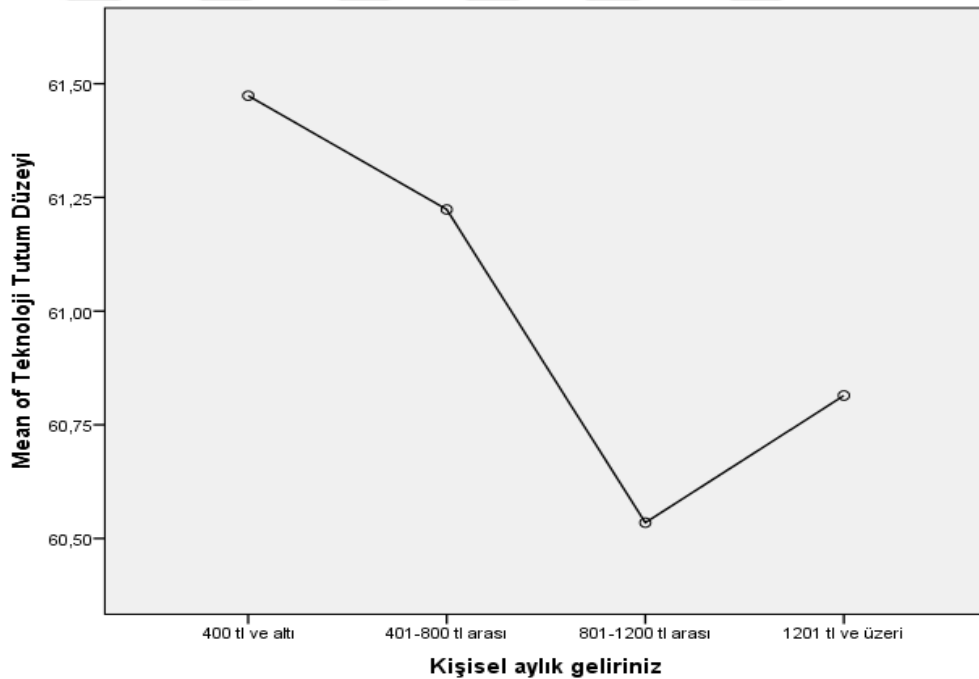
Grafik 4.5. Katılımcıların Anne Eğitim Düzeyleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamalarının Grafikselsel Görünümü

Tablo 4.29.

Katılımcıların Kişisel Aylık Gelir Düzeyleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları

Kişisel Aylık Gelir	N	X	Ss	F	P	Fark
400 tl ve altı	190	61,4737	9,91215			
401-800 tl arası	273	61,2234	9,03615			
801-1200 tl arası	144	60,5347	8,80870	,340	,796	---
1201 tl ve üzeri	280	60,8143	10,55186			
Toplam	887	61,0361	9,68085			

Tablo 4.29 incelendiğinde kişisel aylık gelir düzeyleri farklı olan bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında p.0.05 anlamlılık düzeyine göre anlamlı farklılık bulunmamıştır. Kişisel aylık gelir düzeyleri farklı olan bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasındaki ilişkiye ilişkin dağılım Grafik 4.6’da görülmektedir.

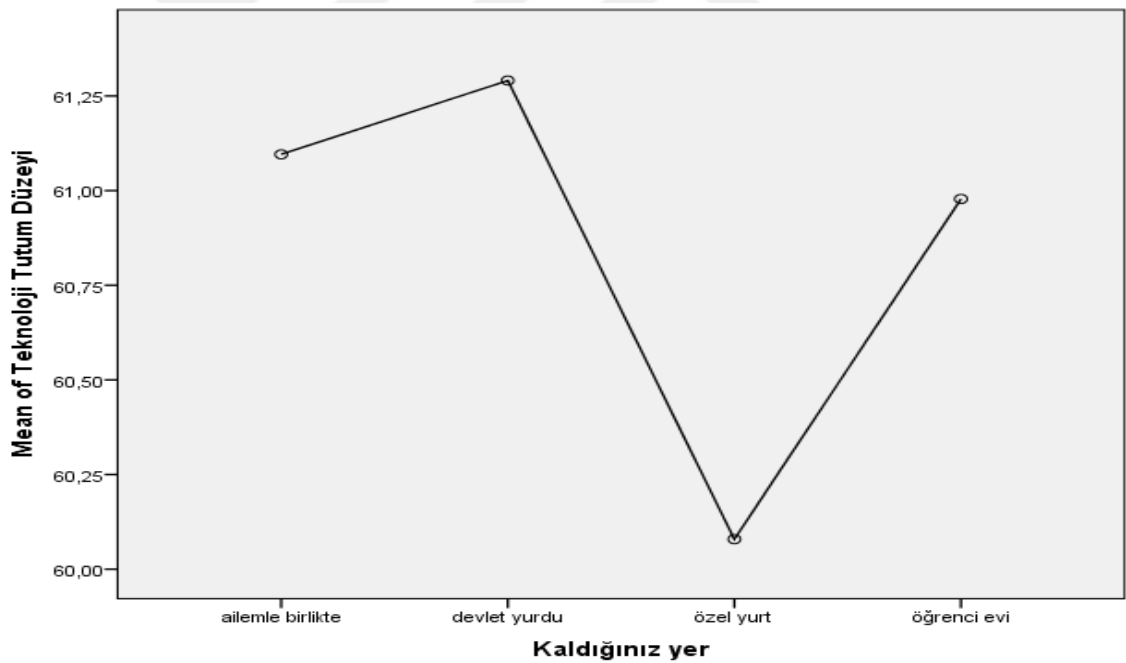
Grafik 4.6. Katılımcıların Kişisel Aylık Gelir Düzeyleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamalarının Grafikselsel Görünümü

Tablo 4.30.

Katılımcıların Kaldıkları Yerler ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları

Kaldığınız yer	N	X	Ss	F	P	Fark
Ailemle Birlikte	313	61,0958	9,88834			
Devlet Yurdu	337	61,2908	9,18227			
Özel Yurt	101	60,0792	10,58176	,411	,745	---
Öğrenci Evi	136	60,9779	9,76954			
Toplam	887	61,0361	9,68085			

Tablo 4.30 incelendiğinde kaldıkları yerler farklı olan bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında p.0.05 anlamlılık düzeyine göre anlamlı farklılık bulunmamıştır. Bireylerin kaldıkları yer ile teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasındaki ilişkiye ilişkin dağılım Grafik 4.7’de görülmektedir.

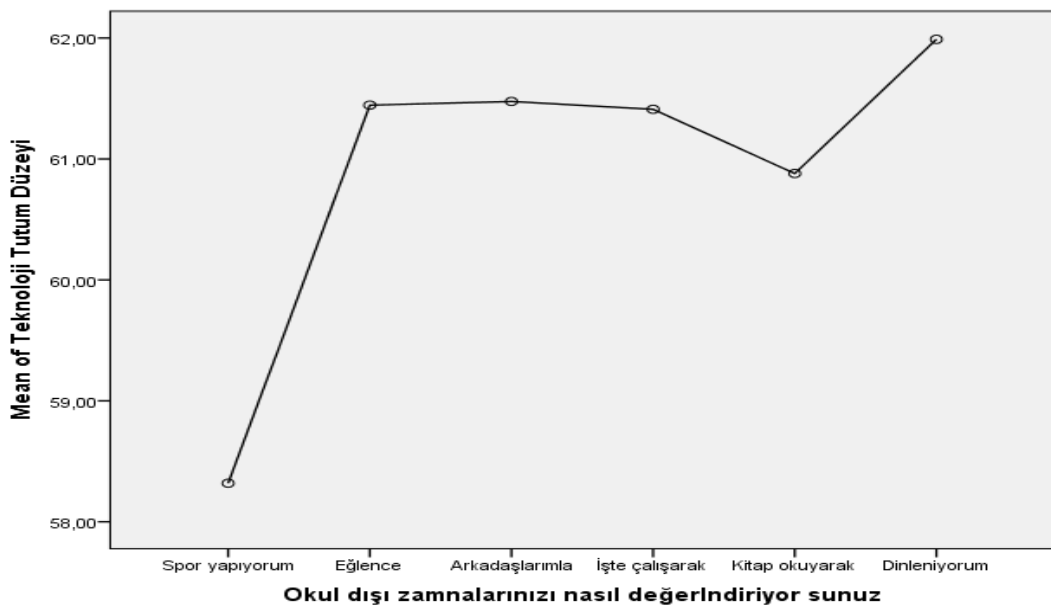
Grafik 4.7. Katılımcıların Kaldıkları Yer ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamalarının Grafikselsel Görünümü

Tablo 4.31.

Katılımcıların Okul Dışı Zamanlarını Değerlendirme Durumları ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları

Okul dışı zaman değerlendirme	N	X	Ss	F	P	Fark
Spor yapıyorum	113	58,3186	11,99648			
Sosyal Aktivite	299	61,4448	9,30321			
Arkadaşlarımla	162	61,4753	9,55156			
İşte çalışarak	112	61,4107	9,11444	2,188	,003*	1-2
Kitap okuyarak	108	60,8796	9,63611			
Dinleniyorum	93	61,9892	8,24950			
Toplam	887	61,0361	9,68085			

Tablo 4.31’de okul dışı zamanlarını değerlendirme tercihleri farklı olan bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasındaki ilişki p.0.05 anlamlılık düzeyine göre incelendiğinde anlamlı farklılık bulunmuştur. Okul dışı zamanlarını sosyal aktivite yaparak geçiren bireylerin puan ortalamalarının ($x=61,4448$) spor yapan bireylerin puan ortalamalarından ($x=58,3186$) yüksek olduğu görülmüştür. Bireylerin okul dışı zamanlarını değerlendirme tercihleri ile teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasındaki ilişkiye ilişkin dağılım Grafik 4.8’de görülmektedir.

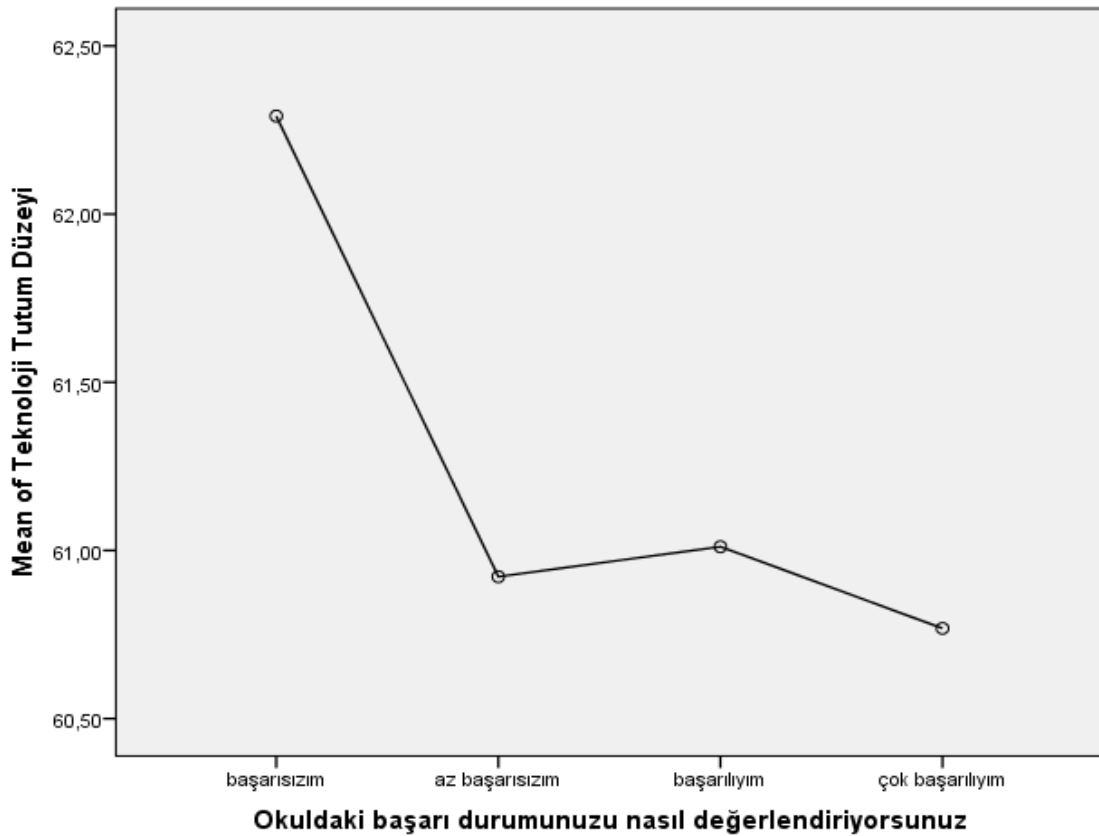
Grafik 4.8. Katılımcıların Okul Dışı Zamanlarını Değerlendirme Tercihleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamalarının Grafikselsel Görünümü

Tablo 4.32.

Katılımcıların Okuldaki Başarı Durumları ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları

Okuldaki başarı durumu	N	X	Ss	F	P	Fark
Başarısızım	48	62,2917	9,92087			
Az başarısızım	218	60,9220	9,73229			
Başarılıyım	539	61,0111	9,38241	,301	,825	---
Çok başarılıyım	82	60,7683	11,33693			
Toplam	887	61,0361	9,68085			

Tablo 4.32 incelendiğinde okuldaki başarı durumlarını farklı olarak ifade eden bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında p.0.05 anlamlılık düzeyine göre anlamlı farklılık bulunmamıştır. Okuldaki başarı durumlarını farklı olarak ifade eden bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasındaki ilişkiye ilişkin dağılım Grafik 4.9’da görülmektedir.

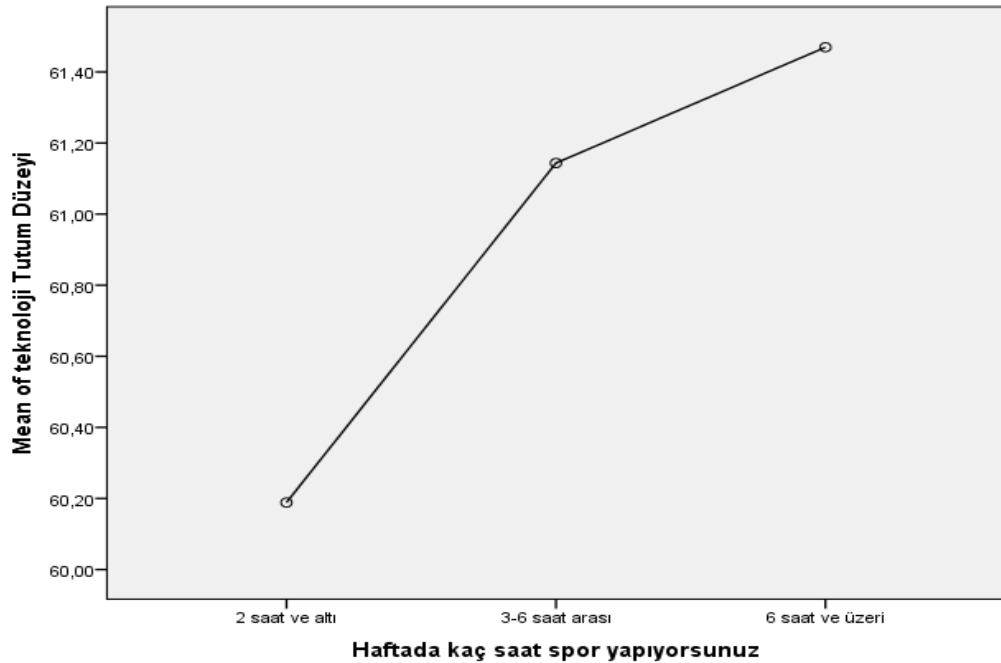
Grafik 4.9. Katılımcıların Okul Başarı Durumları ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamalarının Grafikselsel Görünümü

Tablo 4.33.

Katılımcıların Haftalık Spor Yapma Saatleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları

Haftalık spor yapma saatleri	N	X	Ss	F	P	Fark
2 saat ve altı	228	60,1886	11,26745			
3-6 saat arası	167	61,1437	9,98811	,657	,519	----
6 saat ve üzeri	98	61,4694	10,10584			
Toplam	493	60,7667	10,61466			

Tablo 4.33’de haftalık spor yapma saatleri farklı olan bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasındaki ilişki p.0.05 anlamlılık düzeyine göre incelendiğinde anlamlı farklılık bulunmamıştır. Anlamlı farklılık çıkmamasına rağmen bireylerin haftalık spor yapma saatleri arttıkça teknoloji tutum düzeylerinin de paralel olarak arttığı gözlenmektedir. Bireylerin haftalık spor yapma saatleri ile teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasındaki ilişkiye ilişkin dağılım Grafik 4.10’da görülmektedir.

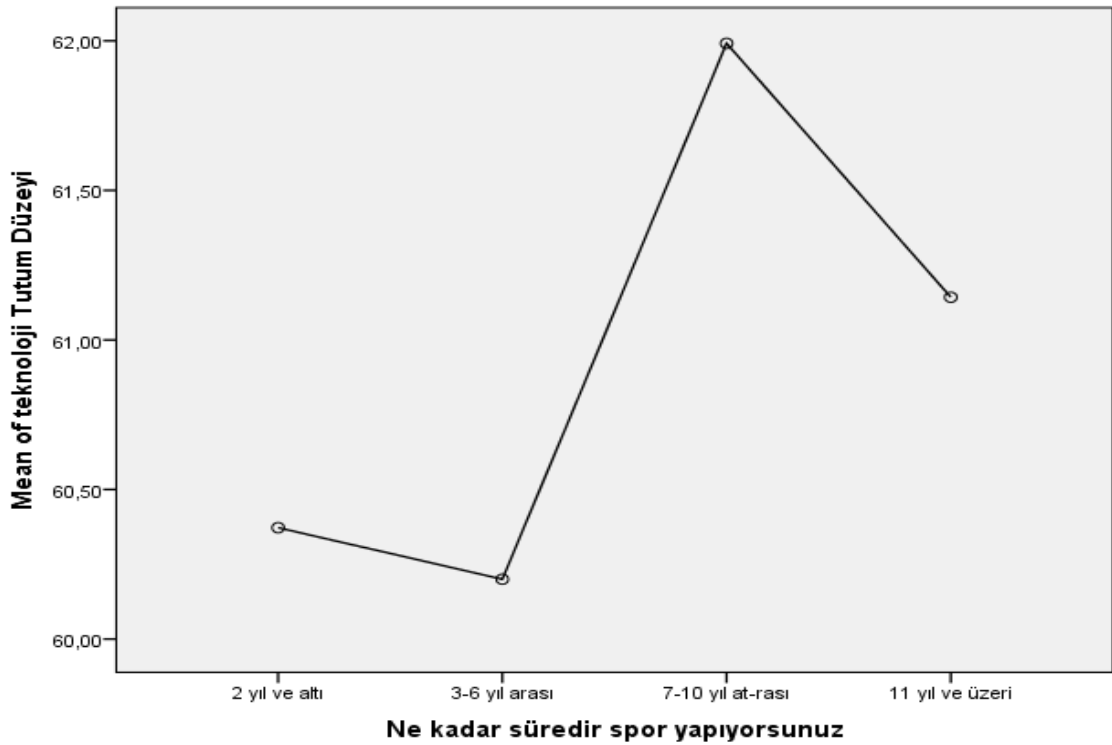
Grafik 4.10. Katılımcıların Okul Dışı Zamanlarını Değerlendirme Tercihleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamalarının Grafikselsel Görünümü

Tablo 4.34.

Katılımcıların Spor Yapma Süreleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları

Spor yapma süresi	N	X	Ss	F	P	Fark
2 yıl ve altı	137	60,3723	10,36539			
3-6 yıl arası	190	60,2000	9,61821			
7-10 yıl arası	117	61,9915	11,57918	,782	,504	---
11 yıl ve üzeri	49	61,1429	12,51666			
Toplam	493	60,7667	10,61466			

Tablo 4.34 incelendiğinde yaşam sürecinde spor yapma süreleri farklı olan bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında p.0.05 anlamlılık düzeyine göre anlamlı farklılık bulunmamıştır. Bireylerin yaşam sürecinde spor yapma süreleri ile teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasındaki ilişkiye ilişkin dağılım Grafik 4.11’de görülmektedir.

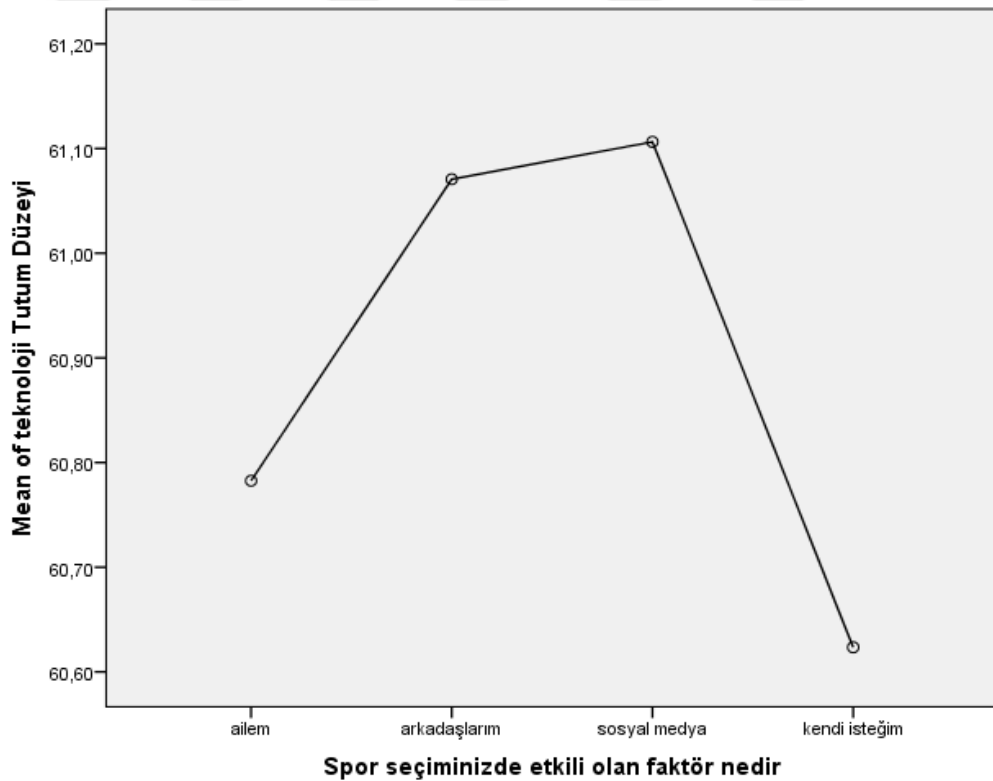
Grafik 4.11. Katılımcıların Yaşam Sürecindeki Spor Yapma Süreleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamalarının Grafikselsel Görünümü

Tablo 4.35.

Katılımcıların Spor Seçiminde Etkili Olan Farklı Faktörler ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları

Spor seçiminde etkili olan faktör	N	X	Ss	F	P	Fark
Ailem	23	60,7826	11,11083			
Arkadaşlarım	99	61,0707	9,12526			
Sosyal medya	47	61,1064	9,09905	,062	,980	---
Kendi isteğim	324	60,6235	11,22912			
Toplam	493	60,7667	10,61466			

Tablo 4.35 incelendiğinde spor seçiminde etkili olan farklı faktörler ile bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında p.0.05 anlamlılık düzeyine göre anlamlı farklılık bulunmamıştır. Bireylerin spor seçiminde etkili olan faktörler ile teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasındaki ilişkiye ilişkin dağılım Grafik 4.12’de görülmektedir.

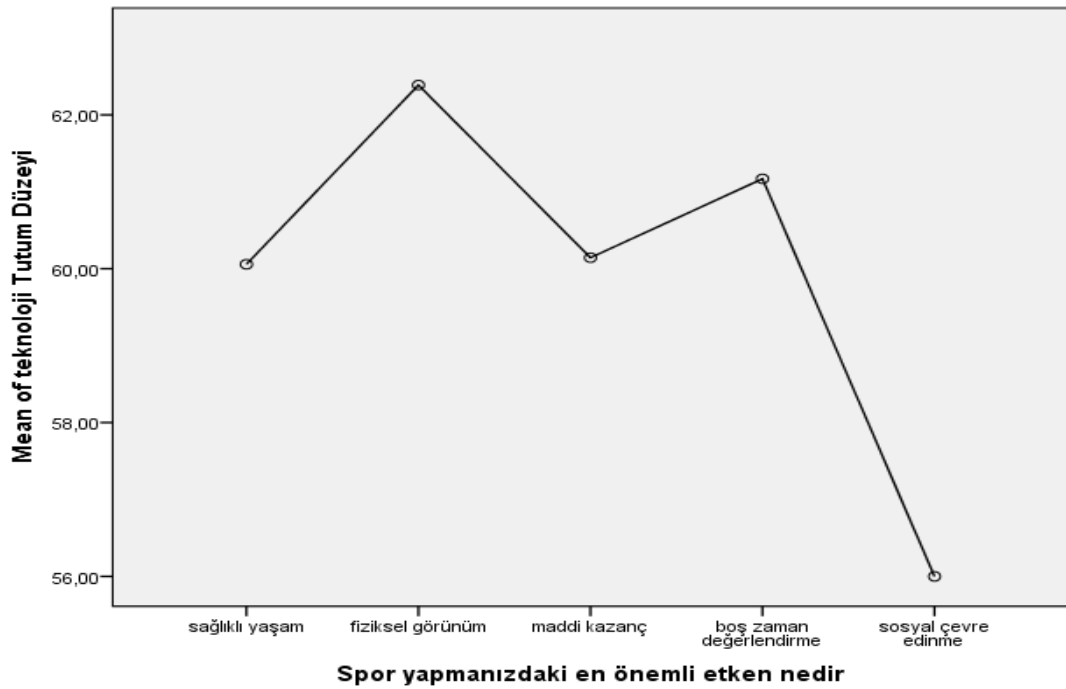
Grafik 4.12.Katılımcıların Spor Seçiminde Etkili Olan Faktörler ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamalarının Grafikselsel Görünümü

Tablo 4.36.

Katılımcıların Spor Yapma Amaçları ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları

Spor yapma amacı	N	X	Ss	F	P	Fark
Sağlıklı yaşam	243	60,0576	10,93164			
Fiziksel görünüm	124	62,3871	10,24553			
Maddi kazanç	42	60,1429	12,25058	1,415	,047*	1-2
Boş zaman değerlendirme	77	61,1688	9,03415			
Sosyal çevre edinme	7	56,0000	10,09950			
Toplam	493	60,7667	10,61466			

Tablo 4.36 incelendiğinde spor yapma amaçları farklı olan bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında p.0.05 anlamlılık düzeyine göre anlamlı farklılık bulunmuştur. Fiziksel görünüm amacıyla spor yapan bireylerin puan ortalamalarının ($\bar{x}=62,3871$) sağlıklı olmak için spor yapan bireylerin puan ortalamalarından ($\bar{x}=60,0576$) yüksek olduğu görülmektedir. Bireylerin spor yapma amaçları ile teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasındaki ilişkiye ilişkin dağılım Grafik 4.13’de görülmektedir.

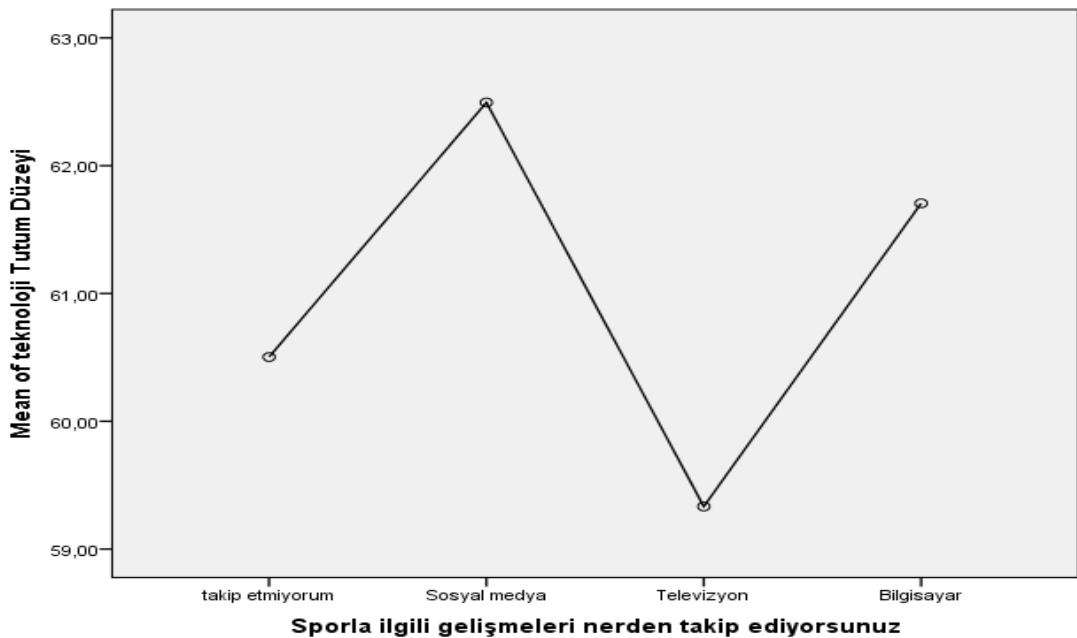
Grafik 4.13. Katılımcıların Spor Seçiminde Etkili Olan Faktörler ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamalarının Grafikselsel Görünümü

Tablo 4.37.

Katılımcıların Spor İle İlgili Gelişmeleri Takip Etme Durumları ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları

Spor ile ilgili gelişmelerin takip edildiği yer	N	X	Ss	F	P	Fark
Takip etmiyorum	171	60,5029	9,58023			
Sosyal medya	89	62,4944	9,96029			
Televizyon	138	59,3333	11,78105	1,918	,029*	2-3
Bilgisayar	95	61,7053	11,03271			
Toplam	493	60,7667	10,61466			

Tablo 4.37 incelendiğinde spor ile ilgili gelişmeleri takip etme seçenekleri farklı olan bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında p.0.05 anlamlılık düzeyine göre anlamlı farklılık bulunmuştur. Gelişmeleri sosyal medyadan takip eden bireylerin puan ortalamalarının ($x=62,4944$) gelişmeleri televizyondan takip eden bireylerin puan ortalamalarından ($x=59,3333$) yüksek olduğu görülmektedir. Bireylerin spor ile ilgili gelişmeleri takip etme durumları ile teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasındaki ilişkiye ilişkin dağılım Grafik 4.14’de görülmektedir.

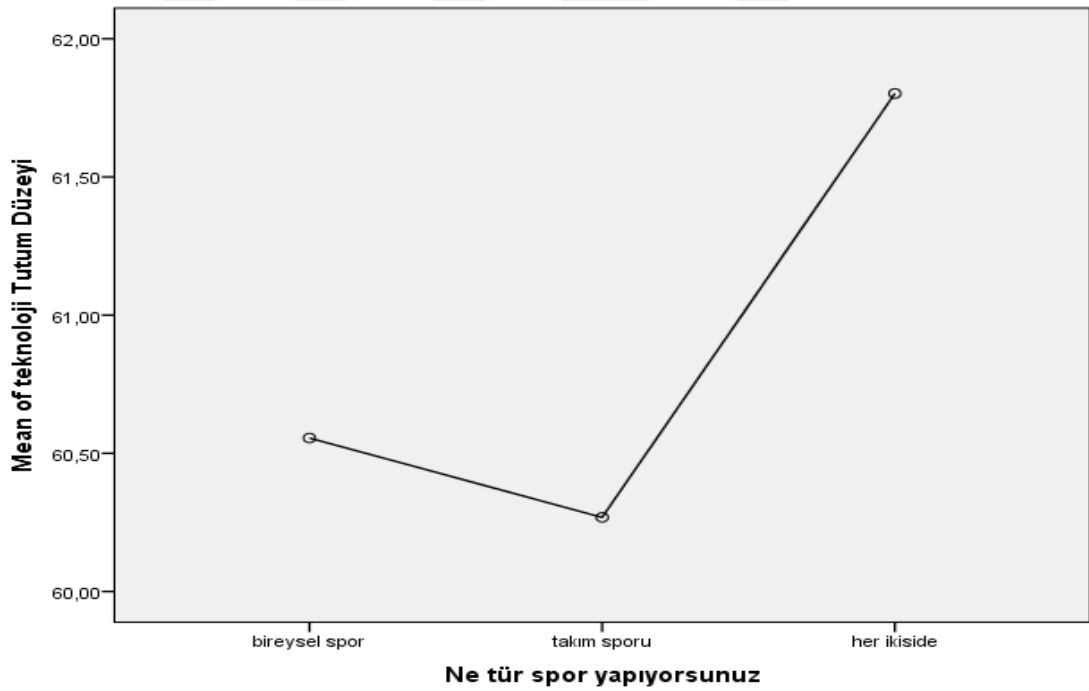
Grafik 4.14. Katılımcıların Spor İle İlgili Gelişmeleri Takip Etme Durumları ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamalarının Grafikselsel Görünümü

Tablo 4.38.

Katılımcıların Spor Yapma Türleri ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamaları ve Standart Sapmaları

Yapılan spor türü	N	X	Ss	F	P	Fark
Bireysel spor	290	60,5552	10,51504			
Takım sporu	97	60,2680	10,75922			
Her ikisi de	106	61,8019	10,78661	,668	,513	---
Toplam	493	60,7667	10,61466			

Tablo 4.38 incelendiğinde spor yapma türleri farklı olan bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında p.0.05 anlamlılık düzeyine göre anlamlı farklılık bulunmamıştır. Bireylerin yaptıkları spor türü ile teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasındaki ilişkiye ilişkin dağılım Grafik 4.15’de görülmektedir.

Grafik 4.15. Katılımcıların Spor ile İlgili Gelişmeleri Takip Etme Durumları ile Teknoloji Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Ortalamalarının Grafikselsel Görünümü

BEŞİNCİ BÖLÜM

5. SONUÇ ve ÖNERİLER

Bu araştırmada üniversitede farklı bölümlerde öğrenim gören öğrencilerin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutum düzeyleri spor ve farklı değişkenler açısından incelenmiştir.

Bireylerin cinsiyetleri ile teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Kadın bireylerin puan ortalamalarının ($x=61,8834$) erkek bireylerin puan ortalamalarından ($x=59,9950$) yüksek olduğu tespit edilmiştir. Keser (2000)'in "Yönetici Adaylarının Teknolojiye Yönelik Tutumları" adlı çalışmasında cinsiyetler arasında anlamlı bir fark bulunmadığı gözlenmiştir. Şimşek (2015)'in "Sosyal Bilgiler Öğretmen Adaylarının Eğitimde Teknoloji Kullanımına İlişkin Tutum ve Görüşlerinin İncelenmesi" çalışmasında da teknoloji kullanımı ile cinsiyetleri karşılaştırmış ve anlamlı bir sonuca ulaşmamıştır. Torkzadeh ve Dyke (2002), yapmış oldukları çalışmada teknoloji kullanımı ile cinsiyetler arasında anlamlı bir farklılık bulamamışlardır. Çıkan bu sonuçlar, çalışmamızda çıkan sonuç ile farklılık göstermektedir. Örneklem grupların kültürel yapısının ve uygulanan öğretim yılının farklı olması nedeniyle çalışmamızda çıkan sonuçlar ile diğer çalışmalar arasında farklılık olduğu düşünülmektedir.

Bireylerin öğrenim gördükleri program türü ile teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Birinci öğretimde öğrenim gören bireylerin puan ortalamalarının ($x=61,6023$) ikinci öğretimde öğrenim gören bireylerin puan ortalamalarından ($x=59,8462$) yüksek olduğu da tespit edilmiştir. Birinci öğretimde öğrenim gören öğrencilerin günün ilk saatlerinde derse başlaması, zihnin ve beden yorgun olmaması ve araştırma yapmak için zamanın geniş olması, teknoloji kullanımına yönelten sebeplerden olduğunu varsayabiliriz. Bununla birlikte ikinci öğretimde öğrenim gören öğrencilerin genellikle çalışan kesim olabileceği düşünüldüğünde teknoloji kullanmaya yönelik daha az vakit ayırdığı için teknoloji kullanımının düşük olmasına neden olabileceğini ifade edebiliriz.

Bireylerin bilgisayar sahibi olma durumları ile teknoloji tutum düzeyleri arasındaki ilişki incelendiğinde ise aldıkları puan ortalamaları arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Anlamlı farklılık olmamasına rağmen bilgisayar sahibi olan bireylerin eğitimde teknoloji kullanımına karşı tutum düzeylerinin yüksek olduğu sonucu da gözlenmiştir. Yaşadığımız yüzyılda teknolojiye ulaşım sadece bilgisayarla sınırlı olmayıp son çıkan teknolojik aletlerle de teknolojiye erişim mümkündür. Bununla beraber günümüzde hemen hemen herkesin kolayca ulaşabildiği teknolojik araç-gereç sayısının fazla olması, bireylerde teknolojiye karşı bağımlı bir tutum oluşturacağı düşüncesini çıkarabilir. Yılmaz (2007) yapmış olduğu çalışmada, beden eğitimi bölümünde okuyan öğrencilerin, bilgisayar kullanımı hakkında olumlu tutum gösterdikleri ve bilgisayar tecrübesi çok olan bireyin daha olumlu tutumlara sahip olduklarını ifade etmiştir. Buna karşın Kutluca ve Ekici (2010), “öğretmen adaylarının bilgisayar destekli eğitime ilişkin tutum ve öz-yeterlik algılarının incelenmesi” adlı çalışmasında Bilgisayar Destekli Eğitim’e ilişkin tutum; bilgisayara sahip olma durumuna ve bilgisayar kullanım yılına göre farklılık göstermediğini belirtmiştir. Yapılan bu çalışma ile yapmış olduğumuz çalışmadan çıkan sonuç benzerlik göstermektedir.

Bireylerin spor yapma durumları ile teknoloji tutum düzeyleri arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Çıkan sonuçlara göre bireylerin spor yapma durumlarının eğitimde teknoloji kullanımı tutum düzeyleri üzerinde etkisinin olmadığını göstermektedir.

Farklı yaş gurubundaki bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasındaki anlamlı farklılık bulunmuş ve 20-22 yaş arasındaki bireylerin puan ortalamalarının ($x=61,2353$), 19 yaş ve altı bireylerin puan ortalamalarından ($x=59,0928$) yüksek olduğu tespit edilmiştir. Diğer yaş grupları arasında ise anlamlı farklılık çıkmamıştır. Romero, Guitert, Sangra ve Bullen (2013), 1982'den önce doğan öğrencilerin bilgi ve iletişim teknolojisini kullanma arasında farklılık bulmuşlardır. Keser (2000)'in çalışmasında farklı yaştaki gruplar arasında anlamlı bir fark bulunmadığını belirtmiştir. Romero, Guitert, Sangra ve Bullen çalışmasında çıkan sonuçlar çalışmamızda çıkan sonuçlarla benzerlik gösterirken, Keserin yapmış olduğu çalışmada çıkan sonuç ise farklılık göstermektedir. 20-22 yaş arası bireylerin eğitimde teknoloji kullanımına karşı tutum düzeylerin yüksek olmasının sebebi bu yaş aralığındaki öğrencilerin akademik anlamda en verimli olduğu yaş aralığında olmasıdır. Bu nedenledir

ki ileriki hayatlarında meslek seçimi ve akademik kariyer için atacakları ilk adımın temelini oluştururken araştırma yapmak zorunluluğu hissedilmektedir. Bu zorunluluk ifa edilirken muhakkak ki teknoloji kullanımının öneminin farkında oldukları düşünülebilir.

Farklı bölümlerde öğrenim gören bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Keengwe (2007), öğrencilerin eğitimde mevcut teknolojileri uygun bir şekilde kullanmadıklarını tespit etmiştir. Yavuz ve Coşkun 2008’de yapmış oldukları çalışmada, öğrencilerin öğretimde teknolojik araç gereçleri kullanmaları ile öğrencilerin tutumları arasında olumlu yönde bir etkinin olduğunu ve yapılan görüşmelerde öğrencilerin teknoloji kullanımına ilişkin olumlu fikirlerinin olduğunu tespit etmişlerdir. Yılmaz 2007 yılında yapmış olduğu çalışmada, öğretmen adaylarının internet kullanımına karşı olumlu tutum içinde oldukları ve tecrübe arttıkça tutumların olumlu yönde değiştiğini ifade etmiştir. Yavuz ve Coşkun (2008), Yılmaz (2007)’ın yapmış oldukları çalışmalar ile bizim yapmış olduğumuz çalışma sonuçlarına bakıldığında farklılık görülmektedir.

Örnek bireylerin öğrenim görmekte olduğu sınıf düzeyi ile teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. 4’üncü sınıfta öğrenim gören bireylerin puan ortalamalarının ($x=62,9778$) 1’inci sınıfta öğrenim gören bireylerin puan ortalamalarından ($x=59,4648$) yüksek olduğu tespit edilmiştir. Obay ve Özgen (2008)’in öğretmen adaylarının eğitim teknolojilerine ilişkin tutumlarını inceledikleri çalışmalarında, öğretim teknolojileri ve materyal geliştirme dersi alma değişkeninin, öğretmen adaylarının eğitim teknolojilerine yönelik tutumlarını olumlu yönde etkilediğini tespit etmişlerdir. Bu çalışma yapmış olduğumuz çalışma sonucuyla paralellik göstermektedir. 4’üncü sınıfta öğrenim gören öğrencilerin öğretim teknolojileri ve materyal tasarım dersini almış oldukları için eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutumları alt sınıftaki öğrencilere oranla yüksek olduğu düşünülmektedir. Bununla birlikte son sınıftaki öğrencilerin sınav takvimleri göz önüne alındığında daha çok araştırma yapma, daha çok kaynağa ulaşma ihtiyacı hissedildiği için teknolojiyi kullanarak bu alandaki eksikliklerini giderme yolunda daha etkin ve aktif kullanım sergiledikleri söylenebilir.

Baba eğitim düzeyleri farklı olan bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasındaki anlamlı farklılık bulunmamıştır. Baba eğitim düzeyinin

öğrencilerin eğitimde teknoloji kullanımı tutumlarının üzerine herhangi bir etkisinin olmadığı görülmektedir. Anne eğitim düzeyleri farklı olan bireylerin ise teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında ise anlamlı farklılık bulunmuştur. Annelerinin eğitim düzeyi ilköğretim olan bireylerin puan ortalamalarının ($x=61,3321$) annelerinin eğitim düzeyi üniversite olan bireylerin puan ortalamalarından ($x=58,5167$) yüksek olduğu gözlenmiştir. Blanden ve Gregg (2004); Smits ve Hoşgör (2006), yapmış oldukları araştırmalarda, anne ve babanın eğitim düzeyi çocuğun eğitime katılımında önemli bir faktör olduğunu ifade etmişlerdir. Öğrenim hayatını alt kademedede tamamlayan annelerin eğitimde teknoloji kullanımına karşı olumlu yaklaşımları, öğrenim hayatlarındaki eksikliklerini gidermesi, bilgi sahibi olması, çocuklarının da gerek sosyal hayatta gerekse öğrenim hayatında yetersiz duruma düşmemelerini arzu etmesi gibi nedenlerden dolayı eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin olumlu tutum içerisinde olduklarını söyleyebiliriz.

Farklı kişisel aylık gelire sahip ve öğrenim sürecinde kaldıkları yerler farklı olan bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Yapmış olduğumuz bu çalışmaya göre bireylerin, farklı kişisel aylık gelirinin ve kalınan yerlerin farklı olmasının eğitimde teknoloji kullanımı tutum düzeyleri üzerine herhangi bir etkisinin olmadığını göstermektedir.

Okul dışı zamanlarını değerlendirme tercihleri farklı olan bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Okul dışı zamanlarını sosyal aktivite yaparak geçiren bireylerin puan ortalamalarının ($x=61,4448$) spor yapan bireylerin puan ortalamalarından ($x=58,3186$) yüksek olduğu görülmüştür. Serbest zamanlarını spor yaparak geçiren bireylerin teknolojik araç-gereçleri kullanma sıklığının düşük olduğu veya kullanmaya fırsat bulamadıkları düşünüldüğünde teknoloji tutumlarının az seviyede olduğu söylenebilir. Öte yandan okul dışı zamanlarını sosyal aktivite yaparak değerlendiren katılımcıların yapmış oldukları aktivitelerde internet, cep telefonu, tablet, bilgisayar vb. araçları kullanabilecekleri göz önüne alındığında eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutumlarının yüksek olmasında etkili olabileceğini ifade edebiliriz.

Okuldaki başarı durumlarını farklı olarak ifade eden bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Yapmış

olduğumuz çalışmada öğrencilerin okuldaki başarı durumları ile eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutumları arasında anlamlı fark bulunmamasına karşın; Yılmaz (2005) tarafından yapılan çalışmada, eğitimde teknoloji kullanımı ile öğrenci başarısı ve tutumu arasında olumlu bir etkisi olduğunu söylemiştir. Dobbin, Dahlstrom, Arroway ve Sheehan (2011), teknoloji kullanımının öğrencilerin akademik kaynaklara ulaşmasına yardımcı olduğunu, öğrenmeyi kolaylaştırdığını ve verimliliği arttırdığını ifade etmişlerdir. Araştırmacıların yapmış olduğu çalışmalar ile bizim yapmış olduğumuz çalışma arasında farklılık gözlenmektedir.

Yaşam sürecinde spor yapma geçmişi ve haftalık spor yapma saatleri farklı olan bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Yapmış olduğumuz bu çalışmaya göre spor geçmişi ile haftalık spor yapma saatleri farklı bireylerin, eğitimde teknoloji kullanımı tutum düzeyleri üzerine herhangi bir etkisinin olmadığı söylenebilir.

Spor yapmalarında etkili olan faktörleri farklı olan bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Kayıkçı, (2006)'ya göre, çocuğun spora yönelmesinde en önemli faktörün aile olduğu, aile desteği ya da baskısının çocuğun spora olan ilgisinin büyük ölçüde etkilediğini belirtmiştir.

Spor yapma amaçları farklı olan bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Fiziksel görünüm amacıyla spor yapan bireylerin puan ortalamalarının ($x=62,3871$) sağlıklı olmak için spor yapan bireylerin puan ortalamalarından ($x=60,0576$) anlamlı düzeyde yüksek olduğu ve diğer spor yapma amaçları arasında anlamlı düzeyde fark olamamasına rağmen puan ortalamalarının yüksek olduğu da tespit edilmiştir.

Araştırmada spor ile ilgili gelişmeleri takip etme seçenekleri farklı olan bireylerin teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Gelişmeleri sosyal medyadan takip eden bireylerin puan ortalamalarının ($x=62,4944$) gelişmeleri televizyondan takip eden bireylerin puan ortalamalarından ($x=59,3333$) yüksek olduğu gözlenmiştir. Sosyal medya kullanılabilmesi için bireylerin bilgisayar, telefon, tablet vb. gibi teknolojik aletlere sahip olması gerekmektedir. Sosyal medya kullanıcılarının gelişmeleri takip ederken ve sosyal medyadan aktarılan bilgilerin doğruluğunu incelemek amacıyla birden fazla bağlantıya

erişim sağlamalarından dolayı teknolojiye daha çok vakit ayırdıkları varsayılırsa eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutumlarının yüksek olduğu düşünülebilir.

Spor yapan bireylerin yapmış oldukları spor türü ile teknoloji tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Yapılan spor türünün, eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutum düzeyleri üzerinde anlamlı sonuç ifade etmediğini söyleyebiliriz.

Çalışmadan çıkan sonuçlardan ve literatür araştırmasında elde edilen bilgiler kapsamında önerilerde bulunulmuştur;

Eğitim fakültelerinde okutulan, öğretim teknolojileri ve materyal geliştirme dersinin öğrencilerin yeteneklerine uygun olması, öğretmen adaylarının ve eğitimcilerin teknoloji konusunda daha çok bilgi sahibi olmaları için kuramsal ve uygulamalı eğitime önem verilmelidir.

Günümüzde çağdaş teknolojinin kullanıldığı akıllı tahtalar, tabletler, e-kitaplar vb. cihazlar, etkili öğretim modeli oluşturulmasında önemli bir yer tutmaktadır. Bu cihazların kullanılması; eğitim sürecinde öğrencilerin öğrenim hızını ve eğitimcilerin bilgi aktarma sürecini olumlu yönde artırmakta, derslerin daha verimli geçmesini sağlıyor ve teknoloji hakkındaki tutumların değişmesine yardımcı olacağı düşünülmektedir. Ayrıca teknolojik cihazların; yeni öğretim yöntemlerinin kazanılması, bilgilerin daha sonra kullanımı için saklanması, derslerin öğrenimi, öğrenci davranışlarının değişmesi ve öğretim materyallerinin geliştirilmesi gibi faydaları da bulunuyor. Bu sebeplerden dolayı teknolojik araç ve gereçlerin eğitim sürecinde öğrenci ve eğitimciler tarafından etkin kullanılması için gerekli imkânlar sağlanmalıdır.

Eğiticiler ve yöneticiler sporcu yetiştirirken, kişilere sadece fiziksel ve mental olarak eğitim vermekle yetinmeyip aynı zamanda bireylerin dikkatini çekmek ve bunu sürdürebilmek, öğrenme isteklerini artırmak için teknolojiyi kullanarak hareketli, renkli materyallerden yararlanmaları sporcuların kişisel gelişimlerini amaçları doğrultusunda sağlamaları için gerekmektedir. Bu sayede sağlanan yüksek motivasyonla daha nitelikli öğrenme ve öğretme gerçekleştirilebilir.

Eğitim teknolojisi sayesinde geniş kitlelere ulaşılabilir ve öğretim hizmetinin ulaştırılması zor olan bölgelerde yaşayan, çalışmak zorunda olan, bedensel ve zihinsel engelli olan vb. bireylere eğitim fırsatı sağlanmalıdır.

Çalışmanın farklı eğitim kademelerinde öğrenim gören öğrencilere ve görev yapan eğitimcilere uygulanması konuya farklı boyutlar ve öneriler getirebilir.

KAYNAKÇA

Afyon, Y. A. (1997). *Beden eğitimi ve spor tarihi*. Konya: Damla Ofset.

- Ahi, N. (1989). *Eğitim ve öğretimde yeni enformasyon teknolojileri, bilgisayar destekli eğitim ve uygulaması*. (Yüksek lisans tezi). Marmara Üniversitesi/ Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Aksoy, H. H. (2003). “Eğitim Kurumlarında Teknoloji Kullanımı ve Etkilerine İlişkin Bir Çözümleme”. *Eğitim Bilim Toplum*, 4-23.
- Aksoy, H. H. (2005). “Medya ve Bilgisayar Teknolojisinin Eğitimde Kullanımının Etkileri Üzerine Eleştirel Görüşler”. *Eğitim Bilim Toplum*, 54-67.
- Algan, C. E. (2006). *Özel okullarda görev yapan sınıf öğretmenlerinin eğitimde bilgi teknolojileri kullanımı öz-yeterlilikleri ve derslerinde bilgi teknolojilerinden yararlanma düzeyleri*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Alkan, C. (1995). *Eğitim teknolojisi*. (4. Baskı). Ankara: Atilla Kitapevi.
- Alkan, C. (1997). *Eğitim teknolojisi*. (Genişletilmiş 5. Baskı). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Alpman, C. (1972). *Eğitim bütünlüğü içinde beden eğitimi ve çağlar boyu gelişimi*. (1.Baskı). İstanbul: Milli Eğitim Basımevi.
- Altınok, K. (1995). *Çocuk ve gençlerin kötü alışkanlıklardan korunmasında sporun fayda ve önemi*. Ankara: Nehir Yayıncılık.
- Aracı, H. (1999). *Okullarda beden eğitimi*. Ankara: Bağırhan Yayın Evi.
- Aracı, H. (2006). *Okullarda beden eğitimi*. (6. Baskı). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Arı, M., Bayhan, P. (1999). *Okul öncesi dönemde bilgisayar destekli eğitim*. (1.Baskı). İstanbul: Epsilon Yayınevi.
- Atalay, A. (1998). *Spor sosyolojisi*. İstanbul: Alkım Yayınları.
- Atmaca, A. (2006). *Spor nasıl yapılır? Spor ve sosyal aktiviteler*. İstanbul: Timaş Yayınları.
- Bahr, C., Kinzer, C. K., Rieth, H. (1992). An analysis of the effects of teacher training and student grouping on reading comprehension skills among mildly handicapped highschool students using computer asisted instruction. *Journal of Special Education Technology*, (11), 1-19.

- Başaran, İ. E. (1996). *Türkiye eğitim sistemi*. Ankara: Yargıcı Matbaası.
- Bingöl, H. (1999). Cumhuriyet Bilim Teknik, Eğitim ve Bilgisayar Destekli Eğitim, Nasıl bir yeniden yapılanma?
(<http://www.meraklisina.com.tr/paper/BDEReengineering/indexPaper.htm>).
Erişim Tarihi: 08.06.2016
- Blanden, J. Gregg, P., Machin, S. (2004). Family Income and Educational Attainment: A Review of Approaches and Evidence for Britain.
- Bülbül, S. (1991). *Halk eğitime giriş*. Anadolu Üniversitesi AÖF Yayınları, 213, Eskişehir.
- Büyükkasap, E., Samancı, O., Dumludağ, C., Sağlam, H.İ., Türk, İ.C., Hatunoğlu, Y. (2002). İlköğretim sosyal bilgiler dersini okutan öğretmenlerin teknolojik araç-gereçlerle ilgili görüşleri. *Gazi Üniversitesi Kastamonu Eğitim Dergisi*, 10(1), 125–132.
- Çetin, H. N. (1986). *Türkiye'de sporun yaygınlaştırılması*. (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Gazi Üniversitesi/ Spor Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Çilenti, K. (1988). *Eğitim teknolojisi ve öğretim*. (3. Baskı). Ankara: Kadioğlu Matbaası.
- Çoklar, A. N. (2008). *Öğretmen adaylarının eğitim teknolojisi standartları ile ilgili yeterliklerinin belirlenmesi*. (Yayınlanmamış doktora tezi). Anadolu Üniversitesi/ Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- De Jager, H. J., Nieuwenhuis F. J. (2005). Link ages between total quality management and the outcomes based approach in an education environment. *Quality in Higher Education*, 11(3), 251.
- Demirel, Ö. (2001). *Eğitim terimleri sözlüğü*. Ankara: Pegem Yayıncılık.
- Demirel, Ö., Kaya, Z. (2007). *Eğitim Bilimlerine Giriş* (2. Baskı). Ankara: Pegem Yayıncılık.
- Dobbin, G., Dahlstrom, E., Arroway, P., & Sheehan, M. C. (2011). Mobile IT in higher education (Research Report). Boulder, CO: Educause Center for Applied Research.
- Doğan, O. (2005). *Spor psikolojisi*. Adana: Nobel Kitabevi.

- Eacea, E. (2009). Arts and cultural education at school in Europe. *Brussels, Eurydice*.
- Erdemli, A. (2002). *Temel sorunlarıyla spor felsefesi*. (1. Basım). E Yayınları.
- Ergün, M. (1998). İnternet destekli eğitim. *Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi* 2, 1–10.
- Erkal, M. E. (1992). *Sosyolojik açıdan spor*. (2. Baskı). İstanbul: Der Yayınları.
- Erkal, M. E. (1998). Güven Ö. ve Ayan D., Sosyolojik açıdan spor, (3.baskı). İstanbul: Der Yayınları.
- Ersen, H. (1997). *Toplam kalite yönetimi ve insan kaynakları ilişkisi*. İstanbul: Alfa Yayınları.
- Fesli, G. (1993). *Ege Üniversitesi Örneğinde Üniversite Kampüsleri Spor Yerleri Gereksinimi ve Planlama İlkeleri*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İzmir.
- Fidan K. N. (2008). İlköğretimde Araç Gereç Kullanımına İlişkin Öğretmen Görüşleri. *Ankara Üniversitesi Kuramsal Eğitimi Bilim Dergisi* 1, Ankara.
- Fişek, K. (1998). *Türkiye’de ve dünyada spor yönetimi*. Ankara: Bağırhan Yayinevi.
- Forman, D. W. (1997). How Does Using Technology Affect Student Attitudes About Technology. (edit. Lamont, Johnson; Using Technology in the Classroom. The Haworth Pres Inc., Newyork, London.
- Gül, H. (2000). Türkiye’de kamu yönetiminde hizmet içi eğitim. *Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 3.
- Gürçan, H. İ. Yılmaz, R. (1999). “Uzaktan Eğitimde Bilgisayar Destekli Eğitimi Destekleyici Basılı Materyaller”, Türkiye I. Uluslararası Uzaktan Eğitim Sempozyum Bildirileri.
- Güven, İ. (2001). Öğretmen yetiştirmenin uluslararası boyutu. Unesco 45. uluslararası eğitim kongresi. *Milli Eğitim Dergisi*. (150), 20-27.
- Hamzaçebi, Ç. (2002). Bilgi toplumu ve eğitim. *TİSK İşveren Dergisi*.
- Hızal, A. (1989). Bilgisayar eğitimi ve bilgisayar destekli öğretime ilişkin öğretmen görüşlerinin değerlendirilmesi. *Anadolu Üniversitesi Yayınları*, Eskişehir.

- Hızal, A. (1990). Çağdaş eğitim teknolojilerinden ne anlaşılmalıdır? *Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi* 3, (2), 1-17.
- İşman, A. (2005). *Öğretim teknolojileri ve materyal geliştirme*. Ankara: Pegem Yayıncılık.
- İşman, A. (2008). *Öğretim teknolojileri ve materyal tasarımı*. (3.Baskı). Ankara: Pegem Akademi.
- Kabadayı, Ş. (2010). *Hentbol antrenörlerinin iletişim becerilerinin değerlendirilmesi (hentbol süper lig örneği)*. (Doktora tezi). Anadolu Üniversitesi/ Spor Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Karasüleymanoğlu, A. (1995). *Yeni boyutlarıyla spor*. (4.basım). Ankara: Ozan Dağıtım.
- Kaya, Z. (2005). *Öğretim teknolojileri ve materyal geliştirme*. Ankara: Pegem Yayıncılık.
- Kayaalp, İ. (2002). *Eğitimde iletişim dili*. İstanbul: Bilge Kültür Sanat Yayıncılık.
- Kayıkçı, N. (2006). *7-12 yaş grubu çocukların okul dışı sportif etkinliklerinde ailelerin destek ve baskıları ile bunun çocuk üzerindeki etkileri*. (Yüksek lisans tezi). Gazi Üniversitesi/ Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Ankara.
- Keengwe, J. (2007). Faculty integration of technology into instruction and students' perceptions of computer technology to improve student learning. *Journal of Information Technology Education*, 6, 169-180.
- Keser, H. (2000). *Yönetici Adaylarının Teknolojiye Yönelik Tutumları*. IV. Fen Bilimleri Eğitimi Kongresi. 696–700. Ankara: MEB Basımevi.
- Kılıç, M. (2006). *Okul takımlarında yer alan sporcu öğrencilerin kulüp bazında spor yapma oranları ve bunu etkileyen faktörler (Van İli Örneği)*. (Yüksek lisans tezi). Gazi Üniversitesi/ Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Ankara.
- Kızıloluk, H. (2002). *Öğretmenlik mesleğine giriş*. Ankara: Mikro Yayınları.
- King, W. R., He, J. (2005). Understanding the role and methods of meta-analysis in IS research. *Communications of the Association for Information Systems*, 16, 665-686.

- Kutlu, O., Aldağ, H. (2005). *Öğretim teknolojisine giriş*. İstanbul: Lisans Yayıncılık.
- Kutluca T, Ekici G. (2010). Öğretmen adaylarının bilgisayar destekli eğitime ilişkin tutum ve öz-yeterlik algılarının *incelenmesi Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, (38), 177-188.
- McWhirter, S. M., Norris, P. (1976). *The Guinness Book of Olympic Records*, Bantam, Newyork.
- Mengütay, S. (1997). *Morpa spor ansiklopedisi*. (2. Basım). İstanbul: Orhan Ofset.
- Metin, M. (2014). *Eğitimde Bilimsel Araştırma Yöntemleri*, Ankara: Pegem Yayıncılık.
- Olgun, M. P. (2001). “*Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Çalışan Eğitimcilerin Bilgisayar Destekli Eğitim Hakkındaki Görüş ve Tutumlarının İncelenmesi*”. (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Hacettepe Üniversitesi/ Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Özbaydar, S. (1983). *İnsan davranışlarının sınırları ve spor psikolojisi*. İstanbul: Altın Kitaplar Yayınevi.
- Özbilgin, L. (1991). Eğitimde Nitelik Geliştirmede Eğitim Teknolojisinin Yeri ve Katkısı. Eğitimde Arayışlar 1. Sempozyumu; Eğitimde Nitelik Geliştirme. İstanbul: Kültür Koleji Yayınları.
- Özden, M. Y., Çağıltay, K., & Çağıltay, N. E. (2004). Teknoloji ve eğitim: Ülke deneyimleri ve Türkiye için dersler, III. *Türkiye’de İnternet Kullanımı Sempozyumu, Bildiri*, (22A2).
- Öztürk, F. (1998). *Toplumsal boyutlarıyla spor*. Ankara: Bağırhan Yayınevi.
- Pişkin, Ü. (1995). *5-8 yaş grubu otistik çocukların kavram eğitimlerinde bilgisayar ile eğitimci yönlendirmesinin etkilerinin incelenmesi*. (Doktora tezi). Hacettepe Üniversitesi/ Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Romero, M., Guitert, M., Sangra, A., & Bullen, M. (2013). Do UOC students fit in the net generation profile? An approach to their habits in ICT use. *International Review of Research in Open and Distance Learning*, 14, 158–181.
- Sabuncuoğlu, Z. (1997). *Personel yönetimi*. Bursa: Furkan Ofset.

- Sevinç, Ş. (1996). *İşitme kayıplı çocuklarda eğitimci tarafından verilen eğitim ile bilgisayar destekli eğitimin karşılaştırılması*. (Enstitüsü bilim uzmanlığı tezi). Hacettepe Üniversitesi/ Sağlık Bilimleri, Ankara.
- Sheridan, S. (2001). Pedagogical Quality in Preschool. An issue of perspectives Act a Universitat is Gothoburgensis,
- Smits, J., Hoşgör, A. G. (2006). Effects of family background characteristics on educational participation in Turkey. International Journal of Educational Development, 26, 545-560.
- Solak, H., Görmüş, I. S., Solak, T., & Görmüş, N. (2002). Spor ve kalbimiz. *Nobel Yayın Dağıtım, Ankara*.
- Solak, M. (2009). *İlköğretimde görev yapan branş öğretmenlerinin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin görüşleri*. Fen Bilimleri Enstitüsü, Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi Anabilim Dalı, Erzurum.
- Şimşek, N. (2002). *Derste eğitim teknolojisi kullanımı*. (2. Baskı). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Taşçı, D. (1994). *Bilgisayar destekli eğitimin yönetimi*. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları.
- Tayga, Y. (1990). *Türk spor tarihine genel bakış*. Ankara: Başbakanlık Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Yayınları.
- Torkzadeh, G., Dyke, T. (2002). Effects of Training on Internet Self-Efficacy and Computer User Attitudes. Computers in Human Behavior, (5), 479-494.
- Tükenmez, M. (2009). *Toplum, bilim ve spor*. (1.Basım). İstanbul: Kaynak Yayınları.
- Türkel, Ç. (2010). *İlköğretim öğrencilerinin sportif faaliyete katılım düzeyi ile sosyal uyum ve iletişim beceri düzeyleri arasındaki ilişkilerin incelenmesi*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Erciyes Üniversitesi/ Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kayseri.
- Türkoğlu, A. (1996). *99 soruda eğitim bilimlerine giriş*. İzmir: Memleket Gazetecilik ve Matbaacılık.

- Uşun, S. (2006). *Öğretim teknolojileri ve materyal tasarımı*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Uşun, S. (2006). *Uzaktan eğitim*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Varol, N. (1997). Bilgisayar Destekli Eğitim, Türk Cumhuriyetleri ve Asya Pasifik Ülkeleri Uluslararası Eğitim Sempozyumu, Elazığ.
- Williams, H. S., Kingham, M. (2003). Infusion of Technology IntoThe Curriculum. *Journal of Instructional Psychology*, 30(3), 178–84.
- Yavuz S., Coşkun, E. A. (2008). Sınıf öğretmenliği öğrencilerinin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutum ve düşünceleri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 34.
- Yetim, A. (2006). *Sosyoloji ve spor*. İstanbul: Morpa Kültür Yayınları.
- Yılar, Ö. (2006). *Halk bilimi ve eğitim*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Yılmaz, İ. (2006). *Eğitim Fakültesinde Eğitim Görmekte Olan Öğretmen Adaylarının Bilgisayar ve İnternet Kullanımına Yönelik Tutumlarının Belirlenmesi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Celal Bayar Üniversitesi/ Sosyal Bilimler Enstitüsü, Manisa.
- Yılmaz, İ. (2007). *Öğretmen adaylarının çeşitli değişkenler açısından bilgisayar kullanımına yönelik tutumlarının incelenmesi*, 4.Uluslararası Akdeniz Spor Bilimleri Kongresi, Antalya.
- Yılmaz, İ., Ulucan, H., & Pehlivan, S. (2010). Beden eğitimi öğretmenliği programında öğrenim gören öğrencilerin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutum ve düşünceleri. *Ahi Evran Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11(1), 105-118.
- Young, E. B. (1991). Empowering teachers touse technology in the iclassrooms. *Computers in the Schools*, (8), 143-147.
- Zorba, E. (2001). *Fiziksel uygunluk*. (2. Baskı). Muğla: Gazi Kitapevi.
- Zorba, E. (2004). *Yaşam boyu spor*. (1. Baskı) İstanbul: Marmara İletişim Basın Yayın Dağıtım.

EKLER

EK 1. Üniversite Öğrencilerinin Eğitimde Teknoloji Kullanımına İlişkin Tutumlarının Spor ve Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi Anketi

Ankette bulunan sorulara vereceğiniz cevaplar tarafımızca saklı tutulacak ve tamamen bilimsel amaçlı olarak kullanılacaktır.

Anket sonuçlarının sağlıklı olabilmesi için soruları samimi ve doğru olarak yanıtlamanız gerekmektedir. Lütfen anketlerin üzerine isim belirtmeyiniz.

İlgi ve yardımlarınız için şimdiden teşekkür ederiz.

Araştırmacı
Mücahit DURSUN

KİŞİSEL BİLGİLER

1. Cinsiyetiniz () Kadın () Erkek
2. Yaşınız () 19 yaş altı () 20-22 () 23-25 () 26 ve üzeri
3. Bölümünüz
4. Program Türünüz () 1. Öğretim () 2. Öğretim
5. Sınıfınız () 1 () 2 () 3 () 4
6. Babanızın Eğitim Düzeyi () Okur- yazar değil () İlköğretim () Lise ()
Üniversite () Lisansüstü
7. Annenizin Eğitim Düzeyi () Okur- yazar değil () İlköğretim ()
Lise () Üniversite () Lisansüstü
8. Kişisel Aylık Geliriniz? () 400 tl ve altı () 401-800 TL () 801-1200
TL () 1201 tl ve üzeri

9. Kaldığınız yer? () Ailemle birlikte () Devlet yurdu () Özel yurt
() Öğrenci evi

10. Okul Dışı Zamanınızı Nasıl

Değerlendiriyorsunuz?.....

11. Okuldaki başarı durumunuzu nasıl değerlendiriyorsunuz?

() Başarısızım () Az başarısızım () Başarılıyım () Çok
başarılıyım

12. Kendinize ait bilgisayarınız var mı? () Evet () Hayır

13. Spor Yapıyor musunuz? () Evet () Hayır

14. Ne tür spor yapıyor sunuz? () Bireysel Spor () Takım Spor
() Her ikisi

15. Haftada kaç saat spor yapıyor sunuz? () 2 saat ve altı () 3-6 saat arası
() 6 saat ve üzeri

16. Spor seçiminizde etkili olan faktör nedir?

() Ailem () Arkadaşlarım () Sosyal Medya () Kendi isteğim () Diğer
.....

17. Spor yapmanızda ki en önemli etken nedir? (Birini işaretleyiniz)

() Sağlıklı Yaşam () Fiziksel Görünüm () Maddi kazanç
() Boş zaman değerlendirme () Sosyal çevre edinme

18. Spor ile ilgili gelişmeleri nerden takip ediyorsunuz?..... ()

Takip etmiyorum

19. Ne kadar süredir spor yapıyorsunuz? yıl () Hiç yapmadım

İKİNCİ BÖLÜM

Lütfen size uygun olan kutucuğu işaretleyiniz.

SORULAR		(1) Kesinlikle Katılmıyorum	(2) Katılmıyorum	(3) Kararsızım	(4) Katlıyorum	(5) Kesinlikle Katlıyorum
1.	E- posta ile sadece iletişim sağlanır, eğitim alanında kullanılamaz.					
2.	Tepegöz, slayt, projeksiyon gibi cihazların kullanılırken fazla zaman harcanması nedeniyle tercih edilmemelidir.					
3.	İnternetin öğretim sürecinde kullanımı zaman kaybından başka bir şey değildir.					
4.	Teknolojik araçların kullanılmasının öğrenci motivasyonuna bir etkisi olmaz.					
5.	Teknolojik araçların dersin anlatımında kullanılması gerekmez.					
6.	Kamera ile dersin belirli bölümlerinin videoya kayıt edilmesi, öğrencilerin eksikliklerini ve hatalarını görmelerini sağlar.					
7.	Video derslerinin tekrarlanması öğrencilere geri dönüt sağlar.					
8.	Teknolojik araçlar alıştırma yapma ve tekrar amaçlı kullanılmalı.					
9.	Öğrencilere bilgisayar bilme ve kullanılması hakkında temel dersler verilmelidir.					
10.	Mevcut teknolojilerin kullanımı, yeni başka teknolojilerin gelişmesine olanak sağlar.					

11.	Verimli çalışma ve öğrenme konusunda, teknolojinin getirdiği imkânlar olumlu bir etkiye sahiptir.					
12.	Teknoloji kullanımı ile anlaşılmasında güçlük çekilen derslerin kavranması daha kolay hale gelecektir.					
13.	Hayatta başarılı olmak için mutlaka, teknolojik imkânlardan faydalanmak gerekmiyor.					
14.	Günlük ve yıllık planlar, öğretmenler tarafından bilgisayar kullanılarak hazırlanmalıdır.					
15.	Ders sırasında sık sık bilgisayar destekli öğretime yer verilmelidir.					
16.	Öğrencilere yeni teknolojilerin kullanımı hakkında ön bilgiler verilmelidir.					
17.	Öğretmen yetiştirmede yeni teknolojilerin kullanımı arttırılmalıdır.					
18.	Teknolojik araçlar ancak tüm duyu organlarına hitap ettiğinde başarılı olur.					
19.	Mezun olabilmek için “konu alanı ile ilgili teknolojik materyalleri kullanabilme yeterliği” de dikkate alınmalıdır.					

ÖZGEÇMİŞ

16.01.1989 tarihinde Konya’da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Konya’da tamamladı. 2010 yılında Celal Bayar Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İşletme bölümüne başladı ve 2013 yılında mezun oldu. 2014 yılında Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı’nda tezli yüksek lisansa başladı. 2016’dan bu yana Atatürk Üniversitesi’nde Araştırma Görevlisi olarak görev yapmakta. Evli olup, yabancı dil olarak İngilizce bilmektedir.

